رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

dansk | دنماركي | حِصْنُ المُسْلِمِ مِنْ أَذْكَارِ الكِتَابِ وَالسُّنَّةِ

Ḥiṣn al-Muslim
(Muslimens Fæstning)

adhkār (ihukommelser af Allāh/bønner) fra Koranen og Sunnah

Den fattige og afhængig
over for Allāh – ophøjet er Han –
Dr. Saʿīd ibn ʿAlī ibn Wahf al-Qaḥṭānī

حِصْنُ المُسْلِمِ
مِنْ أَذْكَارِ الكِتَابِ وَالسُّنَّةِ

Ḥiṣn al-Muslim (Muslimens Fæstning) – adhkār (ihukommelser af Allāh/bønner) fra Koranen og Sunnah

د. سَعِيدُ بْنُ عَلِيِّ بْنِ وَهْفٍ الْقَحْطَانِيُّ

Den fattige og afhængig over for Allāh – ophøjet er Han –
Dr. Saʿīd ibn ʿAlī ibn Wahf al-Qaḥṭānī

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Ḥiṣn al-Muslim (Muslimens Fæstning) – adhkār (ihukommelser af Allāh/bønner) fra Koranen og Sunnah

I Allāhs navn – Den Mest Nådige, Den Mest Barmhjertige

Introduktion

Al lovprisning tilkommer Allāh. Vi lovpriser Ham, søger Hans hjælp og beder Ham om tilgivelse. Vi søger tilflugt hos Allāh mod det onde i os selv og mod vores handlingers ondskab. Den, som Allāh retleder, kan ingen vildlede, og den, som Han lader fare vild, kan ingen retlede. Og jeg bevidner, at der ikke er nogen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh alene. Han har ingen partner. Og jeg bevidner, at Muḥammad er Hans tjener og sendebud. Må Allāhs fred og velsignelser være med ham, hans familie, hans ledsagere og dem, der følger dem med iḥsān (at gøre godt med oprigtighed og udmærkelse) indtil Dommens Dag. Og måtte Han skænke ham megen fred. Dernæst:

Dette er et kortfattet skrift, som jeg har sammenfattet fra min bog: Ihukommelse af Allāh, duʿā' (påkaldelse) og helbredelse ved ruqyah

(helbredende recitation) fra Koranen og Sunnah[1]. Heri har jeg forkortet afsnittet om adhkār (ihukommelser af Allāh), så det er let at medbringe på rejser.

Jeg har begrænset mig til selve dhikr-teksten og har i takhrīdj (kildehenvisningen) nøjedes med at nævne én eller to af de kilder, der findes i originalværket. Den, der ønsker at kende ṣaḥābī (ledsageren) eller en mere udførlig takhrīdj (kildehenvisning), må vende tilbage til originalværket. Og jeg beder Allāh – mægtig og majestætisk er Han – ved Hans skønne navne og ophøjede egenskaber om at gøre det oprigtigt for Hans ædle ansigts skyld alene, og om at lade mig få gavn af det i mit liv og efter min død, og om at lade den, der læser det, trykker det eller er årsag til dets udbredelse, få gavn af det. Sandelig, Han – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Han – er værge for dette og har magt over det. Og må Allāhs velsignelser og fred være over vores Profet Muḥammad, hans familie, hans ledsagere og dem, der følger dem med iḥsān (at gøre godt med oprigtighed og udmærkelse) indtil dommens dag.

Forfatteren

Nedskrevet i måneden Ṣafar år 1409 e.H.

---

[1] Den nævnte original er – al lovprisning tilkommer Allāh – blevet udgivet med omfattende kildehenvisninger til dens aḥādīth i fire bind. Ḥiṣn al-Muslim udgør det første og andet bind deraf.

Dyderne ved dhikr

(ihukommelse af Allāh)

Allāh – ophøjet er Han – siger:

﴿فَٱذۡكُرُونِيٓ أَذۡكُرۡكُمۡ وَٱشۡكُرُواْ لِي وَلَا تَكۡفُرُونِ ١٥٢﴾

152. "Ihukom derfor Mig – så vil Jeg ihukomme jer. Og vær Mig taknemmelige, og vær Mig ikke utaknemmelige [for de velsignelser Jeg har skænket jer]."[1]

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱذۡكُرُواْ ٱللَّهَ ذِكۡرٗا كَثِيرٗا ٤١﴾

41. "I som tror! Ihukom Allāh med megen dhikr (ihukommelse)."[2]

﴿...وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُم مَّغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾

"...og de mænd, der ihukommer Allāh meget, og de kvinder, der ihukommer Ham; for dem har Allāh beredt tilgivelse og en stor belønning."[3]

﴿وَٱذۡكُر رَّبَّكَ فِي نَفۡسِكَ تَضَرُّعٗا وَخِيفَةٗ وَدُونَ ٱلۡجَهۡرِ مِنَ ٱلۡقَوۡلِ بِٱلۡغُدُوِّ وَٱلۡأٓصَالِ وَلَا تَكُن مِّنَ ٱلۡغَٰفِلِينَ ٢٠٥﴾

205. "Og mindes din Herre i dig selv med ydmyghed og ærefrygt og uden at hæve stemmen om morgenen og om aftenen. Og vær ikke blandt de

[1] Sūrah al-Baqarah: 152.
[2] [Sūrah al-Aḥzāb:33:41].
[3] [Sūrah al-Aḥzāb:33:35].

uopmærksomme."[1].

Og Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde: "Lignelsen af den, der ihukommer sin Herre, og den, der ikke ihukommer sin Herre, er som den levende og den døde."[2]

Og Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde: "Skal jeg ikke fortælle jer om den bedste af jeres gerninger, den reneste af dem hos jeres Herre, den højeste i jeres grader, og det, der er bedre for jer end at give guld og sølv, og bedre for jer end at møde jeres fjende, så I hugger deres halse, og de hugger jeres?" De sagde: "Jo." Han sagde: "Dhikr (ihukommelse) af Allāh – ophøjet er Han."[3]

Og Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde: "Allāh – ophøjet er Han – siger: "Jeg er, som Min tjener forventer af Mig, og Jeg er med ham, når han ihukommer Mig. Hvis han ihukommer Mig i sig selv, ihukommer Jeg ham i Mig selv. Og hvis han ihukommer Mig i en forsamling, ihukommer Jeg ham i en forsamling, der er bedre

---

[1] [Sūrah al-Aʿrāf:7:205].

[2] Overleveret af al-Bukhārī med Fatḥ al-Bārī (11/208), ḥadīth nr. (6407), og Muslim (1/539), ḥadīth nr. (779), med ordlyden: "Lignelsen af det hus, hvori Allāh ihukommes, og det hus, hvori Allāh ikke ihukommes, er som den levende og den døde."

[3] Overleveret af at-Tirmidhī (5/459), ḥadīth nr. (3377), og Ibn Mādjah (2/124), ḥadīth nr. (3790). Se også: Ṣaḥīḥ Ibn Mādjah (2/316), og Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/139).

end den. Og hvis han nærmer sig Mig en håndsbredde, nærmer Jeg Mig ham en alen. Og hvis han nærmer sig Mig en alen, nærmer Jeg Mig ham en favn. Og hvis han kommer til Mig gående, kommer Jeg til ham løbende.""[1]

Og det er overleveret fra ʿAbdullāh Ibn Busr – må Allāh være tilfreds med ham – at en mand sagde: "O Allāhs Sendebud! Sandelig, islāms forskrifter er blevet mange for mig. Fortæl mig derfor om noget, som jeg kan holde fast ved." Han sagde: "Lad ikke din tunge ophøre med at være fugtig af dhikr (ihukommelse) af Allāh."[2]

Og Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde: "Den, der reciterer ét bogstav fra Allāhs Bog, får en god gerning for det, og den gode gerning ganges tifold. Jeg siger ikke, at Alif Lām Mīm er ét bogstav, men Alif er ét bogstav, Lām er ét bogstav, og Mīm er ét bogstav."[3]

Og det er overleveret fra ʿUqbah Ibn ʿĀmir – må Allāh være tilfreds med ham – at han sagde: Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være

---

[1] Overleveret af al-Bukhārī (8/171), ḥadīth nr. (7405), og Muslim (4/2061), ḥadīth nr. (2675). Ordlyden er fra Al-Bukhārī.

[2] Overleveret af at-Tirmidhī (5/458), ḥadīth nr. (3375), og Ibn Mādjah (2/1246), ḥadīth nr. (3793). Klassificeret som ṣaḥīḥ (autentisk) af al-Albānī i Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/139) og Ṣaḥīḥ Ibn Mādjah (2/317).

[3] Overleveret af at-Tirmidhī (5/75), ḥadīth nr. (2910). Klassificeret som ṣaḥīḥ (autentisk) af al-Albānī i Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/9) og Ṣaḥīḥ al-Djāmiʿ aṣ-Ṣaghīr (5/340).

med ham – kom ud, mens vi var i aṣ-Ṣuffah (det overdækkede opholdssted ved Profetens moské i Madīnah), og sagde: "Hvem af jer ønsker hver dag at drage ud til Buṭḥān (en dal ved Madīnah) eller til al-ʿAqīq (en dal ved Madīnah) og vende tilbage derfra med to store, fedladne hun-kameler uden synd og uden at bryde slægtskabsbånd?" Så sagde vi: O Allāhs Sendebud! Det ønsker vi." Han sagde: "Drager ingen af jer om morgenen til moskéen for at lære eller recitere to āyāt fra Allāhs – mægtig og majestætisk er Han – Bog? Det er bedre for ham end to hun-kameler, og tre er bedre for ham end tre, og fire er bedre for ham end fire, og ethvert antal er bedre for ham end det tilsvarende antal kameler."[1]

Og Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde: "Den, der sætter sig et sted uden at ihukomme Allāh dér, vil det være et afsavn for ham fra Allāh. Og den, der lægger sig et sted uden at ihukomme Allāh dér, vil det være et afsavn for ham fra Allāh."[2].

Og Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde: "Intet folk sidder i en forsamling, hvori de ikke ihukommer Allāh og ikke sender ṣalāh (beder Allāh om at hædre og velsigne) over deres Profet, uden at det vil være et afsavn for

[1] Overleveret af Muslim (1/553), ḥadīth nr. (803).
[2] Overleveret af Abū Dāwūd (4/264), ḥadīth nr. (4856), og andre. Se også: Ṣaḥīḥ al-Djāmiʿ (5/342).

dem. Hvis Han vil, straffer Han dem, og hvis Han vil, tilgiver Han dem."[1]

Og Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde: "Der er intet folk, der rejser sig fra en forsamling, hvori de ikke ihukommer Allāh, uden at de rejser sig fra den, som var den et æsels ådsel, og den vil være til fortrydelse for dem."[2]

1. Adhkār (ihukommelser af Allāh/bønnerne) ved opvågning fra søvn

«الحَمْدُ للَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا، وَإِلَيْهِ النُّشُور»

Al-ḥamdu lillāhi al-ladhī aḥyānā baʿda mā amātanā, wa ilayhi an-nushūr.

"Al lovprisning tilkommer Allāh, som gav os liv, efter at Han lod os dø, og til Ham er opstandelsen."[3]

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ المُلْكُ وَلَهُ الحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالحَمْدُ للَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ العَلِيِّ العَظِيمِ، رَبِّ اغْفِرْ لِي»

Lā ilāha illā Allāhu waḥdahu lā sharīka lahu, lahu al-mulku wa lahu al-ḥamdu, wa huwa ʿalā kulli shayʾin qadīr. Subḥāna Allāh, wa al-ḥamdu lillāh, wa

---

[1] Overleveret af at-Tirmidhī (5/461), ḥadīth nr. (3380). Se også: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/140).

[2] Overleveret af Abū Dāwūd (4/264), ḥadīth nr. (4855), Aḥmad (2/389) ḥadīth nr. (10680). Se også: Ṣaḥīḥ al-Djāmiʿ (5/176).

[3] Overleveret af al-Bukhārī med Fatḥ al-Bārī (11/113), ḥadīth nr. (6314), og Muslim (4/2083), ḥadīth nr. (2711).

lā ilāha illā Allāh, wa Allāhu akbar, wa lā ḥawla wa lā quwwata illā billāhi al-ʿAliyyi al-ʿAẓīm, Rabbi ighfir lī.

"Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh alene. Han har ingen partner. Ham tilhører herredømmet, og Ham tilkommer al lovprisning, og Han har magt over alle ting. Allāh – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Han – og al lovprisning tilkommer Allāh, og der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh, og Allāh er Den Største, og der er ingen magt og ingen styrke undtagen ved Allāh, Den Højeste, Den Mægtige. Min Herre, tilgiv mig."[1]

«الحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي فِي جَسَدِي، وَرَدَّ عَلَيَّ رُوحِي، وَأَذِنَ لِي بِذِكْرِه»

Al-ḥamdu lillāhi al-ladhī ʿāfānī fī jasadī, wa radda ʿalayya rūḥī, wa adhina lī bi-dhikrih.

"Al lovprisning tilkommer Allāh, som har skænket mig velbefindende i min krop, givet mig min sjæl tilbage og givet mig tilladelse til at ihukomme Ham."[2]

﴿إِنَّ فِي خَلْقِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَٱخْتِلَٰفِ ٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ لَءَايَٰتٍ لِّأُو۟لِى ٱلْأَلْبَٰبِ ﴿١٩٠﴾

[1] "Den, der siger dette, vil blive tilgivet. Hvis han derefter anråber, vil han blive bønhørt. Og hvis han rejser sig, udfører wuḍūʾ (den rituelle afvaskning) og derefter beder, vil hans ṣalāh (bøn) blive accepteret." Al-Bukhārī med Fatḥ al-Bārī (3/39), ḥadīth nr. (1154), og andre. Ordlyden er fra Ibn Mādjah. Se også: Ṣaḥīḥ Ibn Mādjah (2/335).

[2] Overleveret af at-Tirmidhī (5/473), ḥadīth nr. (3401). Se også: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/144).

ٱلَّذِينَ يَذۡكُرُونَ ٱللَّهَ قِيَٰمٗا وَقُعُودٗا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمۡ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلۡقِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ رَبَّنَا مَا خَلَقۡتَ هَٰذَا بَٰطِلٗا سُبۡحَٰنَكَ فَقِنَا عَذَابَ ٱلنَّارِ ١٩١ رَبَّنَآ إِنَّكَ مَن تُدۡخِلِ ٱلنَّارَ فَقَدۡ أَخۡزَيۡتَهُۥۖ وَمَا لِلظَّٰلِمِينَ مِنۡ أَنصَارٖ ١٩٢ رَّبَّنَآ إِنَّنَا سَمِعۡنَا مُنَادِيٗا يُنَادِي لِلۡإِيمَٰنِ أَنۡ ءَامِنُواْ بِرَبِّكُمۡ فَـَٔامَنَّاۚ رَبَّنَا فَٱغۡفِرۡ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرۡ عَنَّا سَيِّـَٔاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ ٱلۡأَبۡرَارِ ١٩٣ رَبَّنَا وَءَاتِنَا مَا وَعَدتَّنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخۡزِنَا يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۗ إِنَّكَ لَا تُخۡلِفُ ٱلۡمِيعَادَ ١٩٤ فَٱسۡتَجَابَ لَهُمۡ رَبُّهُمۡ أَنِّي لَآ أُضِيعُ عَمَلَ عَٰمِلٖ مِّنكُم مِّن ذَكَرٍ أَوۡ أُنثَىٰۖ بَعۡضُكُم مِّنۢ بَعۡضٖۖ فَٱلَّذِينَ هَاجَرُواْ وَأُخۡرِجُواْ مِن دِيَٰرِهِمۡ وَأُوذُواْ فِي سَبِيلِي وَقَٰتَلُواْ وَقُتِلُواْ لَأُكَفِّرَنَّ عَنۡهُمۡ سَيِّـَٔاتِهِمۡ وَلَأُدۡخِلَنَّهُمۡ جَنَّٰتٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ ثَوَابٗا مِّنۡ عِندِ ٱللَّهِۗ وَٱللَّهُ عِندَهُۥ حُسۡنُ ٱلثَّوَابِ ١٩٥ لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ فِي ٱلۡبِلَٰدِ ١٩٦ مَتَٰعٞ قَلِيلٞ ثُمَّ مَأۡوَىٰهُمۡ جَهَنَّمُۚ وَبِئۡسَ ٱلۡمِهَادُ ١٩٧ لَٰكِنِ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوۡاْ رَبَّهُمۡ لَهُمۡ جَنَّٰتٞ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا نُزُلٗا مِّنۡ عِندِ ٱللَّهِۗ وَمَا عِندَ ٱللَّهِ خَيۡرٞ لِّلۡأَبۡرَارِ ١٩٨ وَإِنَّ مِنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ لَمَن يُؤۡمِنُ بِٱللَّهِ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيۡكُمۡ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيۡهِمۡ خَٰشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشۡتَرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ ثَمَنٗا قَلِيلًاۚ أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ أَجۡرُهُمۡ عِندَ رَبِّهِمۡۗ إِنَّ ٱللَّهَ سَرِيعُ ٱلۡحِسَابِ ١٩٩ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱصۡبِرُواْ وَصَابِرُواْ وَرَابِطُواْ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ ٢٠٠﴾

190. "Sandelig, i skabelsen af himlene og jorden og [i] nattens og dagens vekslen er der visselig tegn for de forstandige."

190. "De, som ihukommer Allāh stående, siddende og [liggende] på deres sider, og [som] tænker over skabelsen af himlene og jorden [idet de siger]: "Vor Herre, Du har ikke skabt dette

formålsløst. Ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Du. Så beskyt os mod ildens straf.”"

192. ”Vor Herre, den Du end bringer ind i Ilden, så har Du sandelig vanæret ham. Og aẓ-ẓālimīn (de uretfærdige) har ingen hjælpere.”

193. ”Vor Herre, vi har hørt en, der kalder [Muḥammad], kalde til troen: ’Tro på jeres Herre.’ Så vi har omfavnet troen. Vor Herre, så tilgiv os vores synder, udslet vores onde handlinger, og lad os dø med al-abrār (de oprigtige)."

194. ”Vor Herre, skænk os, hvad Du har lovet os ved Dine sendebud, og vanær os ikke på opstandelsens dag. Sandelig, Du svigter ikke Dit løfte.”

195. "Så deres Herre besvarede deres bøn: ” Sandelig, Jeg lader ikke nogen gerning fra nogen af jer, der handler, gå tabt, [hvad enten det er] mand eller kvinde. Den ene af jer er af den anden”. Så de, der udvandrede og blev uddrevet fra deres hjem og led overlast på Min vej og kæmpede og blev dræbt, vil Jeg sandelig udslette deres onde handlinger, og Jeg vil sandelig lade dem træde ind i haver, i hvilke floder flyder, som en belønning fra Allāh. Og hos Allāh findes den bedste belønning.”"

196. "Lad ikke fornægternes [frie] færden i landene bedrage dig."

197. "[Det er blot] en kortvarig nydelse. Derefter

er deres [endelige] opholdssted helvede. Og hvilket slet hvilested."

198. "Men de, der er bevidste om deres Herre – for dem er der paradishaver, i hvilke floder flyder, hvori de vil være for evigt, som en gæstfri modtagelse fra Allāh. Og det, der er hos Allāh, er bedre for al-abrār (de oprigtige)."

199. "Og sandelig, blandt Skriftens folk er der dem, der tror på Allāh og på det, der er blevet åbenbaret til jer, og på det, der er blevet åbenbaret til dem, al-khāshiʿīn (dem, der er ydmygt underkastede over for Allāh). De bytter ikke Allāhs āyāt for en ringe pris. Disse – deres belønning er hos deres Herre. Sandelig, Allāh er hurtig til at afregne."

200. "O I der tror! Vær standhaftige, overgå [andre] i standhaftighed, og hold stand på jeres poster. Og vær bevidste om Allāh , for at I måtte blive succesfulde."

[Sūrah Āl ʻImrān:3:190-200][1].

2. Duʿā' (påkaldelse) ved påklædning.

«الحَمْدُ للَّهِ الَّذِي كَسَانِي هَذَا (الثَّوْبَ) وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّة»

Al-ḥamdu lillāhi al-ladhī kasānī hādhā (ath-thawba), wa razaqanīhi min ghayri ḥawlin minnī wa

[1] Al-Bukhārī med Fatḥ al-Bārī (8/337), ḥadīth nr. (4569), og Muslim (1/530), ḥadīth nr. (256).

lā quwwah.

"Al lovprisning tilkommer Allāh, som har klædt mig i dette (tøj) og forsynet mig med det uden nogen magt eller styrke fra min side..."[1]

3. Duʿāʾ (påkaldelse) ved iføring af nyt tøj.

«اللَّهُمَّ لَكَ الحَمْدُ أَنْتَ كَسَوْتَنِيهِ، أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِهِ وَخَيْرِ مَا صُنِعَ لَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَشَرِّ مَا صُنِعَ لَه»

Allāhumma laka al-ḥamdu, anta kasawtanīhi, asʾaluka min khayrihi wa khayri mā ṣuniʿa lahu, wa aʿūdhu bika min sharrihi wa sharri mā ṣuniʿa lahu.

"O Allāh! Al lovprisning tilkommer Dig. Du har klædt mig i dette [tøj]. Jeg beder Dig om dets gode og det gode, det er fremstillet til. Og jeg søger tilflugt hos Dig fra dets onde og det onde, det er fremstillet til."[2]

4. Duʿāʾ (påkaldelse) for den, der har iført sig nyt tøj.

«تُبْلِي وَيُخْلِفُ اللَّهُ تَعَالَى»

Tublī wa yukhlifu Allāhu taʿālā.

---

[1] Overleveret af samlerne af de fire Sunan-værker , undtagen an-Nasāʾī: Abū Dāwūd, ḥadīth nr. (4023), at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (3458), og Ibn Mādjah, ḥadīth nr. (3285). Klassificeret som ḥasan (god) af al-Albānī i Irwāʾ al-Ghalīl (7/47).

[2] Overleveret af Abū Dāwūd, ḥadīth nr. (4020), at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (1767), og al-Baghawī (12/40). Se også: Mukhtaṣar Shamāʾil at-Tirmidhī af al-Albānī (s. 47).

”Må du slide det op, og måtte Allāh – ophøjet er Han – give dig et nyt i stedet.”[1]

«اِلبَسْ جَدِيدًا، وَعِشْ حَمِيدًا، وَمُتْ شَهِيدًا»

Ilbas djadīdan, wa ʿish ḥamīdan, wa mut shahīdan.

”Bær nyt [tøj], lev prisværdigt, og dø som martyr.”[2]

5. Hvad man siger, når man tager sit tøj af.

«بِسْمِ اللَّه»

Bismi-l-lāh

"I Allāhs navn"[3].

6. Duʿā’ (påkaldelse/bøn) ved indtræden på toilettet.

«[بِسْمِ اللَّهِ] اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الخُبْثِ وَالخَبَائِث»

Bismillāh. Allāhumma innī aʿūdhu bika mina al-khubthi wa al-khabāʾith.

”[I Allāhs navn.] O Allāh! Jeg søger tilflugt hos Dig mod det onde og de onde.”[4].

---

[1] Overleveret af Abū Dāwūd (4/41), ḥadīth nr. (4020). Se også: Ṣaḥīḥ Abī Dāwūd (2/760).

[2] Overleveret af Ibn Mādjah (2/1178), ḥadīth nr. (3558), og al-Baghawī (12/41). Se også: Ṣaḥīḥ Ibn Mādjah (2/275).

[3] Overleveret af at-Tirmidhī (2/505), ḥadīth nr. (606), og andre. Se også: Irwāʾ al-Ghalīl, ḥadīth nr. (50), og Ṣaḥīḥ al-Djāmiʿ (3/203).

[4] Overleveret af al-Bukhārī (1/45), ḥadīth nr. (142), og af Muslim (1/283), ḥadīth nr. (375), og tilføjelsen: "Bismillāh" i begyndelsen er overleveret af Saʿīd Ibn Manṣūr. Se Fatḥ al-Bārī (1/244).

7. Du'ā' (påkaldelse) efter at have forladt toilettet.

«غُفْرَانَك»

Ghufrānak

"Din tilgivelse [beder jeg om]."[1].

8. Dhikr (ihukommelse af Allāh) før wuḍū' (den rituelle afvaskning).

«بِسْمِ اللَّه»

Bismi-l-lāh

"I Allāhs navn"[2].

9. Dhikr (ihukommelse af Allāh) efter at have afsluttet wuḍū' (den rituelle afvaskning).

«أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُه»

Ashhadu an lā ilāha illallāh, waḥdahu lā sharīka lah, wa ashhadu anna Muḥammadan ʿabduhu wa rasūluh.

"Jeg bevidner, at der ikke er nogen gud [værdig

[1] Overleveret af samlerne af de fire Sunan-værker, undtagen an-Nasā'ī, som overleverede den i ʿAmal al-Yawm wa al-Laylah, ḥadīth nr. (79), Abū Dāwūd, ḥadīth nr. (30), at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (7), og Ibn Mādjah, ḥadīth nr. (300). Klassificeret som ṣaḥīḥ (autentisk) af al-Albānī i Ṣaḥīḥ Sunan Abī Dāwūd (1/19).

[2] Overleveret af Abū Dāwūd, ḥadīth nr. (101), og Ibn Mādjah, ḥadīth nr. (397), og Aḥmad, ḥadīth nr. (9418). Se også: Irwā' al-Ghalīl (1/122).

til tilbedelse] undtagen Allāh alene. Han har ingen partner. Og jeg bevidner, at Muḥammad er Hans tjener og Sendebud."[1]

«اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِين»

Allāhumma-dj-ʿalnī mina at-tawwābīna wadjʿalnī mina al-mutaṭahhirīn.

"O Allāh! Gør mig blandt de angrende, og gør mig blandt dem, der renser sig."[2]

«سُبْحانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتوبُ إِلَيْك»

Subḥānakallāhumma wa biḥamdika, ashhadu an lā ilāha illā anta, astaghfiruka wa atūbu ilayk.

"O Allāh! Ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Du, og al lovprisning tilkommer Dig. Jeg bevidner, at der ikke er nogen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Dig. Jeg beder Dig om Din tilgivelse og vender mig angrende til Dig."[3]

10. Dhikr (ihukommelse af Allāh) ved udgang fra hjemmet.

«بِسْمِ اللَّهِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّه»

Bismi-l-lāh. Tawakkaltu ʿalallāh, wa lā ḥawla wa

---

[1] Overleveret af Muslim (1/209), ḥadīth nr. (234).

[2] Overleveret af at-Tirmidhī (1/78), ḥadīth nr. (55). Se også: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (1/18).

[3] Overleveret af an-Nasāʾī i ʿAmal al-Yawm wa al-Laylah (s. 173). Se også: Irwāʾ al-Ghalīl (1/135) og (3/94).

lā quwwata illā billāh.

"I Allāhs navn. Jeg sætter min lid til Allāh, og der er ingen magt og ingen styrke undtagen ved Allāh."[1]

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ، أَوْ أُضَلَّ، أَوْ أَزِلَّ، أَوْ أُزَلَّ، أَوْ أَظْلِمَ، أَوْ أُظْلَمَ، أَوْ أَجْهَلَ، أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ»

Allāhumma innī aʿūdhu bika an aḍilla, aw uḍalla, aw azilla, aw uzalla, aw aẓlima, aw uẓlama, aw adjhala, aw yudjhala ʿalayya.

"O Allāh! Jeg søger tilflugt hos Dig mod at fare vild eller blive ledt vild, mod at begå fejltrin eller blive bragt til at begå fejltrin, mod at handle uret eller blive udsat for uret, og mod at handle uvidende eller blive mødt med uvidenhed."[2].

11. Dhikr (ihukommelse af Allāh) ved indtræden i hjemmet.

«بِسْمِ اللَّهِ وَلَجْنَا، وَبِسْمِ اللَّهِ خَرَجْنَا، وَعَلَى اللَّهِ رَبِّنَا تَوَكَّلْنَا»

Bismillāh waladjnā, wa bismillāh kharadjnā, wa ʿalallāhi Rabbinā tawakkalnā.

"I Allāhs navn træder vi ind, og i Allāhs navn går vi ud, og til Allāh, vores Herre, sætter vi vores lid."

---

[1] Overleveret af Abū Dāwūd (4/325), ḥadīth nr. (5095), og at-Tirmidhī (5/490), ḥadīth nr. (3426). Se også: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/151).

[2] Overleveret af samlerne af de fire Sunan-værker : Abū Dāwūd, ḥadīth nr. (5094), at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (3427), an-Nasāʾī, ḥadīth nr. (5501), og Ibn Mādjah, ḥadīth nr. (3884). Se også: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/152) og Ṣaḥīḥ Ibn Mādjah (2/336).

Derefter skal man hilse på sin familie.[1]

12. Duʿāʾ (påkaldelse) på vej til masdjid (moskéen).

«اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا، وَفِي لِسَانِي نُورًا، وَفِي سَمْعِي نُورًا، وَفِي بَصَرِي نُورًا، وَمِنْ فَوْقِي نُورًا، وَمِنْ تَحْتِي نُورًا، وَعَنْ يَمِينِي نُورًا، وَعَنْ شِمَالِي نُورًا، وَمِنْ أَمَامِي نُورًا، وَمِنْ خَلْفِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي نَفْسِي نُورًا، وَأَعْظِمْ لِي نُورًا، وَعَظِّمْ لِي نُورًا، وَاجْعَلْ لِي نُورًا، وَاجْعَلْنِي نُورًا، اللَّهُمَّ أَعْطِنِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي عَصَبِي نُورًا، وَفِي لَحْمِي نُورًا، وَفِي دَمِي نُورًا، وَفِي شَعْرِي نُورًا، وَفِي بَشَرِي نُورًا»

Allāhumma-djʿal fī qalbī nūran, wa fī lisānī nūran, wa fī samʿī nūran, wa fī baṣarī nūran, wa min fawqī nūran, wa min taḥtī nūran, wa ʿan yamīnī nūran, wa ʿan shimālī nūran, wa min amāmī nūran, wa min khalfī nūran, wadjʿal fī nafsī nūran, wa aʿẓim lī nūran, wa ʿaẓẓim lī nūran, wadjʿal lī nūran, wadjʿalnī nūran. Allāhumma aʿṭinī nūran, wadjʿal fī ʿaṣabī nūran, wa fī laḥmī nūran, wa fī damī nūran, wa fī shaʿrī nūran, wa fī basharī nūran.

"O Allāh! Lad der være lys i mit hjerte, på min tunge, i min hørelse, i mit syn, over mig, under mig, til højre for mig, til venstre for mig, foran mig og bag

[1] Overleveret af Abū Dāwūd (4/325), ḥadīth nr. (5096). Dens fortællerkæde blev klassificeret som ḥasan (god) af al-ʿAllāmah (den særdeles lærde) Ibn Bāz i Tuḥfat al-Akhyār (s. 28). Og i aṣ-Ṣaḥīḥ findes: "Når en mand træder ind i sit hjem og nævner Allāhs navn ved sin indtræden og ved sit måltid, siger satan: "Der er hverken overnatning eller aftensmad til jer." Muslim, ḥadīth nr. (2018).

mig. Lad der være lys i min sjæl, gør mit lys mægtigt, forøg mit lys, lad der være lys for mig, og gør mig til lys. O Allāh! Giv mig lys, og lad der være lys i mine nerver, i mit kød, i mit blod, i mit hår og i min hud."[1].

«اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي نُورًا فِي قَبْرِي... وَنُورًا فِي عِظَامِي، وَزِدْنِي نُورًا، وَزِدْنِي نُورًا، وَزِدْنِي نُورًا، وَهَبْ لِي نُورًا عَلَى نُور»

Allāhumma-djʿal lī nūran fī qabrī ... wa nūran fī ʿiẓāmī, wa zidnī nūran, wa zidnī nūran, wa zidnī nūran, wa hab lī nūran ʿalā nūr.

"O Allāh! Lad der være lys for mig i min grav ... og lys i mine knogler."[2]

"Og forøg mit lys, og forøg mit lys, og forøg mit lys."[3]

"Og skænk mig lys oven på lys."[4]

13. Duʿāʾ (påkaldelse) ved indtræden i masjid (moskéen).

Man træder ind med sin højre fod[5] og siger:

---

[1] Se alle disse ordlyde hos al-Bukhārī (11/116), ḥadīth nr. (3166), og Muslim (1/526), ḥadīth nr. (529), (530) og (763).

[2] Overleveret af at-Tirmidhī (5/483) ḥadīth nr. (3419).

[3] Overleveret af al-Bukhārī i al-Adab al-Mufrad, ḥadīth nr. (695) (s. 258). Dens fortællerkæde blev klassificeret som ṣaḥīḥ (autentisk) af al-Albānī i Ṣaḥīḥ al-Adab al-Mufrad, ḥadīth nr. (536).

[4] Nævnt af Ibn Ḥadjar i Fatḥ al-Bārī, som tilskrev den til Ibn Abī ʿĀṣim i Kitāb ad-Duʿāʾ. Se også: Fatḥ al-Bārī (11/118). Han sagde: "Således fremkommer der ved at samle de forskellige overleveringer femogtyve egenskaber."

[5] I henhold til udtalelsen fra Anas Ibn Mālik – må Allāh være tilfreds med ham: "Det hører til Sunnah, at når du træder ind i masdjid (moskéen), begynder du med din højre fod, og når du forlader den, begynder du med din venstre

«أَعُوذُ بِاللَّهِ العَظِيمِ، وَبِوَجْهِهِ الكَرِيمِ، وَسُلْطَانِهِ القَدِيمِ، مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»

Aʿūdhu billāhil ʿAẓīm, wa biwadjhihil Karīm, wa Sulṭānihil Qadīm, minash-shayṭānir radjīm.

"Jeg søger tilflugt hos Allāh, Den Mægtige, ved Hans ædle Ansigt og Hans evige Herredømme, mod satan, den udstødte."[1]

«بِسْمِ اللَّهِ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّه»

Bismi-l-lāh, waṣ-ṣalātu was-salāmu ʿalā Rasūlillāh.

"I Allāhs navn, og velsignelser"[2] "og fred være over Allāhs Sendebud"[3]

«اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِك»

Allāhumma-ftaḥ lī abwāba raḥmatik.

"O Allāh! Åbn for mig dørene til Din barmhjertighed."[4]

---

fod." Overleveret af al-Ḥākim (1/218), som klassificerede den som ṣaḥīḥ (autentisk) i henhold til Muslims betingelser, hvilket adh-Dhahabī var enig i. Den er også overleveret af al-Bayhaqī (2/442) og klassificeret som ḥasan (god) af al-Albānī i Silsilat al-Aḥādīth aṣ-Ṣaḥīḥah (5/624), ḥadīth nr. (2478).

[1] Overleveret af Abū Dāwūd, ḥadīth nr. (466). Se også: Ṣaḥīḥ al-Djāmiʿ, ḥadīth nr. (4591).

[2] Overleveret af Ibn as-Sunnī, ḥadīth nr. (88), og klassificeret som ḥasan (god) af al-Albānī i ath-Thamar al-Mustaṭāb (s. 607).

[3] Overleveret af Abū Dāwūd (1/126), ḥadīth nr. (465). Se også: Ṣaḥīḥ al-Djāmiʿ (1/528).

[4] Overleveret af Muslim (1/494), ḥadīth nr. (713). I Sunan Ibn Mādjah findes desuden følgende overlevering fra Fāṭimah – må Allāh være tilfreds med hende: "O Allāh! Tilgiv mig mine synder, og åbn for mig dørene til Din barmhjertighed." Den blev klassificeret som ṣaḥīḥ (autentisk) af al-Albānī

14. Du'ā' (påkaldelse) ved udgang fra masjid (moskéen)

Man træder ud med sin venstre fod[1] og siger:

«بِسْمِ اللَّهِ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّه»

Bismi-l-lāh, waṣ-ṣalātu was-salāmu ʿalā Rasūlillāh.

"I Allāhs navn, og velsignelser og fred være over Allāhs Sendebud."

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِك»

Allāhumma innī as'aluka min faḍlik.

"O Allāh! Jeg beder Dig om noget af Din gunst."

«اللَّهُمَّ اعْصِمْنِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيم»

Allāhummaʿ-ṣimnī minash-shayṭānir radjīm.

"O Allāh, beskyt mig mod satan, den udstødte"[2].

15. Adhkār (ihukommelser af Allāh) ved adhān (kaldet til aṣ-ṣalāh).

Man gentager det samme, som mu'adhdhin (bønnekalderen) siger, undtagen ved: "Kom til aṣ-

---

på grund af dens understøttende beretninger. Se også: Ṣaḥīḥ Ibn Mādjah (1/128), ḥadīth nr. (129).

[1] Overleveret af al-Ḥākim (1/218) og al-Bayhaqī (2/442). Den blev klassificeret som ḥasan (god) af al-Albānī i Silsilat al-Aḥādīth aṣ-Ṣaḥīḥah (5/624), ḥadīth nr. (2478). Dens kildehenvisning er tidligere angivet.

[2] Se kildehenvisningen til overleveringerne af den foregående ḥadīth om du'ā' (påkaldelse) ved indtræden i masdjid (moskéen), nr. (20), samt tilføjelsen: "O Allāh! Beskyt mig mod satan, den udstødte.", som er overleveret af Ibn Mādjah. Se også: Ṣaḥīḥ Ibn Mādjah (1/129).

ṣalāh (bønnen)" og "Kom til succes", hvor man svarer:

«لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّه»

Lā ḥawla wa lā quwwata illā billāh.

"Der er ingen magt og ingen styrke undtagen ved Allāh."[1]

Man siger:

«وَأَنَا أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا، وَبِالإِسْلَامِ دِينًا»

Wa anā ash-hadu an lā ilāha illallāhu waḥdahu lā sharīka lahu wa anna Muḥammadan ʿabduhu wa Rasūluhu, raḍītu billāhi Rabban, wa bi-Muḥammadin Rasūlan, wa bil-Islāmi dīnan.

"Og jeg bevidner, at der ikke er nogen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh alene; Han har ingen partner, og at Muḥammad er Hans tjener og Sendebud. Jeg er tilfreds med Allāh som Herre, med Muḥammad som Sendebud og med Islām som religion."[2]

Dette siger man umiddelbart efter al-mu'adhdhins tashahhud (troserklæring).[3]

Man sender velsignelser over Profeten – må

---

[1] Overleveret af al-Bukhārī (1/152), ḥadīth nr. (611) og (613), og Muslim (1/288), ḥadīth nr. (383).

[2] Overleveret af Muslim (1/290), ḥadīth nr. (386).

[3] Overleveret af Ibn Khuzaymah (1/220).

Allāhs velsignelser og fred være over ham – efter at have besvaret muʾadhdhin (bønnekalderen).[1].

Man siger:

«اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ، وَالصَّلَاةِ القَائِمَةِ، آتِ مُحَمَّدًا الوَسِيلَةَ وَالفَضِيلَةَ، وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتَهُ، [إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ المِيعَادَ]»

Allāhumma Rabba hādhihid-daʿwatit-tāmmah, waṣ-ṣalātil-qāʾimah, āti Muḥammadanil-wasīlata wal-faḍīlah, wabʿathhu maqāman maḥmūdanil-ladhī waʿadtah, [innaka lā tukhliful-mīʿād].

O Allāh! Du, Herren over dette fuldkomne kald og den forestående aṣ-ṣalāh (bøn). Giv Muḥammad al-wasīlah (den højeste plads i paradis, som kun tilkommer ham) og al-faḍīlah (den fortrinlige rang, som hæver ham over al skabningen), og oprejs ham til al-maqām al-maḥmūd (den lovpriste position på dommens dag), som Du har lovet ham. [Sandelig, Du bryder ikke Dit løfte.]"[2]

Man beder for sig selv mellem adhān og iqāmah (kaldet til at rejse sig til bønnen), fordi duʿāʾ (påkaldelse) i dette tidsrum ikke bliver afvist.[3]

---

[1] Overleveret af Muslim (1/288), ḥadīth nr. (384).

[2] Overleveret af al-Bukhārī (1/152), ḥadīth nr. (614). Teksten i de kantede parenteser er overleveret af al-Bayhaqī (1/410). Dens fortællerkæde blev klassificeret som ḥasan (god) af al-ʿAllāmah (den særdeles lærde) ʿAbd al-ʿAzīz Ibn Bāz – må Allāh være ham barmhjertig – i Tuḥfat al-Akhyār (s. 38).

[3] Overleveret af at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (3594) og (3595), Abū Dāwūd, ḥadīth nr. (525), og Aḥmad, ḥadīth nr. (12200). Se også: Irwāʾ al-Ghalīl (1/262).

16. Duʿāʾ al-istiftāḥ (den indledende påkaldelse i aṣ-ṣalāh).

«اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ المَشْرِقِ وَالمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُنَقَّى الثَّوْبُ الأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنْ خَطَايَايَ، بِالثَّلْجِ وَالماءِ وَالبَرَدِ»

Allāhumma bāʿid baynī wa bayna khaṭāyāya kamā bāʿadta baynal-mashriqi wal-maghrib. Allāhumma naqqinī min khaṭāyāya kamā yunaqqath-thawbul-abyaḍu minad-danas. Allāhumma ighsilnī min khaṭāyāya bith-thaldji wal-māʾi wal-barad.

"O Allāh! Skab afstand mellem mig og mine synder, ligesom Du har skabt afstand mellem øst og vest. O Allāh! Rens mig for mine synder, ligesom et hvidt klæde renses for snavs. O Allāh! Vask mig ren for mine synder med sne, vand og hagl."[1]

«سُبْحانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ»

Subḥānaka Allāhumma wa biḥamdika, wa tabārakasmuka, wa taʿālā djadduka, wa lā ilāha ghayruk.

"O Allāh! Ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Du, og al lovprisning tilkommer Dig. Ærefuld er Dit Navn, ophøjet er Din

[1] Overleveret af al-Bukhārī (1/181), ḥadīth nr. (744), og Muslim (1/419), ḥadīth nr. (598).

Majestæt, og der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Dig."[1]

«وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلَاتِي، وَنُسُكِي، وَمَحْيَايَ، وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ العَالَمِينَ، لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ، اللَّهُمَّ أَنْتَ المَلِكُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ، ظَلَمْتُ نَفْسِي وَاعْتَرَفْتُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي ذُنُوبِي جَمِيعًا إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنوبَ إِلَّا أَنْتَ، وَاهْدِنِي لِأَحْسَنِ الأَخْلَاقِ لَا يَهْدِي لِأَحْسَنِها إِلَّا أَنْتَ، وَاصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا، لَا يَصْرِفُ عَنِّي سَيِّئَهَا إِلَّا أَنْتَ، لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ، وَالخَيْرُ كُلُّهُ بِيَـدَيْكَ، وَالشَّرُّ لَيْسَ إِلَيْكَ، أَنَا بِكَ وَإِلَيْكَ، تَبارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتوبُ إِلَيْك»

Waddjahtu wadjhiya lilladhī faṭaras-samāwāti wal-arḍa ḥanīfan wa mā anā minal-mushrikīn. Inna ṣalātī wa nusukī wa maḥyāya wa mamātī lillāhi Rabbil-ʿālamīn. Lā sharīka lah, wa bidhālika umirtu wa anā minal-muslimīn. Allāhumma antal-Maliku, lā ilāha illā Anta. Anta Rabbī wa anā ʿabduka. Ẓalamtu nafsī waʿtaraftu bidhanbī, faghfir lī dhunūbī djamīʿan. Innahu lā yaghfirudh-dhunūba illā Anta. Wahdinī li-aḥsanil-akhlāqi, lā yahdī li-aḥsaniha illā Anta. Waṣrif ʿannī sayyiʾahā, lā yaṣrifu ʿannī sayyiʾahā illā Anta. Labbayka wa saʿdayka, wal-khayru kulluhu bi-yadayka, wash-sharru laysa

[1] Overleveret af Muslim, ḥadīth nr. (399), og samlerne af de fire Sunan-værker : Abū Dāwūd, ḥadīth nr. (775), at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (243), Ibn Mādjah, ḥadīth nr. (806), og an-Nasāʾī, ḥadīth nr. (899). Se også: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (1/77) og Ṣaḥīḥ Ibn Mādjah (1/135).

ilayka. Anā bika wa ilayka. Tabārakta wa taʿālayta. Astaghfiruka wa atūbu ilayk.

"Jeg har vendt mit ansigt mod Ham, der skabte himlene og jorden, som ḥanīf (oprigtigt vendt mod Allāh og fri for afguderi), og jeg er ikke blandt dem, der tilbeder andre ved siden af Allāh. Sandelig, min aṣ-ṣalāh (bøn), min ofring, mit liv og min død tilhører Allāh [alene], verdnernes Herre. Han har ingen partner. Dette er jeg blevet befalet, og jeg er blandt muslimerne. O Allāh! Du er Den Suveræne. Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Dig. Du er min Herre, og jeg er Din tjener. Jeg har gjort mig selv uret, og jeg har erkendt min synd. Tilgiv mig alle mine synder, for ingen tilgiver synder undtagen Dig. Retled mig til den bedste karakter, for ingen retleder til den bedste af den undtagen Dig. Vend dens dårlige egenskaber bort fra mig, for ingen vender dens dårlige egenskaber bort fra mig undtagen Dig. Her er jeg i lydighed mod Dig og til Din tjeneste. Alt godt er i Dine hænder, og det onde tilskrives ikke Dig. Jeg er ved Dig (helt afhængig af Dig), og til Dig vender jeg tilbage. Velsignet er Du, og ophøjet er Du. Jeg søger Din tilgivelse og vender mig angrende til Dig."[1]

«اللَّهُمَّ رَبَّ جِبْرَائِيلَ، وَمِيكَائِيلَ، وَإِسْرَافِيلَ، فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ، عَالِمَ

[1] Overleveret af Muslim (1/534), ḥadīth nr. (771).

الغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ، اهْدِنِي لِمَا اخْتُلِفَ فِيهِ مِنَ الحَقِّ بِإِذْنِكَ إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيم»

Allāhumma Rabba Djibrā'īla, wa Mīkā'īla, wa Isrāfīla, Fāṭiras-samāwāti wal-arḍi, ʿĀlimal-ghaybi wash-shahādati. Anta taḥkumu bayna ʿibādika fīmā kānū fīhi yakhtalifūn. Ihdinī limakh-tulifa fīhi minal-ḥaqqi bi'idhnika. Innaka tahdī man tashā'u ilā ṣirāṭin mustaqīm.

"O Allāh! Herre over Djibrā'īl, Mīkā'īl og Isrāfīl, Skaberen af himlene og jorden, Kenderen af det skjulte og det åbenbare. Du dømmer mellem Dine tjenere i det, som de er uenige om. Retled mig med Din tilladelse til sandheden i det, som der er uenighed om. Sandelig, Du retleder den, Du vil, til en lige vej."[1]

«اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، وَالحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، وَالحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا»

Allāhu akbaru kabīran, Allāhu akbaru kabīran, Allāhu akbaru kabīran, wal-ḥamdu lillāhi kathīran, wal-ḥamdu lillāhi kathīran, wal-ḥamdu lillāhi kathīran, wa Subḥānallāhi bukratan wa aṣīlā.

"Allāh er Den Største, uendeligt stor. Allāh er Den Største, uendeligt stor. Allāh er Den Største, overmåde Stor. Al lovprisning tilkommer Allāh i

[1] Overleveret af Muslim (1/534), ḥadīth nr. (770).

overflod. Al lovprisning tilkommer Allāh i overflod. Al lovprisning tilkommer Allāh i overflod. Lovprist og fri for enhver ufuldkommenhed er Allāh morgen og aften."

Gentages tre gange.

«أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ: مِنْ نَفْخِهِ، وَنَفْثِهِ، وَهَمْزِهِ»

Aʿūdhu billāhi minash-shayṭāni: min nafkhihi, wa nafthihi, wa hamzihi.

"Jeg søger tilflugt hos Allāh mod satan: mod hans nafkh (pusten af hovmod), hans nafth (blæsen af poesi/magi) og hans hamz (tilskyndelse til det onde)."[1]

«اللَّهُمَّ لَكَ الحَمْدُ، أَنْتَ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَلَكَ الحَمْدُ أَنْتَ قَيِّمُ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، [وَلَكَ الحَمْدُ أَنْتَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ] [وَلَكَ الحَمْدُ لَكَ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ] [وَلَكَ الحَمْدُ أَنْتَ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ] [وَلَكَ الحَمْدُ] [أَنْتَ الحَقُّ، وَوَعْدُكَ الحَقُّ، وَقَوْلُكَ الحَقُّ، وَلِقاؤُكَ الحَقُّ، وَالجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ، وَالنَّبِيُّونَ حَقٌّ، وَمُحَمَّدٌ ﷺ حَقٌّ، وَالسَّاعَةُ حَقٌّ] [اللَّهُمَّ

[1] Overleveret af Abū Dāwūd (1/203), ḥadīth nr. (764), Ibn Mādjah (1/265), ḥadīth nr. (807), og Aḥmad (4/85), ḥadīth nr. (16739). Shuʿayb al-Arnāʾūṭ sagde i sin verifikation af Musnad: "Ḥasan li-ghayrihi (god på grund af understøttende overleveringer)." ʿAbd al-Qādir al-Arnāʾūṭ sagde i sin kildehenvisning til al-Kalim aṭ-Ṭayyib af Ibn Taymiyyah, ḥadīth nr. (78): "Det er en ṣaḥīḥ (autentisk) ḥadīth på grund af dens understøttende overleveringer." Al-Albānī nævnte den i Ṣaḥīḥ al-Kalim aṭ-Ṭayyib, ḥadīth nr. (62). Den er også overleveret af Muslim fra Ibn ʿUmar – må Allāh være tilfreds med dem begge – med en lignende ordlyd, hvori der indgår en beretning (1/420), ḥadīth nr. (601).

لَكَ أَسْلَمتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَإِلَيْكَ أَنَبْتُ، وَبِكَ خاصَمْتُ، وَإِلَيْكَ حاكَمْتُ. فَاغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ، وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ] [وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي] [أَنْتَ المُقَدِّمُ، وَأَنْتَ المُؤَخِّرُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ] [أَنْتَ إِلَهِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ] [وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّه]»

Allāhumma lakal-ḥamdu. Anta nūrus-samāwāti wal-arḍi wa man fīhinna, wa lakal-ḥamdu. Anta Qayyimus-samāwāti wal-arḍi wa man fīhinna. [Wa lakal-ḥamdu. Anta Rabbus-samāwāti wal-arḍi wa man fīhinna.] [Wa lakal-ḥamdu. Laka mulkus-samāwāti wal-arḍi wa man fīhinna.] [Wa lakal-ḥamdu. Anta Malikus-samāwāti wal-arḍi.] [Wa lakal-ḥamdu.] [Antal-Ḥaqqu, wa waʿdukal-ḥaqqu, wa qawlukal-ḥaqqu, wa liqāʾukal-ḥaqqu, wal-djannatu ḥaqqun, wan-nāru ḥaqqun, wan-nabiyyūna ḥaqqun, wa Muḥammadun ﷺ ḥaqqun, was-sāʿatu ḥaqqun.] [Allāhumma laka aslamtu, wa ʿalayka tawakkaltu, wa bika āmantu, wa ilayka anabtu, wa bika khāṣamtu, wa ilayka ḥākamtu. Faghfir lī mā qaddamtu, wa mā akhkhartu, wa mā asrartu, wa mā aʿlantu, wa mā Anta aʿlamu bihi minnī.] [Antal-Muqaddimu wa Antal-Muʾakhkhiru. Lā ilāha illā Anta.] [Anta Ilāhī, lā ilāha illā Anta.] [Wa lā ḥawla wa lā quwwata illā billāh.]

"O Allāh! Dig tilkommer al lovprisning[1]. Du er

[1] Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – plejede at sige dette, når han stod op om natten for at udføre Tahadjdjud (nattebøn).

himlenes og jordens lys og lyset for dem, der er deri. Og Dig tilkommer al lovprisning, Du er Opretholderen af himlene og jorden og af dem, der er deri, [og Dig tilkommer al lovprisning, Du er Herren over himlene og jorden og over dem, der er deri,] [og Dig tilkommer al lovprisning. Dig tilkommer herredømmet over himlene og jorden og over dem, der er deri,] [og Dig tilkommer al lovprisning. Du er himlenes og jordens Konge,] [og Dig tilkommer al lovprisning.] [Du er Sandheden, og Dit løfte er sandt, og Dit ord er sandt, og mødet med Dig er sandt, og paradiset er sandt, og ilden er sand, og profeterne er sande, og Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – er sand, og timen (dommens dag) er sand.] [O Allāh! Til Dig har jeg overgivet mig, og til Dig sætter jeg min lid, og på Dig tror jeg, og til Dig vender jeg mig i anger, og ved Dig strider jeg, og til Dig søger jeg dom. Så tilgiv mig, hvad jeg har sendt forud, og hvad jeg har udsat, og hvad jeg har holdt skjult, og hvad jeg har gjort åbenlyst,] [og hvad Du ved bedre end jeg.] [Du er Den, der fremmer, og Du er Den, der udsætter. Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Dig.] [Du er min Gud. Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Dig.] [Og der er ingen magt og

ingen styrke undtagen ved Allāh.]"[1]

17. Duʿāʾ (påkaldelse) i rukūʿ (foroverbøjning).

«سُبْحانَ رَبِّيَ العَظِيم»

Subḥāna Rabbiyal-ʿAẓīm.

"Ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er min Herre – Den Mægtige."

Gentages tre gange[2].

«سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي»

Subḥānaka Allāhumma Rabbanā wa biḥamdika. Allāhumma-ghfir lī.

"Ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Du, O Allāh, vor Herre, og al lovprisning tilkommer Dig. O Allāh! Tilgiv mig."[3]

«سُبُّوحٌ، قُدُّوسٌ، رَبُّ المَلَائِكَةِ وَالرُّوح»

Subbūḥun, Quddūsun, Rabbul-malāʾikati war-rūḥ.

---

[1] Overleveret af al-Bukhārī med Fatḥ al-Bārī (3/3), (11/116) og (13/371), ḥadīth nr. (423), (465), (1120), (6317), (7385), (7442) og (7499). Muslim overleverede en forkortet version med en lignende ordlyd (1/532), ḥadīth nr. (769).

[2] Overleveret af samlerne af de fire Sunan-værker og Aḥmad: Abū Dāwūd, ḥadīth nr. (870), at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (262), an-Nasāʾī, ḥadīth nr. (1007), Ibn Mādjah, ḥadīth nr. (897), og Aḥmad, ḥadīth nr. (3514), og se: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (1/83).

[3] Overleveret af al-Bukhārī (1/99), ḥadīth nr. (794), og Muslim (1/350), ḥadīth nr. (484).

"Den Ophøjede og fri for enhver ufuldkommenhed, Den Fuldkomment Rene, Herre over englene og ånden [Djibrāʾīl (Gabriel)]."[1]

«اللَّهُمَّ لَكَ رَكَعْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، خَشَعَ لَكَ سَمْعِي، وَبَصَرِي، وَمُخِّي، وَعَظْمِي، وَعَصَبِي، [وَمَا استَقَلَّتْ بِهِ قَدَمِي]»

Allāhumma laka rakaʿtu, wa bika āmantu, wa laka aslamtu. Khashaʿa laka samʿī, wa baṣarī, wa mukhkhī, wa ʿaẓmī, wa ʿaṣabī, [wa mā istaqallat bihi qadamī].

"O Allāh! For Dig har jeg udført rukūʿ (foroverbøjning), på Dig tror jeg, og til Dig har jeg overgivet mig. Min hørelse, mit syn, min hjerne, mine knogler og mine nerver har ydmygt underkastet sig Dig, [og alt det, mine fødder bærer]."[2]

«سُبْحَانَ ذِي الجَبَرُوتِ، وَالمَلَكُوتِ، وَالكِبْرِيَاءِ، وَالعَظَمَة»

Subḥāna Dhil-Djabarūti, wal-Malakūti, wal-Kibriyāʾi, wal-ʿAẓamati.

"Ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Besidderen af Vælde, Herredømme, Ophøjet

[1] Overleveret af Muslim (1/353), ḥadīth nr. (487), og Abū Dāwūd (1/230), ḥadīth nr. (872).

[2] Overleveret af Muslim (1/534), ḥadīth nr. (771), og de fire Sunan-forfattere, undtagen Ibn Mādjah: Abū Dāwūd, ḥadīth nr. (760) og (761), at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (3421), og an-Nasāʾī, ḥadīth nr. (1049). Det mellem de firkantede parenteser er ordlyden hos Ibn Khuzaymah, ḥadīth nr. (607), og Ibn Ḥibbān, ḥadīth nr. (1901).

Storhed og Majestæt."[1].

18. Duʿāʾ (påkaldelse) når man retter sig op fra rukūʿ (foroverbøjning).

«سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَه»

Samiʿallāhu liman ḥamidah.

"Allāh hører den, der lovpriser Ham."[2]

«رَبَّنَا وَلَكَ الحَمْدُ، حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبارَكًا فِيه»

Rabbanā wa lakal-ḥamdu, ḥamdan kathīran ṭayyiban mubārakan fīh.

"Vor Herre, Dig tilkommer al lovprisning – megen, god og velsignet lovprisning."[3]

«مِلْءَ السَّمَوَاتِ وَمِلْءَ الأَرْضِ، وَمَا بَيْنَهُمَا، وَمِلْءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيءٍ بَعْدُ. أَهلَ الثَّناءِ وَالمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ العَبْدُ، وَكُلُّنَا لَكَ عَبْدٌ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الجَدِّ مِنْكَ الجَد»

Milʾas-samāwāti wa milʾal-arḍi, wa mā baynahumā, wa milʾa mā shiʾta min shayʾin baʿd. Ahlath-thanāʾi wal-madjd, aḥaqqu mā qālal-ʿabd, wa kullunā laka ʿabd. Allāhumma lā māniʿa limā aʿṭayta, wa lā muʿṭiya limā manaʿta, wa lā yanfaʿu dhal-djaddi minkal-djadd.

---

[1] Overleveret af Abū Dāwūd (1/230), ḥadīth nr. (873), an-Nasāʾī, ḥadīth nr. (1131), og Aḥmad, ḥadīth nr. (23980). Dens isnād (overleveringskæde) er ḥasan (god).

[2] Overleveret af al-Bukhārī med Fatḥ al-Bārī (2/282), ḥadīth nr. (796).

[3] Overleveret af al-Bukhārī med Fatḥ al-Bārī (2/284), ḥadīth nr. (796).

"[En lovprisning, der fylder] himlene, jorden, det, som er imellem dem, og alt det, Du derefter vil. Du er værdig til al lovprisning og al majestæt. Dette er det sandeste, en tjener kan sige, og vi er alle Dine tjenere. O Allāh! Ingen kan hindre det, Du giver, og ingen kan give det, Du holder tilbage. Og ingen med rigdom, magt eller status kan drage nytte af dem over for Dig."[1]

19. Duʿā' (påkaldelse) i sudjūd (at lægge ansigtet mod jorden i hengivelse til Allāh).

«سُبْحَانَ رَبِّيَ الأَعْلَى»

Subḥāna Rabbiyal-Aʿlā.

"Ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er min Herre – Den Højeste."

Gentages tre gange[2].

«سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي»

Subḥānaka Allāhumma Rabbanā wa biḥamdika. Allāhumma-ghfir lī.

"Ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Du, O vor Herre, og al lovprisning tilkommer Dig. O

[1] Overleveret af Muslim (1/ 346), ḥadīth nr. (477).

[2] Overleveret af samlerne af de fire Sunan-værker og Aḥmad: Abū Dāwūd, ḥadīth nr. (870), at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (262), an-Nasāʾī, ḥadīth nr. (1007), Ibn Mādjah, ḥadīth nr. (897), og Aḥmad, ḥadīth nr. (3514). Se også: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (1/83).

Allāh! Tilgiv mig."[1]

«سُبُّوحٌ، قُدُّوسٌ، رَبُّ المَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ»

Subbūḥun, Quddūsun, Rabbul-malā'ikati war-rūḥ.

"Den Ophøjede og fri for enhver ufuldkommenhed, Den Fuldkomment Rene, Herre over englene og ånden [Djibrā'īl (Gabriel)]."[2]

«اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، سَجَدَ وَجْهِيَ لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَصَوَّرَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ، تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الخَالِقِينَ»

Allāhumma laka sadjadtu, wa bika āmantu, wa laka aslamtu. Sadjada wajhī lilladhī khalaqahu, wa ṣawwarahu, wa shaqqa samʿahu wa baṣarahu. Tabārakallāhu Aḥsanul-Khāliqīn.

"O Allāh! For Dig udfører jeg sudjūd (lægger mit ansigt mod jorden i hengivelse til Dig), på Dig tror jeg, og til Dig overgiver jeg mig. Mit ansigt lægger sig i sudjūd for Den, der skabte det, formede det og gav det hørelse og syn. Ærefuld er Allāh, Den Bedste af skabere."[3]

«سُبْحَانَ ذِي الجَبَرُوتِ، وَالمَلَكُوتِ، وَالكِبْرِيَاءِ، وَالعَظَمَةِ»

Subḥāna Dhil-Djabarūti, wal-Malakūti, wal-

[1] Overleveret af al-Bukhārī, ḥadīth nr. (794), og Muslim, ḥadīth nr. (484). Den er tidligere nævnt under ḥadīth nr. (34).

[2] Overleveret af Muslim (1/533), ḥadīth nr. (487), og Abū Dāwūd, ḥadīth nr. (872). Den er tidligere nævnt under ḥadīth nr. (35).

[3] Overleveret af Muslim (1/534), ḥadīth nr. (771), og andre.

Kibriyāʾi, wal-ʿAẓamati.

"Ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Besidderen af Vælde, Herredømme, Ophøjet Storhed og Majestæt."[1].

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ: دِقَّهُ وَجِلَّهُ، وَأَوَّلَهُ وَآخِرَهُ، وَعَلَانِيَتَهُ وَسِرَّه»

Allāhumma-ghfir lī dhanbī kullahu: diqqahu wa djillahu, wa awwalahu wa ākhirahu, wa ʿalāniyyatahu wa sirrahu.

"O Allāh! Tilgiv mig alle mine synder: de ubetydelige såvel som de alvorlige, de første og de sidste, de åbenlyse og de skjulte."[2]

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لَا أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِك»

Allāhumma innī aʿūdhu biriḍāka min sakhaṭika, wa bimuʿāfātika min ʿuqūbatika, wa aʿūdhu bika minka. Lā uḥṣī thanāʾan ʿalayka. Anta kamā athnayta ʿalā nafsika.

"O Allāh! Jeg søger tilflugt i Dit velbehag fra Dit mishag, og i Din beskyttelse fra Din straf, og jeg søger tilflugt hos Dig fra Dig. Jeg formår ikke fuldt ud at lovprise Dig. Du er, som Du har lovprist Dig

[1] Overleveret af Abū Dāwūd (1/230), ḥadīth nr. (873), an-Nasāʾī, ḥadīth nr. (1131), og Aḥmad, ḥadīth nr. (23980). Vurderet som autentisk (ṣaḥīḥ) af al-Albānī i Ṣaḥīḥ Abī Dāwūd (1/166). Dens kildehenvisning er tidligere nævnt under ḥadīth nr. (37).

[2] Overleveret af Muslim (1/ 230), ḥadīth nr. (483).

selv."[1]

20. Du'ā' (påkaldelse) i den siddende stilling mellem de to sadjdah (at lægge ansigtet mod jorden i hengivelse til Allāh).

«رَبِّ اغْفِرْ لِي، رَبِّ اغْفِرْ لِي»

Rabbi-ghfir lī. Rabbi-ghfir lī.

"O min Herre! Tilgiv mig. O min Herre! Tilgiv mig."[2]

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَاجْبُرْنِي، وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي، وَارْفَعْنِي»

Allāhumma-ghfir lī, warḥamnī, wahdinī, wadjburnī, wa ʿāfinī, warzuqnī, warfaʿnī.

"O Allāh! Tilgiv mig, hav barmhjertighed med mig, vejled mig, forbedr min situation, skænk mig velbefindende, forsyn mig og ophøj mig."[3]

21. Du'ā' (påkaldelse) ved sudjūd (at lægge ansigtet mod jorden i hengivelse til Allāh) under recitation af Koranen.

«سَجَدَ وَجْهِيَ لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ بِحَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ، فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ

[1] Overleveret af Muslim (1/352), ḥadīth nr. (486).

[2] Overleveret af Abū Dāwūd (1/231), ḥadīth nr. (874), og Ibn Mādjah, ḥadīth nr. (897). Se også: Ṣaḥīḥ Ibn Mādjah (1/148).

[3] Overleveret af samlerne af de fire Sunan-værker undtagen an-Nasā'ī: Abū Dāwūd (1/231), ḥadīth nr. (850), at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (284) og (285), og Ibn Mādjah, ḥadīth nr. (898). Se også: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (1/90) og Ṣaḥīḥ Ibn Mādjah (1/148).

الخَالِقِين»

Sadjada wajhī lilladhī khalaqahu, wa shaqqa samʿahu wa baṣarahu biḥawlihi wa quwwatihi, fa-tabārakallāhu Aḥsanul-Khāliqīn.

"Mit ansigt lægger sig i sudjūd for Den, der skabte det, gav det hørelse og syn ved Hans kraft og Hans styrke. Ærefuld er Allāh, Den Bedste af skabere.

[Sūrah al-Muʾminūn:23:14][1].

«اللَّهُمَّ اكْتُبْ لِي بِهَا عِنْدَكَ أَجْرًا، وَضَعْ عَنِّي بِهَا وِزْرًا، وَاجْعَلْهَا لِي عِنْدَكَ ذُخْرًا، وَتَقَبَّلْهَا مِنِّي كَمَا تَقَبَّلْتَهَا مِنْ عَبْدِكَ دَاوُد»

Allāhumma-ktub lī bihā ʿindaka adjran, wa ḍaʿ ʿannī bihā wizran, wadjʿalhā lī ʿindaka dhukhran, wa taqabbalhā minnī kamā taqabbaltahā min ʿabdika Dāwūd.

"O Allāh! Nedskriv for mig en belønning hos Dig for den, fjern en syndebyrde fra mig ved den, gør den til en skat for mig hos Dig, og accepter den fra mig, ligesom Du accepterede den fra Din tjener Dāwūd."[2]

---

[1] Overleveret af at-Tirmidhī (2/474), ḥadīth nr. (3425), og Aḥmad (6/30), ḥadīth nr. (24022), samt al-Ḥākim, som vurderede den som autentisk (ṣaḥīḥ), og adh-Dhahabī var enig med ham (1/220). Tilføjelsen stammer fra hans ordlyd.

[2] Overleveret af at-Tirmidhī (2/473), ḥadīth nr. (579), og al-Ḥākim, som vurderede den som autentisk (ṣaḥīḥ), og adh-Dhahabī var enig med ham (1/219).

22. Tashahhud (vidnesbyrdet, der reciteres i den siddende del af bønnen).

«التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ، وَالصَّلَوَاتُ، وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسولُه»

"At-taḥiyyātu lillāh, waṣ-ṣalawātu, waṭ-ṭayyibāt. As-salāmu ʿalayka ayyuhā an-nabiyyu wa raḥmatullāhi wa barakātuh. As-salāmu ʿalaynā wa ʿalā ʿibādillāhi aṣ-ṣāliḥīn. Ash-hadu an lā ilāha illallāh, wa-ash-hadu anna Muḥammadan ʿabduhū wa-rasūluh."

"Alle at-taḥiyyāt (hilsner), aṣ-ṣalawāt (bønner) og aṭ-ṭayyibāt (alt det gode og rene) tilkommer Allāh. Fred være over dig, O Profet, og Allāhs barmhjertighed og Hans velsignelser. Fred være over os og Allāhs retskafne tjenere. Jeg bevidner, at der ikke er nogen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh, og jeg bevidner, at Muḥammad er Hans tjener og Hans Sendebud."[1]

23. Aṣ-ṣalāh (påkaldelse af Allāhs velsignelser og fred) over Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – efter tashahhud.

[1] Overleveret af al-Bukhārī med Fatḥ al-Bārī (2/311), ḥadīth nr. (831), og Muslim (1/301), ḥadīth nr. (402).

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيد»

Allāhumma ṣalli ʿalā Muḥammadin, wa ʿalā āli Muḥammadin, kamā ṣallayta ʿalā Ibrāhīma, wa ʿalā āli Ibrāhīma, innaka ḥamīdun madjīd. Allāhumma bārik ʿalā Muḥammadin wa ʿalā āli Muḥammadin, kamā bārakta ʿalā Ibrāhīma wa ʿalā āli Ibrāhīma, innaka ḥamīdun madjīd.

"O Allāh! Send aṣ-ṣalāh (Dine velsignelser og ophøjelse) over Muḥammad og over Āl Muḥammad (Muḥammads familie og trofaste efterfølgere), ligesom Du sendte aṣ-ṣalāh over Āl Ibrāhīm (Ibrāhīms familie og trofaste efterfølgere). Sandelig, Du er ḥamīd, madjīd (Den, der lovprises, og Den, der besidder al majestæt). O Allāh! Send barakah (velsignelse) over Muḥammad og over Āl Muḥammad (Muḥammads familie og trofaste efterfølgere), ligesom Du sendte barakah over Ibrāhīm og Āl Ibrāhīm (Ibrāhīms familie og trofaste efterfølgere). Sandelig, Du er ḥamīd, madjīd (Den, der lovprises, og Den, der besidder al majestæt)."[1]

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ

[1] Overleveret af al-Bukhārī med Fatḥ al-Bārī (6/408), ḥadīth nr. (3370), og Muslim, ḥadīth nr. (406).

عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيد»

Allāhumma ṣalli ʿalā Muḥammadin wa ʿalā azwādjihi wa dhurriyyatihi, kamā ṣallayta ʿalā Āli Ibrāhīma, wa bārik ʿalā Muḥammadin wa ʿalā azwādjihi wa dhurriyyatihi, kamā bārakta ʿalā Āli Ibrāhīma, innaka ḥamīdun madjīd.

"O Allāh! Send aṣ-ṣalāh (Dine velsignelser og ophøjelse) over Muḥammad og over hans azwādj (hustruer) og hans dhurriyyah (efterkommere), ligesom Du sendte aṣ-ṣalāh over Āl Ibrāhīm (Ibrāhīms familie og trofaste efterfølgere). Og send barakah (velsignelse) over Muḥammad og over hans azwādj (hustruer) og hans dhurriyyah (efterkommere), ligesom Du sendte barakah over Āl Ibrāhīm (Ibrāhīms familie og trofaste efterfølgere). Sandelig, Du er ḥamīd, madjīd (Den, der lovprises, og Den, der besidder al majestæt)."[1]

24. Duʿāʾ (påkaldelse) efter den sidste tashahhud og før salām (afslutningen af bønnen).

«اللَّهُـــمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ القَبْرِ، وَمِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ فِتْنَةِ المَحْيَا وَالمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ المَسِيحِ الدَّجَّال»

Allāhumma innī aʿūdhu bika min ʿadhābil-qabr,

[1] Overleveret af al-Bukhārī med Fatḥ al-Bārī (6/407), ḥadīth nr. (3369), og Muslim (1/306), ḥadīth nr. (407), og ordlyden er hans.

wa min ʿadhābi Djahannam, wa min fitnatil-maḥyā wal-mamāt, wa min sharri fitnatil-Masīḥid-Dadjdjāl.

"O Allāh! Jeg søger tilflugt hos Dig mod gravens straf, mod helvedes straf, mod livets og dødens prøvelser og mod det onde ved prøvelsen med den falske Messias (al-Masīḥ ad-Dadjdjāl)."[1]

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ القَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ المَسِيحِ الدَّجَّالِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ المَحْيَا وَالمَمَاتِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ المَأْثَمِ وَالمَغْرَمِ»

Allāhumma innī aʿūdhu bika min ʿadhābil-qabr, wa aʿūdhu bika min fitnatil-Masīḥid-Dadjdjāl, wa aʿūdhu bika min fitnatil-maḥyā wal-mamāt. Allāhumma innī aʿūdhu bika minal-maʾthami wal-maghram.

"O Allāh! Jeg søger tilflugt hos Dig mod gravens straf, og jeg søger tilflugt hos Dig mod prøvelsen med den falske Messias (al-Masīḥ ad-Dadjdjāl), og jeg søger tilflugt hos Dig mod livets og dødens prøvelse. O Allāh! Jeg søger tilflugt hos Dig mod al-maʾtham (synd og det, der fører til eller medfører synd) og gæld."[2]

«اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، فَاغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي، إِنَّكَ أَنْتَ الغَفُورُ الرَّحِيمُ»

---

[1] Overleveret af al-Bukhārī (2/102), ḥadīth nr. (1377), og Muslim (1/412), ḥadīth nr. (588), og ordlyden er hans.

[2] Overleveret af al-Bukhārī (1/202), ḥadīth nr. (832), og Muslim (1/412), ḥadīth nr. (587).

Allāhumma innī ẓalamtu nafsī ẓulman kathīran, wa lā yaghfirudh-dhunūba illā anta, faghfir lī maghfiratan min ʿindika warḥamnī, innaka antal-ghafūrur-raḥīm.

"O Allāh! Jeg har gjort megen uret mod mig selv, og ingen tilgiver synder undtagen Du. Så tilgiv mig med en tilgivelse fra Din Side, og hav barmhjertighed med mig. Du er sandelig Den Tilgivende, Den Mest Barmhjertige."[1]

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ، وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا أَسْرَفْتُ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، أَنْتَ المُقَدِّمُ، وَأَنْتَ المُؤَخِّرُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْت»

Allāhumma-ghfir lī mā qaddamtu, wa mā akhkhartu, wa mā asrartu, wa mā aʿlantu, wa mā asraftu, wa mā anta aʿlamu bihi minnī. Antal-Muqaddimu wa antal-Muʾakhkhiru, lā ilāha illā anta.

"O Allāh! Tilgiv mig det, jeg har sendt forud, og det, jeg har udsat, det, jeg har holdt skjult, og det, jeg har gjort åbenlyst, det, hvori jeg har overskredet grænserne, og det, Du ved bedre end jeg. Du er Den, der fremrykker, og Du er Den, der udskyder. Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Dig."[2]

«اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبادَتِك»

Allāhumma aʿinnī ʿalā dhikrika, wa shukrika, wa

---

[1] Overleveret af al-Bukhārī (8/168), ḥadīth nr. (834), og Muslim (4/2078), ḥadīth nr. (2705).

[2] Overleveret af Muslim (1/534), ḥadīth nr. (771).

ḥusni ʿibādatika.

”O Allāh! Hjælp mig til at ihukomme Dig, takke Dig og tilbede Dig på den bedste måde.”[1]

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ البُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الجُبْنِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْذَلِ العُمُرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ القَبْرِ»

Allāhumma innī aʿūdhu bika minal-bukhli, wa aʿūdhu bika minal-djubni, wa aʿūdhu bika min an uradda ilā ardhalil-ʿumuri, wa aʿūdhu bika min fitnatid-dunyā wa ʿadhābil-qabr.

”O Allāh! Jeg søger tilflugt hos Dig mod nærighed, og jeg søger tilflugt hos Dig mod fejhed, og jeg søger tilflugt hos Dig mod at blive bragt tilbage til den mest svækkede alder, og jeg søger tilflugt hos Dig mod denne verdens prøvelse og gravens straf.”[2]

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ»

Allāhumma innī asʾalukal-djannata, wa aʿūdhu bika minan-nār.

”O Allāh! Jeg beder Dig om paradiset og søger tilflugt hos Dig mod ilden.”[3]

---

[1] Overleveret af Abū Dāwūd (2/86), ḥadīth nr. (1522), og an-Nasāʾī (3/53), ḥadīth nr. (2302), og al-Albānī klassificerede den som ṣaḥīḥ (autentisk) i Ṣaḥīḥ Abī Dāwūd (1/284).

[2] Overleveret af al-Bukhārī med Fatḥ al-Bārī (6/35), ḥadīth nr. (2822) og (6390).

[3] Overleveret af Abū Dāwūd, ḥadīth nr. (792), og Ibn Mādjah, ḥadīth nr. (910). Se også Ṣaḥīḥ Ibn Mādjah (2/328).

«اللَّهُمَّ بِعِلْمِكَ الغَيْبَ وَقُدْرَتِكَ عَلَى الخَلقِ أَحْيِنِي مَا عَلِمْتَ الحَيَاةَ خَيْرًا لِي، وَتَوَفَّنِي إِذَا عَلِمْتَ الْوَفَاةَ خَيْرًا لِي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَشْيَتَكَ فِي الغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، وَأَسْأَلُكَ كَلِمَةَ الحَقِّ فِي الرِّضَا وَالغَضَبِ، وَأَسْأَلُكَ القَصْدَ فِي الغِنَى وَالفَقْرِ، وَأَسْأَلُكَ نَعِيمًا لَا يَنْفَدُ، وَأَسْأَلُكَ قُرَّةَ عَيْنٍ لَا تَنْقَطِعُ، وَأَسْأَلُكَ الرِّضَا بَعْدَ القَضَاءِ، وَأَسْأَلُكَ بَرْدَ العَيْشِ بَعْدَ المَوْتِ، وَأَسْأَلُكَ لَذَّةَ النَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ، وَالشَّوْقَ إِلَى لِقَائِكَ فِي غَيرِ ضَرَّاءَ مُضِرَّةٍ، وَلَا فِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ، اللَّهُمَّ زَيِّنَا بِزِينَةِ الإِيمَانِ، وَاجْعَلْنَا هُدَاةً مُهْتَدِين»

Allāhumma biʿilmikal-ghaybi wa qudratika ʿalal-khalq, aḥyinī mā ʿalimtal-ḥayāta khayran lī, wa tawaffanī idhā ʿalimtal-wafāta khayran lī. Allāhumma innī asʾaluka khashyataka fil-ghaybi wash-shahādah, wa asʾaluka kalimatal-ḥaqqi fir-riḍā wal-ghaḍab, wa asʾalukal-qaṣda fil-ghinā wal-faqr, wa asʾaluka naʿīman lā yanfad, wa asʾaluka qurrata ʿaynin lā tanqaṭiʿ, wa asʾalukar-riḍā baʿdal-qaḍāʾ, wa asʾaluka bardal-ʿayshi baʿdal-mawt, wa asʾaluka ladhdhatan-naẓari ilā wajhika, wash-shawqa ilā liqāʾika fī ghayri ḍarrāʾa muḍirrah, wa lā fitnatin muḍillah. Allāhumma zayyinnā bizīnatil-īmān, wajʿalnā hudātan muhtadīn.

"O Allāh! Ved Din viden om det usete og Din magt over skabelsen, hold mig i live, så længe Du ved, at livet er godt for mig, og lad mig dø, når Du ved, at døden er bedre for mig. O Allāh! Jeg beder Dig om frygt for Dig i det skjulte og i det åbenlyse, og jeg beder Dig om sandhedens ord i tilfredshed og vrede, og jeg beder Dig om mådehold i rigdom og

fattigdom, og jeg beder Dig om en lyksalighed, der ikke slipper op, og jeg beder Dig om en øjenfryd, der ikke ophører, og jeg beder Dig om tilfredshed efter bestemmelsen, og jeg beder Dig om et behageligt liv efter døden, og jeg beder Dig om nydelsen ved at betragte Dit ansigt og længslen efter at møde Dig, uden at mødet med Dig sker gennem en skadevoldende modgang eller en vildledende prøvelse. O Allāh! Pryd os med troens pryd, og gør os til retledere, der selv er retledte."[1]

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا أَللَّهُ بِأَنَّكَ الوَاحِدُ الأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ، أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي إِنَّكَ أَنْتَ الغَفُورُ الرَّحِيم»

Allāhumma innī as'aluka yā Allāhu bi'annakal-Wāḥidul-Aḥadus-Ṣamad, alladhī lam yalid wa lam yūlad, wa lam yakun lahu kufuwan aḥad, an taghfira lī dhunūbī, innaka antal-Ghafūrur-Raḥīm.

"O Allāh! Jeg beder Dig, O Allāh, i kraft af at Du er al-Wāḥid (Den Ene), al-Aḥad (Den Enestående) og aṣ-Ṣamad (Den fuldkomment uafhængige, som alle skabninger er afhængige af), som hverken har affødt eller er blevet født, og ingen er Hans lige, om at tilgive mine synder. Du er sandelig Den

[1] Overleveret af an-Nasā'ī (3/54–55), ḥadīth nr. (1304), og Aḥmad (4/364), ḥadīth nr. (21666), og al-Albānī klassificerede den som ṣaḥīḥ (autentisk) i Ṣaḥīḥ an-Nasā'ī (1/281).

Tilgivende, Den Barmhjertige."[1]

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الحَمْدَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، المَنَّانُ، يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ يَا ذَا الجَلَالِ وَالإِكْرَامِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ إِنِّي أَسْأَلُكَ الجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ»

Allāhumma innī as'aluka bi'anna lakal-ḥamd, lā ilāha illā anta waḥdaka lā sharīka laka, al-Mannān, yā Badīʿas-samāwāti wal-arḍ, yā Dhal-Djalāli wal-Ikrām, yā Ḥayyu yā Qayyūm, innī as'alukal-djannata wa aʿūdhu bika minan-nār.

"O Allāh! Jeg beder Dig i kraft af, at al lovprisning tilkommer Dig. Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Dig alene uden partnere, al-Mannān (Den, der uophørligt skænker Sine skabninger gaver og velgerninger), O Badīʿ as-samāwāti wal-arḍ (Du, som uden forbillede frembragte himlene og jorden), O Besidder af Majestæt og Ære, O al-Ḥayy (Den Evigtlevende), O al-Qayyūm (Den Selvopretholdende, som opretholder alt). Jeg beder Dig om Paradiset, og jeg søger tilflugt hos Dig mod Ilden."[2]

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي

[1] Overleveret af an-Nasā'ī (3/52), ḥadīth nr. (1300), med hans ordlyd, og af Aḥmad (4/338), ḥadīth nr. (18974), og al-Albānī klassificerede den som ṣaḥīḥ (autentisk) i Ṣaḥīḥ an-Nasā'ī (1/280).

[2] Overleveret af samlerne af de fire Sunan-værker: Abū Dāwūd, ḥadīth nr. (1495), at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (3544), Ibn Mādjah, ḥadīth nr. (3858), og an-Nasā'ī, ḥadīth nr. (1299). Se også Ṣaḥīḥ Ibn Mādjah (2/329).

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَد»

Allāhumma innī asʾaluka biʾannī ashhadu annaka anta Allāhu, lā ilāha illā anta, al-Aḥadu aṣ-Ṣamadu, alladhī lam yalid wa lam yūlad, wa lam yakun lahu kufuwan aḥad.

"O Allāh! Sandelig, jeg beder Dig i kraft af, at jeg bevidner, at Du er Allāh. Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Dig, al-Aḥad (Den Enestående), aṣ-Ṣamad (Den fuldkomment uafhængige, som alle skabninger er afhængige af), som hverken har affødt eller er blevet født, og ingen er Hans lige."[1]

25. Adhkār (ihukommelse af Allāh) efter taslīm (afslutningen af bønnen med fredshilsenen).

«أَسْتَغْفِرُ اللَّه»

Astaghfirullāh

"Jeg søger Allāhs tilgivelse."

Gentages tre gange

«اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ، وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الجَلَالِ وَالإِكْرَام»

Allāhumma anta-s-salām, wa minka-s-salām,

[1] Overleveret af Abū Dāwūd (2/62), ḥadīth nr. (1493), at-Tirmidhī (5/515), ḥadīth nr. (3475), Ibn Mādjah (2/1267), ḥadīth nr. (3857), an-Nasāʾī, ḥadīth nr. (1300), med hans ordlyd, og Aḥmad, ḥadīth nr. (18974), og al-Albānī klassificerede den som ṣaḥīḥ (autentisk) i Ṣaḥīḥ an-Nasāʾī (1/280). Se også Ṣaḥīḥ Ibn Mādjah (2/329) og Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/163).

tabārakta yā Dhā-l-Jalāli wa-l-Ikrām.

"O Allāh! Du er as-Salām (Fredens Kilde og Den, der er fri for enhver ufuldkommenhed), og fra Dig kommer al fred. Ærefuld er Du, O Besidder af Majestæt og Ære."[1]

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِير»

Lā ilāha illallāhu waḥdahu lā sharīka lahu, lahul-mulku wa lahul-ḥamdu wa huwa ʿalā kulli shay'in qadīr.

"Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh alene; Han har ingen partner. Ham tilhører suveræniteten, og Ham tilhører al lovprisning, og Han har magt over alle ting."

Gentages tre gange

«اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَد»

Allāhumma lā māniʿa limā aʿṭayta, wa lā muʿṭiya limā manaʿta, wa lā yanfaʿu dhal-jaddi minkal-jadd.

O Allāh! Ingen kan hindre, hvad Du giver, og ingen kan give, hvad Du holder tilbage. Og ingen persons magt eller status gavner ham overfor Dig."[2]

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ لَهُ النِّعْمَةُ وَلَهُ الْفَضْلُ وَلَهُ

[1] Overleveret af Muslim (1/414), ḥadīth nr. (591).

[2] Overleveret af al-Bukhārī (1/255), ḥadīth nr. (844), og Muslim (1/414), ḥadīth nr. (593). Det mellem de kantede parenteser er en tilføjelse fra Al-Bukhārī, ḥadīth nr. (6473).

الثَّنَاءُ الحَسَن، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الكَافِرُون»

Lā ilāha illallāhu waḥdahu lā sharīka lah, lahul-mulku wa lahul-ḥamdu, wa huwa ʿalā kulli shayʾin qadīr. Lā ḥawla wa lā quwwata illā billāh. Lā ilāha illallāh, wa lā naʿbudu illā iyyāhu. Lahun-niʿmah, wa lahul-faḍl, wa lahuth-thanāʾul-ḥasan. Lā ilāha illallāh, mukhliṣīna lahud-dīn, wa law karihal-kāfirūn.

"Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh alene; Han har ingen partner. Ham tilhører suveræniteten, og Ham tilhører al lovprisning, og Han har magt over alle ting. Der er ingen magt og ingen styrke undtagen ved Allāh. Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh, og vi tilbeder ingen andre end Ham. Ham tilhører al velgerning, Ham tilhører al gunst, og Ham tilhører al smuk lovprisning. Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh. Vi hengiver vores religion oprigtigt til Ham, selv om fornægterne måtte misbillige det."[1]

«سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالحَمْدُ لِلَّهِ، وَاللَّهُ أَكْبَر»

Subḥānallāh, wal-ḥamdu lillāh, wallāhu akbar.

"Ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Allāh, og al lovprisning tilkommer Allāh, og Allāh er Den Største."

[1] Overleveret af Muslim (1/415), ḥadīth nr. (594).

Gentages treogtredive gange.

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ المُلْكُ وَلَهُ الحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِير»

Lā ilāha illallāh, waḥdahu lā sharīka lah, lahul-mulku wa lahul-ḥamdu, wa huwa ʿalā kulli shayʾin qadīr.

"Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh alene; Han har ingen partner. Ham tilhører suveræniteten, og Ham tilhører al lovprisning, og Han har magt over alle ting."[1]

﴿قُلْ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ ۝١ ٱللَّهُ ٱلصَّمَدُ ۝٢ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝٣ وَلَمْ يَكُن لَّهُۥ كُفُوًا أَحَدٌۢ ۝٤﴾

1. "Sig [O Muḥammad]: "Han er Allāh, Én .
2. Allāh er al-Ṣamad (Den fuldkomment uafhængige, som alle skabninger er afhængige af).
3. Han afføder ikke , og Han er ikke født.
4. Og der er ingen, der er Hans lige.""

[Sūrah al-Ikhlāṣ:112:1-4]

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلْفَلَقِ ۝١ مِن شَرِّ مَا خَلَقَ ۝٢ وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝٣ وَمِن شَرِّ ٱلنَّفَّٰثَٰتِ فِى ٱلْعُقَدِ ۝٤ وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝٥﴾

1. "Sig [O Muḥammad]: "Jeg søger tilflugt hos Herren over den kraftige lysbrydning.
2. Mod det onde , som Han har skabt [i al

[1] Overleveret af Muslim (1/418), ḥadīth nr. (597), hvori det står: "Den, der siger dette efter hver obligatorisk aṣ-ṣalāh (bøn), vil få sine synder tilgivet, selv hvis de er som havets skum."

skabelse].

3. Og mod det onde i nattemørket, når det spreder sig.

4. Og mod det onde fra dem, som puster på knuderne.

5. Og mod det onde fra en misunder, når han misunder.""

[Sūrah al-Falaq:113:1-5]

﴿قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلنَّاسِ ۝١ مَلِكِ ٱلنَّاسِ ۝٢ إِلَٰهِ ٱلنَّاسِ ۝٣ مِن شَرِّ ٱلۡوَسۡوَاسِ ٱلۡخَنَّاسِ ۝٤ ٱلَّذِي يُوَسۡوِسُ فِي صُدُورِ ٱلنَّاسِ ۝٥ مِنَ ٱلۡجِنَّةِ وَٱلنَّاسِ ۝٦﴾

1. "Sig [O Muḥammad]: "Jeg søger tilflugt hos menneskenes Herre.

2. Menneskenes Hersker.

3. Menneskenes Ilāh (gud, der i sandhed er al tilbedelse værdig).

4. Mod det onde fra hviskeren, der trækker sig bort [når Allāhs navn nævnes].

5. Den, som hvisker [det onde] i menneskenes bryst.

6. Fra [de onde blandt] djinnerne og menneskene."

[Sūrah an-Nās:114:1-6]

Efter hver ṣalāh (bøn)[1].

[1] Overleveret af Abū Dāwūd (2/86), ḥadīth nr. (1523), og at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (2903), og an-Nasāʾī (3/68), ḥadīth nr. (1335). Se også Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (2/8). De tre sūraher kaldes al-Muʿawwidhāt. Se også Fatḥ al-Bārī(9/62).

﴿ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡحَيُّ ٱلۡقَيُّومُۚ لَا تَأۡخُذُهُۥ سِنَةٞ وَلَا نَوۡمٞۚ لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ مَن ذَا ٱلَّذِي يَشۡفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذۡنِهِۦۚ يَعۡلَمُ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡۖ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيۡءٖ مِّنۡ عِلۡمِهِۦٓ إِلَّا بِمَا شَآءَۚ وَسِعَ كُرۡسِيُّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَۖ وَلَا يَـُٔودُهُۥ حِفۡظُهُمَاۚ وَهُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡعَظِيمُ ٢٥٥﴾

Allāh – der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Ham. Den Evigt Levende, Opretholderen. Hverken døsighed eller søvn rammer Ham. Alt, hvad der er i himlene og på jorden, tilhører Ham. Hvem er den, der kan gå i forbøn hos Ham uden Hans tilladelse? Han ved, hvad der er foran dem, og hvad der er bag dem . Og de omslutter intet af Hans viden, undtagen hvad Han ønsker. Hans kursī (stol) omfatter himlene og jorden, og det tynger Ham ikke at bevare dem. Og Han er Den Højeste, Den Mægtige.

[Sūrah al-Baqarah:2:255] Umiddelbart efter hver aṣ-ṣalāh (bøn).[1]

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ المُلْكُ وَلَهُ الحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٍ»

Lā ilāha illallāhu waḥdahu lā sharīka lahu, lahul-mulku wa lahul-ḥamdu, yuḥyī wa yumītu, wa huwa

[1] "Den, der reciterer den efter hver ṣalāh (bøn), vil intet forhindre i at træde ind i paradiset undtagen døden." Overleveret af an-Nasāʾī i ʿAmal al-Yawm wa al-Laylah, ḥadīth nr. (100), og Ibn as-Sunnī, ḥadīth nr. (121). Klassificeret som autentisk (ṣaḥīḥ) af al-Albānī i Ṣaḥīḥ al-Djāmiʿ (5/339) og Silsilat al-Aḥādīth aṣ-Ṣaḥīḥah (2/697), ḥadīth nr. (972).

ʿalā kulli shayʾin qadīr.

"Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh alene; Han har ingen partner. Ham tilhører suveræniteten, og Ham tilhører al lovprisning. Han giver liv og lader dø, og Han har magt over alle ting."

Ti gange efter maghrib- og ṣubḥ (fadjr)-bønnen.[1]

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نافِعًا، وَرِزْقًا طَيِّبًا، وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا»

Allāhumma innī asʾaluka ʿilman nāfiʿan, wa rizqan ṭayyiban, wa ʿamalan mutaqabbalan.

"O Allāh! Jeg beder Dig om gavnlig viden, en god og ren forsyning og en gerning, som bliver accepteret."

Efter salām fra fadjr ṣalāh (bøn).[2]

26. Duʿāʾ (påkaldelse) ved ṣalāt al-istikhārah (bønnen om Allāhs vejledning)

Djābir Ibn ʿAbdullāh – må Allāh være tilfreds med dem begge – sagde: "Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – plejede at lære os al-istikhārah i alle anliggender, ligesom han lærte os en sūrah (kapitel) fra Koranen. Han sagde:" "Når en af jer har til hensigt at foretage sig

[1] Overleveret af at-Tirmidhī (5/515), ḥadīth nr. (3474), og Aḥmad (4/227), ḥadīth nr. (17990). Se også kildehenvisningen i Zād al-Maʿād (1/300).

[2] Overleveret af Ibn Mādjah, ḥadīth nr. (925), og an-Nasāʾī i ʿAmal al-Yawm wa al-Laylah, ḥadīth nr. (102). Se også Ṣaḥīḥ Ibn Mādjah (1/152) og Madjmaʿ az-Zawāʾid (10/111). Denne ḥadīth vil blive nævnt under nr. (95).

en sag, skal han bede to rakʿah, som ikke er obligatoriske, og derefter sige:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ، وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ العَظِيمِ؛ فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ، وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ، وَأَنْتَ عَلَّامُ الغُيُوبِ، اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الأَمْرَ - وَيُسَمِّي حَاجَتَهُ - خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي – أَوْ قَالَ: عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ - فَاقْدُرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي – أَوْ قَالَ: عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ – فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ وَاقْدُرْ لِيَ الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ، ثُمَّ أَرْضِنِي بِهِ»

Allāhumma innī astakhīruka biʿilmika, wa astaqdiruka biqudratika, wa asʾaluka min faḍlika al-ʿaẓīm; faʾinnaka taqdiru wa lā aqdiru, wa taʿlamu wa lā aʿlamu, wa anta ʿallāmu al-ghuyūb. Allāhumma in kunta taʿlamu anna hādhā al-amra – wa yusammī ḥājatahu – khayrun lī fī dīnī wa maʿāshī wa ʿāqibati amrī – aw qāla: ʿādjilihi wa ādjilihi – faqdurhu lī wa yassirhu lī thumma bārik lī fīhi. Wa in kunta taʿlamu anna hādhā al-amra sharrun lī fī dīnī wa maʿāshī wa ʿāqibati amrī – aw qāla: ʿādjilihi wa ādjilihi – faṣrifhu ʿannī waṣrifnī ʿanhu waqdur lī al-khayra ḥaythu kāna, thumma arḍinī bihi.

”O Allāh! Jeg søger Dit valg gennem Din viden, og jeg beder Dig om evnen gennem Din magt, og jeg beder Dig om Din vældige gunst. For Du har magten, mens jeg ingen magt har, og Du ved, mens jeg ikke ved, og Du er Den, der har fuld viden om det

skjulte. O Allāh! Hvis Du ved, at dette anliggende – [og han nævner sit anliggende] – er godt for mig i min religion, mit levebrød og udfaldet af mine anliggender – eller han sagde: både på kort og lang sigt – så forudbestem det for mig, gør det let for mig, og velsign mig derefter deri. Men hvis Du ved, at dette anliggende er dårligt for mig i min religion, mit levebrød og udfaldet af mine anliggender – eller han sagde: både på kort og lang sigt – så vend det bort fra mig, og vend mig bort fra det, og forudbestem det gode for mig, hvor det end måtte være, og gør mig derefter tilfreds med det."[1]

Og den, der søger Allāhs vejledning hos Skaberen, rådfører sig med de troende blandt skabningerne og handler med omtanke i sin sag, vil ikke fortryde. For Allāh – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed og højt ophøjet er Han – siger:

﴿...وَشَاوِرْهُمْ فِي ٱلْأَمْرِ ۖ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى ٱللَّهِ...﴾.

"...Og rådfør dig med dem i sagen. Når du så har besluttet dig, så sæt din lid til Allāh..."[2].

27. Adhkār (ihukommelser af Allāh) om morgenen og aftenen

"Al lovprisning tilkommer Allāh alene, og velsignelser og fred være over ham, efter hvem der

[1] Overleveret af al-Bukhārī (7/ 162), ḥadīth nr. (1162).
[2] [Sūrah Āl 'Imrān:3:159]

ikke er nogen profet."[1]

Jeg søger tilflugt hos Allāh fra satan den udstødte.

﴿ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡحَيُّ ٱلۡقَيُّومُۚ لَا تَأۡخُذُهُۥ سِنَةٞ وَلَا نَوۡمٞۚ لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ مَن ذَا ٱلَّذِي يَشۡفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذۡنِهِۦۚ يَعۡلَمُ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡۖ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيۡءٖ مِّنۡ عِلۡمِهِۦٓ إِلَّا بِمَا شَآءَۚ وَسِعَ كُرۡسِيُّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَۖ وَلَا يَـُٔودُهُۥ حِفۡظُهُمَاۚ وَهُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡعَظِيمُ ٢٥٥﴾

"Allāh – der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Ham. Den Evigt Levende, Opretholderen. Hverken døsighed eller søvn overkommer Ham. Ham tilhører alt, hvad der er i himlene og alt, hvad der er på jorden. Hvem er den, der kan gå i forbøn hos Ham uden Hans tilladelse? Han ved, hvad der er foran dem, og hvad der er bag dem. Og de omfatter intet af Hans viden undtagen det, Han vil. Hans kursī (stol) omfatter himlene og jorden, og det tynger Ham ikke at bevare dem begge. Og Han er Den Højeste, Den Mægtigste."

[1] Overleveret af Anas – må Allāh være tilfreds med ham – fra Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham –: "At sidde sammen med et folk, der ihukommer Allāh – ophøjet er Han – fra fadjr-bønnen, indtil solen står op, er mere kær for mig end at frigive fire slaver blandt Ismāʿīls efterkommere. Og at sidde sammen med et folk, der ihukommer Allāh fra ʿaṣr-bønnen, indtil solen går ned, er mere kær for mig end at frigive fire slaver." Overleveret af Abū Dāwūd, ḥadīth nr. (3667). Klassificeret som ḥasan (god) af al-Albānī i Ṣaḥīḥ Abī Dāwūd (2/698).

[Sūrah al-Baqarah:2:255][1].

﴿قُلْ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ ۝١ ٱللَّهُ ٱلصَّمَدُ ۝٢ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝٣ وَلَمْ يَكُن لَّهُۥ كُفُوًا أَحَدٌۢ ۝٤﴾

1. "Sig [O Muḥammad]: "Han er Allāh, Én .
2. Allāh-uṣ-Ṣamad (Den fuldkomment uafhængige, som alle skabninger er afhængige af).
3. Han afføder ikke , og Han er ikke født.
4. Og der er ingen, der er Hans lige.""

[Sūrah al-Ikhlāṣ:112:1-4]

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلْفَلَقِ ۝١ مِن شَرِّ مَا خَلَقَ ۝٢ وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝٣ وَمِن شَرِّ ٱلنَّفَّٰثَٰتِ فِى ٱلْعُقَدِ ۝٤ وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝٥﴾

1. "Sig [O Muḥammad]: "Jeg søger tilflugt hos Herren over den kraftige lysbrydning."
2. "Mod det onde , som Han har skabt [i al skabelse]."
3. Og mod det onde i nattemørket, når det spreder sig.
4. Og mod det onde fra dem, som puster på knuderne.
5. "Og mod det onde fra en misunder , når han

[1] 'Den, der reciterer den om morgenen, vil blive beskyttet mod djinnerne indtil aftenen, og den, der reciterer den om aftenen, vil blive beskyttet mod dem indtil morgenen.' Overleveret af al-Ḥākim (1/562). Klassificeret som ṣaḥīḥ (autentisk) af al-Albānī i Ṣaḥīḥ at-Targhīb wa at-Tarhīb (1/273). Han henførte den også til an-Nasā'ī og aṭ-Ṭabarānī og sagde: 'Aṭ-Ṭabarānīs isnād (beretningskæde) er god.'

misunder .”

[Sūrah al-Falaq:113:1-5]

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلنَّاسِ ۝١ مَلِكِ ٱلنَّاسِ ۝٢ إِلَٰهِ ٱلنَّاسِ ۝٣ مِن شَرِّ ٱلْوَسْوَاسِ ٱلْخَنَّاسِ ۝٤ ٱلَّذِى يُوَسْوِسُ فِى صُدُورِ ٱلنَّاسِ ۝٥ مِنَ ٱلْجِنَّةِ وَٱلنَّاسِ ۝٦﴾

1. "Sig [O Muḥammad]: "Jeg søger tilflugt hos menneskenes Herre.'"

Menneskenes Hersker.

3. Menneskenes Ilāh (gud, der i sandhed er al tilbedelse værdig).

4. Mod det onde fra hviskeren, der trækker sig bort [når Allāhs navn nævnes].

5. Den, som hvisker [det onde] i menneskenes bryst.

6. Fra [de onde blandt] djinnerne og menneskene.”

[Sūrah an-Nās:114:1:6] (Gentages tre gange)[1].

«أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ المُلْكُ لِلَّهِ، وَالحَمْدُ لِلَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذَا اليَوْمِ وَخَيرَ مَا بَعْدَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذَا اليَوْمِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الكَسَلِ وَسُوءِ الكِبَرِ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابٍ فِي النَّارِ وَعَذَابٍ فِي القَبْرِ»

Aṣbaḥnā wa aṣbaḥa al-mulku lillāh, wal-ḥamdu

[1] 'Den, der reciterer den tre gange om morgenen og tre gange om aftenen, den vil være tilstrækkelig for ham mod alt.' Overleveret af Abū Dāwūd (4/322), ḥadīth nr. (5082), og at-Tirmidhī (5/567), ḥadīth nr. (3575). Se også Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/182).

lillāh, lā ilāha illallāhu waḥdahu lā sharīka lah, lahul-mulku wa lahul-ḥamdu wa huwa ʿalā kulli shayʾin qadīr. Rabbi asʾaluka khayra mā fī hādhā al-yawmi wa khayra mā baʿdahu, wa aʿūdhu bika min sharri mā fī hādhā al-yawmi wa sharri mā baʿdahu. Rabbi aʿūdhu bika minal-kasali wa sūʾi al-kibari. Rabbi aʿūdhu bika min ʿadhābin fin-nāri wa ʿadhābin fil-qabri.

'Vi er nået til morgenen, og al suverænitet tilhører Allāh, og al lovprisning tilkommer Allāh. Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh alene, uden partnere. Ham tilhører suveræniteten, og Ham tilhører al lovprisning, og Han har magt over alle ting. Min Herre! Jeg beder Dig om det gode, som denne dag rummer, og det gode, der følger efter den, og jeg søger tilflugt hos Dig mod det onde, som denne dag rummer, og det onde, der følger efter den. Min Herre! Jeg søger tilflugt hos Dig mod dovenskab og alderdommens onder. Min Herre! Jeg søger tilflugt hos Dig mod straf i ilden og straf i graven.'[1]

Når det bliver aften, siger man:

«أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى الْمُلْكُ لِلَّهِ، وَالحَمْدُ لِلَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ، وَخَيْرَ مَا بَعْدَهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ، وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ

[1] Overleveret af Muslim (4/2088), ḥadīth nr. (2723).

الكَسَلِ وَسُوءِ الكِبَرِ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابٍ فِي النَّارِ وَعَذَابٍ فِي القَبْرِ»

Amsaynā wa amsā al-mulku lillāh, wal-ḥamdu lillāh, lā ilāha illallāhu waḥdahu lā sharīka lah, lahul-mulku wa lahul-ḥamdu wa huwa ʿalā kulli shayʾin qadīr. Rabbi asʾaluka khayra mā fī hādhihi al-laylati wa khayra mā baʿdahā, wa aʿūdhu bika min sharri mā fī hādhihi al-laylati wa sharri mā baʿdahā. Rabbi aʿūdhu bika minal-kasali wa sūʾi al-kibari. Rabbi aʿūdhu bika min ʿadhābin fin-nāri wa ʿadhābin fil-qabr.

'Vi er nået til aftenen, og al suverænitet tilhører Allāh, og al lovprisning tilkommer Allāh. Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh alene, uden partnere. Ham tilhører suveræniteten, og Ham tilhører al lovprisning, og Han har magt over alle ting. Min Herre! Jeg beder Dig om det gode, som denne nat rummer, og det gode, der følger efter den, og jeg søger tilflugt hos Dig mod det onde, som denne nat rummer, og det onde, der følger efter den. Min Herre! Jeg søger tilflugt hos Dig mod dovenskab og alderdommens onder. Min Herre! Jeg søger tilflugt hos Dig mod straf i ilden og straf i graven.'[1]

«اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ النُّشُور»

Allāhumma bika aṣbaḥnā, wa bika amsaynā, wa

[1] Samme kilde.

bika naḥyā, wa bika namūtu wa ilayka an-nushūr.

'O Allāh! Ved Dig er vi nået til morgenen, ved Dig er vi nået til aftenen, ved Dig lever vi, ved Dig dør vi, og til Dig er opstandelsen.'[1]

Når det bliver aften, siger man:

«اللَّهُمَّ بِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ، وَإِلَيْكَ الْمَصِير»

Allāhumma bika amsaynā, wa bika aṣbaḥnā, wa bika naḥyā, wa bika namūtu, wa ilayka al-maṣīr.

'O Allāh! Ved Dig er vi nået til aftenen, ved Dig er vi nået til morgenen, ved Dig lever vi, ved Dig dør vi, og til Dig er den endelige tilbagevenden.'[2]

«اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْت»

Allāhumma anta Rabbī lā ilāha illā anta, khalaqtanī wa anā ʿabduka, wa anā ʿalā ʿahdika wa waʿdika mā istaṭaʿtu, aʿūdhu bika min sharri mā ṣanaʿtu, abūʾu laka biniʿmatika ʿalayya, wa abūʾu bidhanbī faghfir lī faʾinnahu lā yaghfiru adh-dhunūba illā anta.

'O Allāh! Du er min Herre. Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Dig. Du har skabt mig, og jeg er Din tjener. Jeg holder fast ved Din pagt

---

[1] Overleveret af at-Tirmidhī (5/466), ḥadīth nr. (3391). Se også Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/142).

[2] Samme kilde.

og Dit løfte efter bedste evne. Jeg søger tilflugt hos Dig mod det onde, jeg har gjort. Jeg erkender[1] Din gunst mod mig, og jeg erkender min synd. Så tilgiv mig, for ingen tilgiver synder undtagen Dig.'[2]

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ أُشْهِدُكَ، وَأُشْهِدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ، وَمَلَائِكَتِكَ، وَجَمِيعَ خَلْقِكَ، أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ»

Allāhumma innī aṣbaḥtu ush-hiduka, wa ush-hidu ḥamalata ʿArshika, wa malāʾikatika, wa djamīʿa khalqika, annaka anta Allāhu lā ilāha illā anta waḥdaka lā sharīka laka, wa anna Muḥammadan ʿabduka wa Rasūluka.

'O Allāh! Jeg er nået til denne morgen og tager Dig, bærerne af Din trone, Dine engle og hele Din skabelse til vidne om, at Du er Allāh. Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Dig alene, uden partnere, og at Muḥammad er Din tjener og Dit Sendebud.'

Gentages fire gange[3].

---

[1] Jeg erkender og bekender.

[2] Den, der fremsiger den med fuld overbevisning om aftenen og dør den samme nat, vil træde ind i paradiset. Og det samme gælder den, der fremsiger den om morgenen.' Overleveret af al-Bukhārī (7/150), ḥadīth nr. (6306).

[3] 'Den, der fremsiger den fire gange om morgenen eller om aftenen, vil Allāh frigøre ham fra Ilden.' Overleveret af Abū Dāwūd (4/317), ḥadīth nr. (5071), al-Bukhārī i al-Adab al-Mufrad, ḥadīth nr. (1201), an-Nasāʾī i ʿAmal al-Yawm wa al-Laylah, ḥadīth nr. (9), og Ibn as-Sunnī, ḥadīth nr. (70). Hans Eminence Shaykh Ibn Bāz – må Allāh være ham barmhjertig – vurderede

Når det bliver aften, siger man:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَمْسَيْتُ أُشْهِدُكَ، وَأُشْهِدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ، وَمَلَائِكَتِكَ، وَجَمِيعَ خَلْقِكَ، أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ»

Allāhumma innī amsaytu ush-hiduka, wa ush-hidu ḥamalata ʿArshika, wa malāʾikatika, wa djamīʿa khalqika, annaka anta Allāhu lā ilāha illā anta waḥdaka lā sharīka laka, wa anna Muḥammadan ʿabduka wa Rasūluka.

'O Allāh! Jeg er nået til denne aften og tager Dig, bærerne af Din trone, Dine engle og hele Din skabelse til vidne om, at Du er Allāh. Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Dig alene, uden partnere, og at Muḥammad er Din tjener og Dit Sendebud.'

Gentages fire gange[1].

«اللَّهُمَّ مَا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ فَمِنْكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، فَلَكَ الحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْر»

Allāhumma mā aṣbaḥa bī min niʿmatin aw bi-aḥadin min khalqika faminka waḥdaka lā sharīka laka, falaka al-ḥamdu wa laka ash-shukr.

'O Allāh! Hvilken som helst niʿmah (velgerning), jeg eller nogen af Dine skabninger er nået til denne morgen med, er fra Dig alene, uden partnere. Dig

isnād (beretningskæden) hos an-Nasāʾī og Abū Dāwūd som ḥasan (god) i Tuḥfat al-Akhyār (s. 23).

[1] Samme kilde.

tilkommer al lovprisning, og Dig tilkommer al tak.'[1]

Når det bliver aften, siger man:

«اللَّهُمَّ مَا أَمْسَى بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ فَمِنْكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، فَلَكَ الحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْر»

Allāhumma mā amsā bī min niʿmatin aw bi-aḥadin min khalqika faminka waḥdaka lā sharīka laka, falaka al-ḥamdu wa laka ash-shukr.

'O Allāh! Hvilken som helst niʿmah (velgerning), jeg eller nogen af Dine skabninger er nået til denne aften med, er fra Dig alene, uden partnere. Dig tilkommer al lovprisning, og Dig tilkommer al tak.'[2]

«اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَدَنِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَصَرِي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الكُفْرِ، وَالفَقْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ القَبْرِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْت»

Allāhumma ʿāfinī fī badanī, Allāhumma ʿāfinī fī samʿī, Allāhumma ʿāfinī fī baṣarī, lā ilāha illā anta. Allāhumma innī aʿūdhu bika minal-kufr, wal-faqr, wa aʿūdhu bika min ʿadhābil-qabr, lā ilāha illā anta.

'O Allāh! Skænk mig velbefindende i mit legeme.

---

[1] 'Den, der fremsiger den om morgenen, har aflagt tak for sin dag, og den, der fremsiger den om aftenen, har aflagt tak for sin nat.' Overleveret af Abū Dāwūd (4/318), ḥadīth nr. (5075), an-Nasāʾī i ʿAmal al-Yawm wa al-Laylah, ḥadīth nr. (7), Ibn as-Sunnī, ḥadīth nr. (41), og Ibn Ḥibbān i Mawārid, ḥadīth nr. (2361). Shaykh Ibn Bāz – må Allāh være ham barmhjertig – klassificerede isnād (beretningskæden) som ḥasan (god) i Tuḥfat al-Akhyār (s. 24).

[2] Samme kilde.

O Allāh! Skænk mig velbefindende i min hørelse. O Allāh! Skænk mig velbefindende i mit syn. Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Dig. O Allāh! Jeg søger tilflugt hos Dig mod kufr (fornægtelse) og fattigdom, og jeg søger tilflugt hos Dig mod gravens straf. Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Dig.'

Gentages tre gange[1].

«حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيهِ تَوَكَّلتُ وَهُوَ رَبُّ العَرْشِ العَظِيم»

Ḥasbiyallāhu lā ilāha illā huwa, ʿalayhi tawakkaltu, wa huwa Rabbul-ʿarshil-ʿaẓīm.

'Allāh er mig tilstrækkelig. Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Ham. Til Ham sætter jeg min lid, og Han er Herre over den mægtige trone.'

Gentages syv gange[2].

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ العَفْوَ وَالعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ العَفْوَ

---

[1] Overleveret af Abū Dāwūd (4/324), ḥadīth nr. (5092), Aḥmad (5/42), ḥadīth nr. (20430), an-Nasāʾī i ʿAmal al-Yawm wa al-Laylah, ḥadīth nr. (22), Ibn as-Sunnī, ḥadīth nr. (69), og al-Bukhārī i al-Adab al-Mufrad, ḥadīth nr. (701). Al-ʿAllāmah (den særdeles lærde) Ibn Bāz – må Allāh være ham barmhjertig – klassificerede isnād (beretningskæden) som ḥasan (god) i Tuḥfat al-Akhyār (s. 26).

[2] 'Den, der fremsiger den syv gange om morgenen og syv gange om aftenen, vil Allāh være ham tilstrækkelig i alt, hvad der bekymrer ham af denne verdens og det Hinsidiges anliggender.' Overleveret af Ibn as-Sunnī, ḥadīth nr. (71), marfūʿ (tilskrevet Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham –), og af Abū Dāwūd, ḥadīth nr. (5081), mawqūf (tilskrevet en ledsager). Shuʿayb og ʿAbd al-Qādir al-Arnaʾūṭ klassificerede isnād (beretningskæden) som ṣaḥīḥ (autentisk). Se også Zād al-Maʿād (2/376).

وَالعَافِيَةَ: فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي، وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِي، وَآمِنْ رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ، وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي، وَعَنْ شِمَالِي، وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي»

Allāhumma innī asʾaluka al-ʿafwa wa al-ʿāfiyata fī ad-dunyā wa al-ākhirah. Allāhumma innī asʾaluka al-ʿafwa wa al-ʿāfiyata fī dīnī wa dunyāya wa ahlī wa mālī. Allāhumma-stur ʿawrātī wa āmin rawʿātī. Allāhumma iḥfaẓnī min bayni yadayya wa min khalfī wa ʿan yamīnī wa ʿan shimālī wa min fawqī, wa aʿūdhu bi-ʿaẓamatika an ughtāla min taḥtī.

'O Allāh! Jeg beder Dig om al-ʿafw (tilgivelse) og al-ʿāfiyah (velbefindende) i denne verden og i det Hinsidige. O Allāh! Jeg beder Dig om al-ʿafw (tilgivelse) og al-ʿāfiyah (velbefindende) i min religion, mit verdslige liv, min familie og min ejendom. O Allāh! Skjul mine mangler og skænk mig tryghed mod det, jeg frygter. O Allāh! Beskyt mig forfra, bagfra, fra min højre side, fra min venstre side og ovenfra, og jeg søger tilflugt hos Dig ved Din storhed mod at blive ramt uventet nedefra.'[1]

«اللَّهُمَّ عَالِمَ الغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطانِ وَشَرَكِهِ، وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا، أَوْ أَجُرَّهُ إِلَى مُسْلِم»

[1] Abū Dawūd, ḥadīth nr. (5074), og Ibn Mādjah, ḥadīth nr. (3871). Se også: Ṣaḥīh Ibn Mādjah (2/332).

Allāhumma ʿĀlima al-ghaybi wa ash-shahādati, Fāṭira as-samāwāti wa al-arḍi, Rabba kulli shayʾin wa Malīkahu. Ashhadu an lā ilāha illā anta. Aʿūdhu bika min sharri nafsī, wa min sharri ash-shayṭāni wa sharakihi, wa an aqtarifa ʿalā nafsī sūʾan, aw adjurrahu ilā muslimin.

"O Allāh! Kenderen af det usete og det åbenbare, himlenes og jordens Skaber, Herre over alting og dets Ejer. Jeg bevidner, at der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Dig. Jeg søger tilflugt hos Dig fra det onde i mig selv, fra shayṭāns (satan) ondskab og hans fælder, og fra at begå noget ondt mod mig selv eller at påføre en muslim det."[1]

«بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ العَلِيم»

Bismi Allāhi alladhī lā yaḍurru maʿa ismihi shayʾun fil-arḍi wa lā fis-samāʾi, wa Huwa as-Samīʿu al-ʿAlīm.

"I Allāhs navn, med hvis navn intet kan skade, hverken på jorden eller i himlen. Og Han er Den Althørende, Den Alvidende."

Gentages tre gange[2].

---

[1] Overleveret af at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (3392), og Abū Dāwūd, ḥadīth nr. (5067). Se også: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/142).

[2] «Den, der siger dette tre gange om morgenen og tre gange om aftenen, vil intet blive skadet af.» Overleveret af Abū Dāwūd (4/323), ḥadīth nr. (5088), at-Tirmidhī (5/465), ḥadīth nr. (3388), Ibn Mādjah, ḥadīth nr. (3869), og Aḥmad, ḥadīth nr. (446). Se også: Ṣaḥīḥ Ibn Mādjah (2/332). Al-

«رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ ﷺ نَبِيًّا»

Raḍītu bi-Allāhi Rabban, wa bi al-Islāmi Dīnan, wa bi Muḥammadin ṣallā Allāhu ʿalayhi wa sallam Nabiyyan.

"Jeg er tilfreds med Allāh som Herre, med Islām som religion og med Muḥammad – må Allāhs fred og velsignelser være over ham – som profet."

Gentages tre gange[1].

«يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيثُ أَصْلِحْ لِي شَأْنِيَ كُلَّهُ وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ»

Yā Ḥayyu, Yā Qayyūmu, bi-raḥmatika astaghīthu, aṣliḥ lī shaʾnī kullahu, wa lā takilnī ilā nafsī ṭarfata ʿayn.

"O Evigtlevende! O Opretholder! Ved Din barmhjertighed søger jeg hjælp. Bring hele min situation i orden, og overlad mig ikke til mig selv så

ʿAllāmah (den særdeles lærde) Ibn Bāz – må Allāh være ham barmhjertig – vurderede dens isnād (beretningskæde) som ḥasan (god) i Tuḥfat al-Akhyār (s. 39).

[1] "Den, der fremsiger den tre gange om morgenen og tre gange om aftenen, for ham er det en ret hos Allāh, at Han vil gøre ham tilfreds på Opstandelsens Dag." Overleveret af Aḥmad (4/337), ḥadīth nr. (18967), an-Nasāʾī i ʿAmal al-Yawm wa al-Laylah, ḥadīth nr. (4), Ibn as-Sunnī, ḥadīth nr. (68), Abū Dāwūd (4/318), ḥadīth nr. (1531), og at-Tirmidhī (5/465), ḥadīth nr. (3389). Al-ʿAllāmah (den særdeles lærde) Ibn Bāz – må Allāh være ham barmhjertig – vurderede den som ḥasan (god) i Tuḥfat al-Akhyār (s. 39).

meget som et øjeblik."[1]

«أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ المُلْكُ لِلَّهِ رَبِّ العَالَمِينَ، اللَّهُـمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذَا اليَوْمِ: فَتْحَهُ، وَنَصْرَهُ، وَنورَهُ، وَبَرَكَتَهُ، وَهُدَاهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهِ وَشَرِّ مَا بَعْدَه»

Aṣbaḥnā wa aṣbaḥa al-mulku lillāhi Rabbi al-ʿĀlamīn. Allāhumma innī asʾaluka khayra hādhā al-yawmi: fatḥahu, wa naṣrahu, wa nūrahu, wa barakatahu, wa hudāhu. Wa aʿūdhu bika min sharri mā fīhi wa sharri mā baʿdahu.

"Vi er nået til morgenen, og al suveræntitet tilhører Allāh, alverdens Herre. O Allāh! Jeg beder Dig om det gode ved denne dag: dens åbning, dens sejr, dens lys, dens velsignelse og dens retledning. Og jeg søger tilflugt hos Dig fra det onde i den og det onde efter den."[2]

Når det bliver aften, siger man:

«أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى المُلْكُ لِلَّهِ رَبِّ العَالَمِينَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذِهِ اللَّيْلَةِ: فَتْحَهَا، وَنَصْرَهَا، وَنُورَهَا، وَبَرَكَتَهَا، وَهُدَاهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهَا، وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا»

Amsaynā wa amsā al-mulku lillāhi Rabbi al-ʿĀlamīn. Allāhumma innī asʾaluka khayra hādhihi al-

[1] Overleveret af al-Ḥākim, som vurderede den som ṣaḥīḥ (autentisk), og adh-Dhahabī var enig med ham (1/545). Se også: Ṣaḥīḥ at-Targhīb wa at-Tarhīb (1/273).

[2] Overleveret af Abū Dāwūd (4/322), ḥadīth nr. (5084). Dens isnād (beretningskæde) blev vurderet som ḥasan (god) af Shuʿayb og ʿAbd al-Qādir al-Arnaʾūṭ i deres verificering af Zād al-Maʿād (2/373).

laylati: fatḥahā, wa naṣrahā, wa nūrahā, wa barakatahā, wa hudāhā. Wa aʿūdhu bika min sharri mā fīhā wa sharri mā baʿdahā.

"Vi er nået til aftenen, og al suverænitet tilhører Allāh, alverdens Herre. O Allāh! Jeg beder Dig om det gode ved denne nat: dens åbning, dens sejr, dens lys, dens velsignelse og dens retledning. Og jeg søger tilflugt hos Dig fra det onde i den og det onde efter den."[1].

«أَصْبَحْنا عَلَى فِطْرَةِ الإِسْلَامِ، وَعَلَى كَلِمَةِ الإِخْلَاصِ، وَعَلَى دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ ﷺ، وَعَلَى مِلَّةِ أَبِينَا إِبْرَاهِيمَ، حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ المُشرِكِين»

Aṣbaḥnā ʿalā fiṭrati al-Islām, wa ʿalā kalimati al-ikhlāṣ, wa ʿalā dīni Nabiyyinā Muḥammadin ṣallā Allāhu ʿalayhi wa sallam, wa ʿalā millati abīnā Ibrāhīma, ḥanīfan musliman wa mā kāna mina al-mushrikīn.

"Vi er nået til morgenen på islāms fiṭrah (rene natur), på oprigtighedens ord, på vores Profet Muḥammads – må Allāhs fred og velsignelser være over ham – religion og på vores fader Ibrāhīms religion, som ḥanīf (oprigtigt hengiven til Allāh), muslim (en, der har underkastet sig Allāh), og han var ikke en af afgudsdyrkerne."[2]

---

[1] Samme kilde.

[2] Overleveret af Aḥmad (3/406) og (407), ḥadīth nr. (15360) og (15563), og af Ibn as-Sunnī i ʿAmal al-Yawm wa al-Laylah, ḥadīth nr. (34). Se også: Ṣaḥīḥ al-Djāmiʿ (4/209).

Når det bliver aften, siger man:

«أَمْسَيْنَا عَلَى فِطْرَةِ الإِسْلَامِ، وَعَلَى كَلِمَةِ الإِخْلَاصِ، وَعَلَى دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ ﷺ، وَعَلَى مِلَّةِ أَبِينَا إِبْرَاهِيمَ، حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ المُشرِكِين»

Amsaynā ʿalā fiṭrati al-Islām, wa ʿalā kalimati al-ikhlāṣ, wa ʿalā dīni Nabiyyinā Muḥammadin ṣallā Allāhu ʿalayhi wa sallam, wa ʿalā millati abīnā Ibrāhīma, ḥanīfan musliman wa mā kāna mina al-mushrikīn.

"Vi er nået til aftenen på islāms fiṭrah (rene natur), på oprigtighedens ord, på vores profet Muḥammads – må Allāhs fred og velsignelser være over ham – religion og på vores fader Ibrāhīms religion, som ḥanīf (oprigtigt hengiven til Allāh), muslim (en, der har underkastet sig Allāh), og han var ikke en af afgudsdyrkerne."[1]

«سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ»

Subḥānallāhi wa biḥamdih.

"Ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Allāh, og Ham tilkommer al lovprisning."

Gentages 100 gange[2].

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِير»

---

[1] Samme kilde.

[2] "Den, der fremsiger den hundrede gange om morgenen og hundrede gange om aftenen, vil ingen på opstandelsens dag komme med noget bedre end det, han er kommet med, undtagen en, der har sagt det samme som ham eller mere." Overleveret af Muslim (4/2071), ḥadīth nr. (2692).

Lā ilāha illā Allāhu waḥdahu lā sharīka lahu, lahu al-mulku wa lahu al-ḥamdu, wa Huwa ʿalā kulli shayʾin qadīr.

Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh alene, uden partnere. Ham tilhører suveræniteten, og Ham tilhører al lovprisning. Og Han har magt over alle ting.

Gentages ti gange[1], eller én gang, hvis man føler dovenskab.[2]

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ المُلْكُ وَلَهُ الحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِير»

Lā ilāha illallāhu waḥdahu lā sharīka lahu, lahul-mulku wa lahul-ḥamdu, wa huwa ʿalā kulli shayʾin qadīr.

"Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh alene; Han har ingen partner. Ham tilhører suveræniteten, og Ham tilkommer al lovprisning, og Han har magt over alle ting."

Gentages hundrede gange om morgenen.[3]

---

[1] Overleveret af an-Nasāʾī i ʿAmal al-Yawm wa al-Laylah, ḥadīth nr. (24). Se også: Ṣaḥīḥ at-Targhīb wa at-Tarhīb (1/272) og Tuḥfat al-Akhyār af Ibn Bāz – må Allāh være ham barmhjertig – (s. 44). Se også dens fortræffelighed på s. 146, ḥadīth nr. (255).

[2] Overleveret af Abū Dāwūd, ḥadīth nr. (5077), Ibn Mādjah, ḥadīth nr. (3798), og Aḥmad, ḥadīth nr. (8719). Se også: Ṣaḥīḥ at-Targhīb wa at-Tarhīb (1/270), Ṣaḥīḥ Abī Dāwūd (3/957), Ṣaḥīḥ Ibn Mādjah (2/331) og Zād al-Maʿād (2/377).

[3] "Den, der fremsiger den hundrede gange på en dag, for ham vil det svare til at frigive ti slaver. Der vil blive skrevet hundrede gode gerninger til ham, hundrede dårlige gerninger vil blive slettet fra ham, og den vil være en beskyttelse for ham mod shayṭān (satan) den dag indtil aftenen. Og ingen

«سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ: عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضَا نَفْسِهِ، وَزِنَةَ عَرْشِهِ، وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ»

Subḥāna Allāhi wa biḥamdih: ʿadada khalqihi, wa riḍā nafsihi, wa zinata ʿarshihi, wa midāda kalimātih.

"Ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Allāh, og Ham tilkommer al lovprisning: svarende til antallet af Hans skabninger, Hans eget velbehag, vægten af Hans trone og blækket til Hans ord."

Gentages tre gange om morgenen[1]..

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا، وَرِزْقًا طَيِّبًا، وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا»

Allāhumma innī asʾaluka ʿilman nāfiʿan, wa rizqan ṭayyiban, wa ʿamalan mutaqabbalan.

"O Allāh! Jeg beder Dig om nyttig viden, en god forsyning og en accepteret gerning."

Når det bliver morgen[2].

«أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْه»

Astaghfiruallāha wa atūbu ilayh.

"Jeg søger Allāhs tilgivelse, og jeg vender mig til Ham i anger."

---

vil komme med noget bedre end det, han er kommet med, undtagen en, der har gjort mere end det." Overleveret af al-Bukhārī (4/95), ḥadīth nr. (3293), og Muslim (4/2071), ḥadīth nr. (2691).

[1] Muslim (4/2090), ḥadīth nr. (2726).

[2] Overleveret af Ibn as-Sunnī i ʿAmal al-Yawm wa al-Laylah, ḥadīth nr. (54), og Ibn Mādjah, ḥadīth nr. (925). Dens isnād (beretningskæde) blev vurderet som ḥasan (god) af ʿAbd al-Qādir og Shuʿayb al-Arnāʾūṭ i deres taḥqīq (verificering) af Zād al-Maʿād (2/375). Den er tidligere nævnt under ḥadīth nr. (73).

Gentages hundrede gange om dagen[1].

«أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَق»

Aʿūdhu bi-kalimāti Allāhi at-tāmmāti min sharri mā khalaq.

"Jeg søger tilflugt hos Allāhs fuldkomne ord mod det onde, som Han har skabt."

Gentages tre gange om aftenen[2].

«اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى نَبَيِّنَا مُحَمَّد»

Allāhumma ṣalli wa sallim ʿalā Nabiyyinā Muḥammad.

"O Allāh! Send velsignelser og fred over vores Profet Muḥammad."

Gentages ti gange[3].

28. Adhkār (bønner og påmindelser) ved sengetid

Man samler sine håndflader, puster derefter let i dem begge og reciterer derefter i dem begge

---

[1] Overleveret af al-Bukhārī med Fatḥ al-Bārī (11/101), ḥadīth nr. (6307), og Muslim (4/2075), ḥadīth nr. (2702).

[2] "Den, der siger den tre gange om aftenen, vil ikke blive skadet af et giftigt stik den nat." Overleveret af Aḥmad (2/290), ḥadīth nr. (7898), an-Nasāʾī i ʿAmal al-Yawm wa al-Laylah, ḥadīth nr. (590), og Ibn as-Sunnī, ḥadīth nr. (68). Se også: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/187), Ṣaḥīḥ Ibn Mādjah (2/266) og Tuḥfat al-Akhyār af Ibn Bāz – må Allāh være ham barmhjertig – (s. 45).

[3] "Den, der sender velsignelser over mig ti gange om morgenen og ti gange om aftenen, vil min shafāʿah (forbøn) nå ham på opstandelsens dag." Overleveret af aṭ-Ṭabarānī med to isnād (beretningskæder), hvoraf den ene er djayyid (god). Se også: Madjmaʿ az-Zawāʾid (10/120) og Ṣaḥīḥ at-Targhīb wa at-Tarhīb (1/273).

﴿قُلۡ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ ۝١ ٱللَّهُ ٱلصَّمَدُ ۝٢ لَمۡ يَلِدۡ وَلَمۡ يُولَدۡ ۝٣ وَلَمۡ يَكُن لَّهُۥ كُفُوًا أَحَدُۢ ۝٤﴾

1. "Sig [O Muḥammad]: "Han er Allāh, Én .
2. Allāh-uṣ-Ṣamad (Den fuldkomment uafhængige, som alle skabninger er afhængige af).
3. Han afføder ikke , og Han er ikke født.
4. Og der er ingen, der er Hans lige.""

[Sūrah al-Ikhlāṣ:112:1-4]

﴿قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلۡفَلَقِ ۝١ مِن شَرِّ مَا خَلَقَ ۝٢ وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝٣ وَمِن شَرِّ ٱلنَّفَّٰثَٰتِ فِي ٱلۡعُقَدِ ۝٤ وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝٥﴾

1. "Sig [O Muḥammad]: "Jeg søger tilflugt hos Herren over den kraftige lysbrydning.
2. Mod det onde , som Han har skabt [i al skabelse].
3. Og mod det onde i nattemørket, når det spreder sig.
4. Og mod det onde fra dem, som puster på knuderne.
5. Og mod det onde fra en misunder, når han misunder.""

[Sūrah al-Falaq:113:1-5]

﴿قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلنَّاسِ ۝١ مَلِكِ ٱلنَّاسِ ۝٢ إِلَٰهِ ٱلنَّاسِ ۝٣ مِن شَرِّ ٱلۡوَسۡوَاسِ ٱلۡخَنَّاسِ ۝٤ ٱلَّذِي يُوَسۡوِسُ فِي صُدُورِ ٱلنَّاسِ ۝٥ مِنَ ٱلۡجِنَّةِ وَٱلنَّاسِ ۝٦﴾

1. "Sig [O Muḥammad]: "Jeg søger tilflugt hos menneskenes Herre.

2. Menneskenes Hersker.

3. Menneskenes Ilāh (gud, der i sandhed er al tilbedelse værdig).

4. Mod det onde fra hviskeren, der trækker sig bort [når Allāhs navn nævnes].

5. Den, som hvisker [det onde] i menneskenes bryst.

6. Fra [de onde blandt] djinnerne og menneskene.”"

[Sūrah an-Nās:114:1:6]

"Derefter stryger man med dem over så meget af kroppen, som man kan. Man begynder med hovedet, ansigtet og forsiden af kroppen. (Dette gør man tre gange.)"[1]

﴿ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡحَيُّ ٱلۡقَيُّومُۚ لَا تَأۡخُذُهُۥ سِنَةٞ وَلَا نَوۡمٞۚ لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ مَن ذَا ٱلَّذِي يَشۡفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذۡنِهِۦۚ يَعۡلَمُ مَا بَيۡنَ أَيۡدِيهِمۡ وَمَا خَلۡفَهُمۡۖ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيۡءٖ مِّنۡ عِلۡمِهِۦٓ إِلَّا بِمَا شَآءَۚ وَسِعَ كُرۡسِيُّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضَۖ وَلَا يَـُٔودُهُۥ حِفۡظُهُمَاۚ وَهُوَ ٱلۡعَلِيُّ ٱلۡعَظِيمُ ٢٥٥﴾

"Allāh – der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Ham. Den Evigt Levende, Opretholderen. Hverken døsighed eller søvn overkommer Ham. Ham tilhører alt, hvad der er i himlene og alt, hvad der er på jorden. Hvem er den, der kan gå i forbøn

[1] Overleveret af al-Bukhārī med Fatḥ al-Bārī (9/62), ḥadīth nr. (5017), og Muslim, ḥadīth nr. (2192).

hos Ham uden Hans tilladelse? Han ved, hvad der er foran dem, og hvad der er bag dem. Og de omfatter intet af Hans viden undtagen det, Han vil. Hans kursī (stol) omfatter himlene og jorden, og det tynger Ham ikke at bevare dem begge. Og Han er Den Højeste, Den Mægtige."

[Sūrah al-Baqarah:2:255][1].

﴿ءَامَنَ ٱلرَّسُولُ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيۡهِ مِن رَّبِّهِۦ وَٱلۡمُؤۡمِنُونَۚ كُلٌّ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ لَا نُفَرِّقُ بَيۡنَ أَحَدٖ مِّن رُّسُلِهِۦۚ وَقَالُواْ سَمِعۡنَا وَأَطَعۡنَاۖ غُفۡرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيۡكَ ٱلۡمَصِيرُ ٢٨٥ لَا يُكَلِّفُ ٱللَّهُ نَفۡسًا إِلَّا وُسۡعَهَاۚ لَهَا مَا كَسَبَتۡ وَعَلَيۡهَا مَا ٱكۡتَسَبَتۡۗ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذۡنَآ إِن نَّسِينَآ أَوۡ أَخۡطَأۡنَاۚ رَبَّنَا وَلَا تَحۡمِلۡ عَلَيۡنَآ إِصۡرٗا كَمَا حَمَلۡتَهُۥ عَلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِنَاۚ رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلۡنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِۦۖ وَٱعۡفُ عَنَّا وَٱغۡفِرۡ لَنَا وَٱرۡحَمۡنَآۚ أَنتَ مَوۡلَىٰنَا فَٱنصُرۡنَا عَلَى ٱلۡقَوۡمِ ٱلۡكَٰفِرِينَ ٢٨٦﴾

285. "Sendebuddet tror på det, der er blevet åbenbaret for ham fra hans Herre og [ligeledes] de troende. Hver og én tror på Allāh, Hans engle, Hans bøger og Hans sendebud. [De siger]: "Vi gør ingen forskel mellem nogen af Hans sendebud". Og de siger: "Vi hører, og vi adlyder. Vor Herre, [vi beder om] Din tilgivelse! Og til Dig er tilbagevendelsen.""

286. Allāh pålægger ingen person mere end det, det har evne til at bære. Den får, hvad den har

[1] "Den, der reciterer den, når han går til sin seng, vil have en vogter fra Allāh over sig, og ingen shayṭān (satan) vil nærme sig ham indtil morgenen." Overleveret af al-Bukhārī med Fatḥ al-Bārī (4/487), ḥadīth nr. (2311).

fortjent, og over den hviler, hvad den har pådraget sig. [De siger:] "Vor Herre, hold os ikke ansvarlige, hvis vi glemmer eller fejler. Vor Herre, og læg ikke en byrde på os, som Du lagde på dem før os. Og Vor Herre, pålæg os ikke det, vi ikke har styrke til at bære. Bær over med os, tilgiv os, og vis os barmhjertighed. Du er vores Beskytter – så hjælp os mod det folk, der fornægter."

[Sūrah al-Baqarah:2:285-286][1].

«بِاسْمِكَ رَبِّي وَضَعْتُ جَنْبِي، وَبِكَ أَرْفَعُهُ، فَإِنْ أَمْسَكْتَ نَفْسِي فَارْحَمْهَا، وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا، بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِين»

Bismika Rabbī waḍaʿtu djanbī, wa bika arfaʿuh, fa-in amsakta nafsī farḥamhā, wa-in arsaltahā faḥfaẓhā, bimā taḥfaẓu bihi ʿibādakaṣ ṣāliḥīn.

"I Dit navn[2], min Herre, lægger jeg min side ned, og ved Dig løfter jeg den. Hvis Du tilbageholder min sjæl, så forbarm Dig over den, og hvis Du sender den tilbage, så beskyt den med det, hvormed Du

[1] "Den, der reciterer disse to (āyah) om natten, de vil være tilstrækkelige for ham." Overleveret af al-Bukhārī med Fatḥ al-Bārī (9/94), ḥadīth nr. (4008), og Muslim (1/554), ḥadīth nr. (807).

[2] "Når en af jer rejser sig fra sin seng og derefter vender tilbage til den, så bør han ryste den med kanten af sin izār (klædedragt) tre gange og nævne Allāhs navn, for han ved ikke, hvad der måtte have lagt sig på den efter ham. Og når han lægger sig, skal han sige..." [Resten af] ḥadīthen. [Og betydningen af 'kanten af sin izār (klædedragt)': dens ende, som støder op til dens frynser]. An-Nihāyah fī Gharīb al-Ḥadīth wa al-Athar (ṣ-n-f)."

beskytter Dine retskafne tjenere."[1]

«اللَّهُمَّ إِنَّكَ خَلَقْتَ نَفْسِي وَأَنْتَ تَوَفَّاهَا، لَكَ مَمَاتُهَا وَمَحْيَاهَا، إِنْ أَحْيَيْتَهَا فَاحْفَظْهَا، وَإِنْ أَمَتَّهَا فَاغْفِرْ لَهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ العَافِيَة»

Allāhumma innaka khalaqta nafsī wa anta tawaffāhā, laka mamātuhā wa maḥyāhā, in aḥyaytahā faḥfaẓhā, wa in amattahā faghfir lahā, Allāhumma innī as'aluka al-ʿāfiyah.

"O Allāh! Du har skabt min sjæl, og Du tager dens liv. Dig tilhører dens død og dens liv. Hvis Du lader den leve, så beskyt den, og hvis Du lader den dø, så tilgiv den. O Allāh! Jeg beder Dig om al-ʿāfiyah (velvære)."[2]

«اللَّهُمَّ قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَك»

Allāhumma qinī ʿadhābaka yawma tabʿathu ʿibādaka.

"O Allāh! Beskyt mig mod Din straf[3] den dag, Du oprejser Dine tjenere[4]."

«بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ أَمُوتُ وَأَحْيَا»

---

[1] Overleveret af al-Bukhārī med Fatḥ al-Bārī (11/126), ḥadīth nr. (6320), og Muslim (4/2084), ḥadīth nr. (2714).

[2] Overleveret af Muslim (4/2083), ḥadīth nr. (2712), og Aḥmad med hans ordlyd (2/79), ḥadīth nr. (5502).

[3] "Når Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – ønskede at sove, lagde han sin højre hånd under sin kind og sagde derefter: ..." [Resten af ḥadīthen.]

[4] Overleveret af Abū Dāwūd med hans ordlyd (4/311), ḥadīth nr. (5045), og at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (3398). Se også: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/143) og Ṣaḥīḥ Abī Dāwūd (3/240).

Bismika Allāhumma amūtu wa aḥyā.

"I Dit navn, O Allāh, dør og lever jeg."[1].

«سُبْحَانَ اللَّه»

Subḥānallāh.

"Ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Allāh.

(Gentages treogtredive gange).

«وَالحَمْدُ لِلَّه»

Walḥamdu lillāh

Og al lovprisning tilkommer Allāh

(Gentages treogtredive gange).

«وَاللَّهُ أَكْبَر»

Wallāhu akbar

Og "Allāh er Den Største"

(Gentages fireogtredive gange.)"[2].

«اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبَّ الأَرْضِ، وَرَبَّ العَرْشِ العَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالِقَ الحَبِّ وَالنَّوَى، وَمُنْزِلَ التَّوْرَاةِ وَالإِنْجِيلِ، وَالفُرْقَانِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الآخِرُ فَلَيسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ البَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ،

---

[1] Overleveret af al-Bukhārī med Fatḥ al-Bārī (11/113), ḥadīth nr. (6324), og Muslim (4/2083), ḥadīth nr. (2711).

[2] "Den, der siger dette, når han går til sin seng, vil det være bedre for ham end en tjener." Overleveret af al-Bukhārī med Fatḥ al-Bārī (7/71), ḥadīth nr. (3705), og Muslim (4/2091), ḥadīth nr. (2726).

اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَأَغْنِنَا مِنَ الفَقْر»

Allāhumma Rabba as-samāwāti as-sabʿi wa Rabba al-arḍi, wa Rabba al-ʿArshi al-ʿAẓīmi, Rabbanā wa Rabba kulli shayʾin, Fāliqa al-ḥabbi wa an-nawā, wa Munzila at-Tawrāti wa al-Indjīli wa al-Furqāni, aʿūdhu bika min sharri kulli shayʾin anta ākhidhun bi-nāṣiyatih, Allāhumma anta al-Awwalu fa-laysa qablaka shayʾun, wa anta al-Ākhiru fa-laysa baʿdaka shayʾun, wa anta aẓ-Ẓāhiru fa-laysa fawqaka shayʾun, wa anta al-Bāṭinu fa-laysa dūnaka shayʾun, iqḍi ʿannā ad-dayna wa aghninā mina al-faqr.

"O Allāh! Herre over de syv himle og Herre over jorden, Herre over den mægtige Trone, vor Herre og Herre over alting, Du, som kløver kornet og dadelkernen, og som åbenbarer Toraen, Evangeliet og al-Furqān. Jeg søger tilflugt hos Dig mod det onde i alting, hvis pandelok Du holder. O Allāh! Du er Den Første, så der er intet før Dig, og Du er Den Sidste, så der er intet efter Dig, og Du er Den Åbenbare, så der er intet over Dig, og Du er Den Skjulte, så der er intet under Dig. Fjern gældsbyrden fra os, og berig os, så vi ikke lider fattigdom."[1]

«الحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا، وَكَفَانَا، وَآوَانَا، فَكَمْ مِمَّنْ لَا كَافِيَ لَهُ وَلَا

[1] Overleveret af Muslim (4/2084), ḥadīth nr. (2713).

مُؤْوِي»

Al-ḥamdu lillāhi alladhī aṭʿamanā wa saqānā, wa kafānā, wa āwānā, fa-kam mimman lā kāfiya lahu wa lā muʾwiya.

"Al lovprisning tilkommer Allāh, som gav os mad og drikke, var os tilstrækkelig og gav os husly. For hvor mange er der ikke, som hverken har nogen, der er dem tilstrækkelig, eller giver dem husly."[1]

«اللَّهُمَّ عَالِمَ الغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطانِ وَشِرْكِهِ، وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا، أَوْ أَجُرَّهُ إِلَى مُسْلِم»

Allāhumma ʿĀlima al-ghaybi wa ash-shahādati, Fāṭira as-samāwāti wa al-arḍi, Rabba kulli shayʾin wa Malīkahu, ash-hadu an lā ilāha illā anta, aʿūdhu bika min sharri nafsī, wa min sharri ash-shayṭāni wa shirkihi, wa an aqtarifa ʿalā nafsī sūʾan, aw adjurrahu ilā muslimin.

"O Allāh! Kenderen af det skjulte og det åbenbare, himlenes og jordens Skaber, Herre over alting og dets Ejer. Jeg bevidner, at der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Dig. Jeg søger tilflugt hos Dig fra det onde i mig selv, fra shayṭāns (satans) ondskab og hans shirk (afgudsdyrkelse),

[1] Overleveret af Muslim (4/2085), ḥadīth nr. (2715).

og fra at begå noget ondt mod mig selv eller at påføre en muslim det."[1]

Man reciterer: "Alif-Lām-Mīm. Åbenbaringen .." (Sūrah as-Sajdah), og: "Ærefuld er Den, i Hvis hånd herredømmet er.. (Sūrah al-Mulk)."[2]

«اللَّهُمَّ أَسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ، وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ، وَوَجَّهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ، لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنْجَا مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ، آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ، وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ»

Allāhumma aslamtu nafsī ilayka, wa fawwaḍtu amrī ilayka, wa waddjahtu wadjhī ilayka, wa aldja'tu ẓahrī ilayka, raghbatan wa rahbatan ilayka, lā maldja'a wa lā mandjā minka illā ilayka, āmantu bi-Kitābika alladhī anzalta, wa bi-Nabiyyika alladhī arsalta.

"O Allāh![3] Jeg har overgivet mig til Dig, overladt min sag til Dig, vendt mit ansigt mod Dig og lagt min ryg i Din varetægt, i håb om Dig og i frygt for Dig. Der er ingen tilflugt og ingen redning fra Dig undtagen hos Dig. Jeg tror på Din Skrift, som Du har

---

[1] Overleveret af Abū Dāwūd (4/317), ḥadīth nr. (5067), og at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (3629). Se også: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/142).

[2] Overleveret af at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (3404), og an-Nasā'ī i 'Amal al-Yawm wa al-Laylah, ḥadīth nr. (707). Se også: Ṣaḥīḥ al-Djāmi' (4/255).

[3] "Inden du går til din seng, så udfør wuḍū' (rituel afvaskning), som du udfører wuḍū' til aṣ-ṣalāh (bøn), læg dig derefter på din højre side og sig ..." [Resten af ḥadīthen.]

åbenbaret, og på Din Profet, som Du har sendt."[1]

29. Duʿāʾ (påkaldelse), når man vender sig om natten

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الوَاحِدُ القَهّارُ، رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا العَزِيزُ الغَفَّار»

Lā ilāha illā Allāhu al-Wāḥidu al-Qahhāru, Rabbu as-samāwāti wa al-arḍi wa mā baynahumā, al-ʿAzīzu al-Ghaffār.

"Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh, Den Ene, Den Altbesejrende, Herre over himlene og jorden og alt, hvad der er imellem dem, Den Almægtige, Den Altforgivende."[2]

30. Duʿāʾ (påkaldelse) ved forskrækkelse under søvn og for den, der er prøvet med ensomhedsfølelse.

«أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ، وَشَرِّ عِبَادِهِ، وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يَحْضُرُون»

Aʿūdhu bi-kalimāti Allāhi at-tāmmāti min ghaḍabihi wa ʿiqābihi, wa sharri ʿibādihi, wa min

---

[1] Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde til den, der siger dette: "Hvis du dør, dør du på fiṭrah (den rene natur)." Overleveret af al-Bukhārī med Fatḥ al-Bārī (11/113), ḥadīth nr. (6313), og Muslim (4/2081), ḥadīth nr. (2710).

[2] Han siger dette, når han vender sig fra den ene side til den anden om natten. Overleveret af al-Ḥākim, som klassificerede den som ṣaḥīḥ, og adh-Dhahabī tilsluttede sig dette (1/540), og an-Nasāʾī i ʿAmal al-Yawm wa al-Laylah, ḥadīth nr. (202), og Ibn as-Sunnī, ḥadīth nr. (757). Se også: Ṣaḥīḥ al-Djāmiʿ (4/213).

hamazāti ash-shayāṭīni wa an yaḥḍurūn.

"Jeg søger tilflugt hos Allāhs fuldkomne ord mod Hans vrede og straf, og mod det onde hos Hans tjenere, og mod satanernes tilskyndelser, og mod at de kommer mig nær."[1].

31. Hvad man skal gøre, når man ser en (ubehagelig) drøm

"(Man puster let mod sin venstre side) (tre gange)."[2]

«أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيطَانِ الرَّجِيم»

Aʿūdhu billāhi mina ash-shayṭāni ar-radjīm.

"(Man søger tilflugt hos Allāh fra shayṭān og fra det onde i det, man har set) (tre gange)."[3]

"(Man fortæller den ikke til nogen)."[4]

"(Man vender sig om på den modsatte side af den, man lå på)."[5]

"(Man står op og beder ṣalāh (bøn), hvis man ønsker det)."[6]

---

[1] Overleveret af Abū Dāwūd (4/12), ḥadīth nr. (3893), og at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (3528). Se også: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/171).
[2] Overleveret af Muslim (4/1772), ḥadīth nr. (2261).
[3] Overleveret af Muslim (4/1772–1773), ḥadīth nr. (2261) og (2262).
[4] Overleveret af Muslim (4/1772), ḥadīth nr. (2261) og (2263).
[5] Overleveret af Muslim (4/1773), ḥadīth nr. (2261).
[6] Overleveret af Muslim (4/1773), ḥadīth nr. (2263).

32. Duʿāʾ (påkaldelse) ved Qunūt i Witr-bønnen

«اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ، وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِي فِيمَا أَعْطَيْتَ، وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ؛ فَإِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يُقْضَى عَلَيْكَ، إِنَّهُ لَا يَذِلُّ مَنْ وَالَيْتَ، [وَلَا يَعِزُّ مَنْ عَادَيْتَ]، تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ»

Allāhumma ihdinī fīman hadayta, wa ʿāfinī fīman ʿāfayta, wa tawallanī fīman tawallayta, wa bārik lī fīmā aʿṭayta, wa qinī sharra mā qaḍayta; fa-innaka taqḍī wa lā yuqḍā ʿalayka, innahu lā yadhillu man wālayta, wa lā yaʿizzu man ʿādayta, tabārakta Rabbanā wa taʿālayta.

"O Allāh, retled mig blandt dem, Du har retledt, skænk mig velbefindende blandt dem, Du har skænket velbefindende, tag mig under Din varetægt blandt dem, Du har taget under Din varetægt, velsign for mig det, Du har givet, og beskyt mig mod det onde i det, Du har bestemt. For sandelig, Du bestemmer, og der bestemmes ikke over Dig. Sandelig, den, Du har taget under Din varetægt, bliver ikke ydmyget, [og den, Du har gjort til Din fjende, bliver ikke ophøjet]. Ærefuld er Du, vor Herre, og ophøjet er Du."[1]

[1] Overleveret af samlerne af de fire Sunan-værker, Aḥmad, ad-Dārimī og al-Bayhaqī: Abū Dāwūd, ḥadīth nr. (1425), at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (464), an-Nasāʾī, ḥadīth nr. (1744), Ibn Mādjah, ḥadīth nr. (1178), Aḥmad, ḥadīth nr. (1718), ad-Dārimī, ḥadīth nr. (1592), al-Ḥākim (3/172) og al-Bayhaqī (2/209). Det, der står i de kantede parenteser, er fra al-Bayhaqī. Se også:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لَا أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ»

Allāhumma innī aʿūdhu bi-riḍāka min sakhaṭika, wa bi-muʿāfātika min ʿuqūbatika, wa aʿūdhu bika minka, lā uḥṣī thanāʾan ʿalayka, anta kamā athnayta ʿalā nafsika.

"O Allāh, jeg søger tilflugt i Dit velbehag fra Din vrede, i Din tilgivelse fra Din straf, og jeg søger tilflugt hos Dig fra Dig. Jeg kan ikke opregne Din lovprisning; Du er, som Du har lovprist Dig Selv."[1]

«اللَّهُمَّ إِيَّاكَ نَعْبُدُ، وَلَكَ نُصَلِّي وَنَسْجُدُ، وَإِلَيْكَ نَسْعَى وَنَحْفِدُ، نَرْجُو رَحْمَتَكَ، وَنَخْشَى عَذَابَكَ، إِنَّ عَذَابَكَ بِالكَافِرِينَ مُلْحِقٌ، اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْتَعِينُكَ، وَنَسْتَغْفِرُكَ، وَنُثْنِي عَلَيْكَ الخَيْرَ، وَلَا نَكْفُرُكَ، وَنُؤْمِنُ بِكَ، وَنَخْضَعُ لَكَ، وَنَخْلَعُ مَنْ يَكْفُرُكَ»

Allāhumma iyyāka naʿbudu, wa laka nuṣallī wa nasjudu, wa ilayka nasʿā wa naḥfidu, narjū raḥmataka, wa nakhshā ʿadhābaka, inna ʿadhābaka bi al-kāfirīna mulḥiqun. Allāhumma innā nastaʿīnuka, wa nastaghfiruka, wa nuthnī ʿalayka al-khayr, wa lā nakfuruka, wa nuʾminu bika, wa nakhḍaʿu laka, wa nakhlaʿu man yakfuruka.

"O Allāh, Dig alene tilbeder vi, og til Dig beder vi

Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (1/144), Ṣaḥīḥ Ibn Mādjah (1/194) og Irwāʾ al-Ghalīl af al-Albānī (2/172).

[1] Overleveret af samlerne af de fire Sunan-værker og Aḥmad: Abū Dāwūd, ḥadīth nr. (1427), at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (3566), an-Nasāʾī, ḥadīth nr. (1746), Ibn Mādjah, ḥadīth nr. (1179), og Aḥmad, ḥadīth nr. (751). Se også: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/180), Ṣaḥīḥ Ibn Mādjah (1/194) og al-Irwāʾ (2/175).

og kaster os ned, og mod Dig stræber og iler vi. Vi håber på Din barmhjertighed, og vi frygter Din straf. Sandelig, Din straf vil ramme de vantro. O Allāh, vi søger hjælp hos Dig, vi beder Dig om tilgivelse, og vi lovpriser Dig med alt godt. Vi fornægter Dig ikke, vi tror på Dig, og vi underkaster os Dig ydmygt, og vi tager afstand fra dem, der fornægter Dig."[1]

33. Dhikr (ihukommelse af Allāh) efter taslīm fra Witr-bønnen

«سُبْحَانَ المَلِكِ القُدُّوس»

Subḥāna al-Malik al-Quddūs.

"Ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Herskeren, Den Fuldkomment Rene."

Gentages tre gange "Den tredje gang fremsagde han den højt og forlængede sin stemme, idet han sagde:"

«رَبِّ المَلَائِكَةِ وَالرُّوح»

Rabbil-malā'ikati war-rūḥ

"Herre over englene og Ånden."[2]

---

[1] Overleveret af al-Bayhaqī i as-Sunan al-Kubrā, og han klassificerede dens isnād som ṣaḥīḥ (autentisk) (2/211). Shaykh al-Albānī sagde i Irwā' al-Ghalīl: »Dette er en ṣaḥīḥ isnād (autentisk fortællerkæde).« (2/170). Den er mawqūf (stoppet) ved ʿUmar.

[2] Overleveret af an-Nasā'ī (3/244), ḥadīth nr. (1734), ad-Dāraquṭnī (2/31) og andre. Det, der står i de kantede parenteser, er en tilføjelse fra ad-Dāraquṭnī, ḥadīth nr. (2) (2/31), og dens isnād er klassificeret som ṣaḥīḥ (autentisk). Se også: Zād al-Maʿād, taḥqīq (verificeret) af Shuʿayb al-Arnā'ūṭ og ʿAbd al-Qādir al-Arnā'ūṭ (1/337).

34. Duʿāʾ (bøn) ved bekymring og sorg.

«اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدِكَ، ابْنُ أَمَتِكَ، نَاصِيَتِي بِيَدِكَ، مَاضٍ فِيَّ حُكْمُكَ، عَدْلٌ فِيَّ قَضَاؤُكَ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، أَوِ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَلَ القُرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي، وَنُورَ صَدْرِي، وَجَلَاءَ حُزْنِي، وَذَهَابَ هَمِّي»

Allāhumma innī ʿabduka, ibnu ʿabdika, ibnu amatika, nāṣiyatī bi-yadika, māḍin fiyya ḥukmuka, ʿadlun fiyya qaḍāʾuka, asʾaluka bi-kulli ismin huwa laka, sammayta bihi nafsaka, aw anzaltahu fī Kitābika, aw ʿallamtahu aḥadan min khalqika, aw istaʾtharta bihi fī ʿilmi al-ghaybi ʿindaka, an tajʿala al-Qurʾāna rabīʿa qalbī, wa nūra ṣadrī, wa jalāʾa ḥuznī, wa dhahāba hammī.

"O Allāh, jeg er Din tjener, søn af Din tjener, søn af Din tjenerinde. Min pandelok [skæbne] er i Din hånd. Din dom over mig er gældende, og Din bestemmelse over mig er retfærdig. Jeg beder Dig ved ethvert navn, som tilhører Dig, som Du har navngivet Dig Selv med, eller åbenbaret i Din Skrift, eller lært til nogen af Dine skabninger, eller forbeholdt Dig i viden om det usete hos Dig, om at gøre Koranen til mit hjertes forår, mit brysts lys, det, der fjerner min bedrøvelse, og det, der fordriver min bekymring."[1]

[1] Overleveret af Aḥmad (1/391), ḥadīth nr. (3712). Klassificeret som ṣaḥīḥ (autentisk) af al-Albānī i Silsilat al-Aḥādīth aṣ-Ṣaḥīḥah (1/337).

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الهَمِّ وَالحَزَنِ، وَالعَجْزِ وَالكَسَلِ، وَالبُخْلِ وَالجُبْنِ، وَضَلَعِ الدَّيْنِ وَغَلَبَةِ الرِّجَال»

Allāhumma innī aʿūdhu bika mina al-hammi wa al-ḥazani, wa al-ʿajzi wa al-kasali, wa al-bukhli wa al-djubni, wa ḍalaʿi ad-dayni wa ghalabati ar-ridjāli.

"O Allāh, jeg søger tilflugt hos Dig fra bekymring og bedrøvelse, fra magtesløshed og dovenskab, fra nærighed og fejhed, og fra gældens byrde og fra at blive overmandet af mennesker."[1]

35. Duʿāʾ (påkaldelse) ved nød

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ العَظِيمُ الحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ العَرْشِ العَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَرَبُّ الأَرْضِ وَرَبُّ العَرْشِ الكَرِيم»

Lā ilāha illā Allāhu al-ʿAẓīmu al-Ḥalīmu, lā ilāha illā Allāhu Rabbu al-ʿarshi al-ʿaẓīm, lā ilāha illā Allāhu Rabbu as-samāwāti wa Rabbu al-arḍi wa Rabbu al-ʿarshi al-karīm.

"Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh, Den Mægtige, Den Overbærende. Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh, Herre over den mægtige trone. Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh, Herre over himlene, Herre over jorden og Herre over den

[1] Overleveret af al-Bukhārī (7/158), ḥadīth nr. (2893), »Allāhs Sendebud ﷺ plejede ofte at fremsige denne duʿāʾ (påkaldelse).« Se også: al-Bukhārī med Fatḥ al-Bārī (11/173). Den vil blive nævnt senere (s. 89) under ḥadīth nr. (137).

ædle trone."[1]

«اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو، فَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْت»

Allāhumma raḥmataka arjū, falā takilnī ilā nafsī ṭarfata ʿaynin, wa aṣliḥ lī shaʾnī kullahu, lā ilāha illā ant.

"O Allāh, Din barmhjertighed håber jeg på, så overlad mig ikke til mig selv så meget som et øjeblik, og bring hele mit forhold i orden. Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Dig."[2]

«لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِين»

Lā ilāha illā anta, subḥānaka. Innī kuntu minaẓ-ẓālimīn.

"Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Dig. Allāh – ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Du. Jeg var sandelig blandt de uretfærdige."[3]

«اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا»

Allāhu Allāhu Rabbī lā ushriku bihi shayʾan.

---

[1] Overleveret af al-Bukhārī (7/154), ḥadīth nr. (6345), og Muslim (4/2092), ḥadīth nr. (2730).

[2] Overleveret af Abū Dāwūd (4/324), ḥadīth nr. (5090), og Aḥmad (5/42), ḥadīth nr. (20430). Klassificeret som ḥasan (god) af al-Albānī i Ṣaḥīḥ Abī Dāwūd (3/959).

[3] at-Tirmidhī (5/529), ḥadīth nr. (3505), og al-Ḥākim, som klassificerede den som ṣaḥīḥ, hvilket adh-Dhahabī var enig i (1/505). Se også: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/168).

"Allāh, Allāh er min Herre. Jeg associerer ikke noget med Ham."[1]

36. Duʿā' (påkaldelse) ved mødet med en fjende og en magthaver.

«اللَّهُمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي نُحُورِهِم، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِم»

Allāhumma innā nadjʿaluka fī nuḥūrihim, wa naʿūdhu bika min shurūrihim.

"O Allāh, vi sætter Dig over for dem, og vi søger tilflugt hos Dig mod deres ondskab."[2]

«اللَّهُمَّ أَنْتَ عَضُدِي، وَأَنْتَ نَصِيرِي، بِكَ أَحُولُ وَبِكَ أَصُولُ، وَبِكَ أُقاتِل»

Allāhumma anta ʿaḍudī, wa anta nāṣirī, bika aḥūlu wa bika aṣūlu, wa bika uqātilu.

"O Allāh, Du er min støtte, og Du er min hjælper. Ved Dig bevæger jeg mig, ved Dig stormer jeg frem, og ved Dig kæmper jeg."[3]

«حَسْبُنا اللَّهُ وَنِعْمَ الوَكِيل»

Ḥasbunallāhu wa niʿmal-Wakīl.

"Allāh er tilstrækkelig for os, og hvilken fortræffelig Værge [Han er]!"[4].

---

[1] Overleveret af Abū Dāwūd (2/87), ḥadīth nr. (1525), og Ibn Mādjah, ḥadīth nr. (3882). Se også: Ṣaḥīḥ Ibn Mādjah (2/335).

[2] Overleveret af Abū Dāwūd (2/89), ḥadīth nr. (1537). Klassificeret som ṣaḥīḥ (autentisk) af al-Ḥākim, hvilket adh-Dhahabī var enig i (2/142).

[3] Overleveret af Abū Dāwūd (3/42), ḥadīth nr. (2632), og at-Tirmidhī (5/572), ḥadīth nr. (3584). Se også: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/183).

[4] Overleveret af al-Bukhārī (5/172), ḥadīth nr. (4563).

37. Duʿāʾ (påkaldelse) for den, der frygter magthaverens uret.

«اللَّهُمَّ ربَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ، وَرَبَّ العَرْشِ العَظِيمِ، كُنْ لِي جَارًا مِنْ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ، وَأَحْزَابِهِ مِنْ خَلَائِقِكَ، أَنْ يَفْرُطَ عَلَيَّ أَحَدٌ مِنْهُمْ أَوْ يَطْغَى، عَزَّ جَارُكَ، وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْت»

Allāhumma rabbas-samāwātis-sabʿi, wa rabbal-ʿarshil-ʿaẓīmi, kun lī djāran min fulāni bni fulānin, wa aḥzābihi min khalāʾiqika, an yafruṭa ʿalayya aḥadun minhum aw yaṭghā, ʿazza djāruka, wa djalla thanāʾuka, wa lā ilāha illā anta.

"O Allāh, Herre over de syv himle og Herre over den mægtige trone. Vær en beskytter for mig mod den og den, søn af den og den, og hans tilhængere blandt Dine skabninger, så ingen af dem farer frem mod mig eller begår overgreb mod mig. Mægtig er Din beskyttelse, og ophøjet er Din lovprisning. Og der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Dig."[1]

«اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَعَزُّ مِنْ خَلْقِهِ جَمِيعًا، اللَّهُ أَعَزُّ مِمَّا أَخَافُ وَأَحْذَرُ، أَعُوذُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، المُمْسِكِ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ أَنْ يَقَعْنَ عَلَى الأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ، مِنْ شَرِّ عَبْدِكَ فُلَانٍ، وَجُنُودِهِ وَأَتْبَاعِهِ وَأَشْيَاعِهِ، مِنَ الجِنِّ وَالإِنْسِ، اللَّهُمَّ كُنْ لِي جَارًا

[1] Overleveret af al-Bukhārī i al-Adab al-Mufrad, ḥadīth nr. (707). Klassificeret som ṣaḥīḥ (autentisk) af al-Albānī i Ṣaḥīḥ al-Adab al-Mufrad, ḥadīth nr. (545).

مِنْ شَرِّهِمْ، جَلَّ ثَنَاؤُكَ وَعَزَّ جَارُكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ»

Allāhu akbar, Allāhu aʿazzu min khalqihi djamīʿan, Allāhu aʿazzu mimmā akhāfu wa aḥdharu, aʿūdhu billāhi alladhī lā ilāha illā huwa, al-mumsiki as-samāwātis-sabʿi an yaqaʿna ʿalā al-arḍi illā biʾidhnihi, min sharri ʿabdika fulānin, wa djunūdihi wa atbāʿihi wa ashyāʿihi, mina al-djinni wal-insi, Allāhumma kun lī djāran min sharrihim, djalla thanāʾuka wa ʿazza djāruka, wa tabāraka ismuka, wa lā ilāha ghayruka.

"Allāh er Den Største, Allāh er mægtigere end hele Sin skabelse, Allāh er mægtigere end det, jeg frygter og vogter mig for. Jeg søger tilflugt hos Allāh – som der ingen gud er [værdig til tilbedelse] undtagen Ham, Den, der holder de syv himle tilbage fra at falde ned på jorden, undtagen med Hans tilladelse – mod ondskaben fra Din tjener [navn], og hans tropper, hans følgere og hans støtter, blandt djinn og mennesker. O Allāh, vær min beskytter mod deres ondskab. Ophøjet er Din lovprisning, mægtig er Din beskyttelse, og velsignet er Dit navn, og der er ingen gud [værdig til tilbedelse] foruden Dig."

Gentages tre gange.[1]

[1] Overleveret af al-Bukhārī i al-Adab al-Mufrad, ḥadīth nr. (708). Klassificeret som ṣaḥīḥ (autentisk) af al-Albānī i Ṣaḥīḥ al-Adab al-Mufrad, ḥadīth nr. (546).

38. Du'ā' (påkaldelse) imod fjenden.

«اللَّهُمَّ مُنْزِلَ الكِتَابِ، سَرِيعَ الحِسَابِ، اهْزِمِ الأَحْزَابَ، اللَّهُمَّ اهزِمْهُمْ وَزَلْزِلْهُم»

Allāhumma munzilal-kitāb, sarīʿal-ḥisāb, ihzimil-aḥzāb, Allāhumma ihzimhum wa zalzilhum.

"O Allāh! Du, som nedsender Bogen, Hurtig til regnskab. Besejr forbundshærene. O Allāh! Besejr dem og bring dem til at skælve."[1]

39. Hvad den siger, som frygter et folk.

«اللَّهُمَّ اكْفِنِيهِمْ بِمَا شِئْت»

Allāhumma ikfīnīhim bimā shi'ta.

"O Allāh, vær mig tilstrækkelig imod dem, som Du vil."[2]

40. Du'ā' (påkaldelse) for den, der rammes af hvisken i sin īmān (tro).

(Man søger tilflugt hos Allāh.)[3] Man siger:

«أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيطَانِ الرَّجِيم»

Aʿūdhu billāhi minash-shayṭānir-radjīm.

"Jeg søger tilflugt hos Allāh mod satan, den udstødte."

(Han afstår fra det, som han får indskydelser

---

[1] Overleveret af Muslim (3/1362), ḥadīth nr. (1742).
[2] Overleveret af Muslim (4/2300), ḥadīth nr. (3005).
[3] Overleveret af al-Bukhārī med Fatḥ al-Bārī (6/336), ḥadīth nr. (3276), og Muslim (1/120), ḥadīth nr. (134).

om.)[1]

(Man siger:

«آمَنْتُ بِاللَّهِ وَرُسُلِه»

Āmantu billāhi wa rusulihi.

(Jeg tror på Allāh og Hans sendebud)[2].

(Man reciterer Allāhs – ophøjet er Han – ord:

﴿هُوَ ٱلۡأَوَّلُ وَٱلۡأٓخِرُ وَٱلظَّٰهِرُ وَٱلۡبَاطِنُۖ وَهُوَ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٌ ٣﴾

"Han er Den Første [der var intet før Ham] og Den Sidste [der er intet efter Ham] og Den Mest Ophøjede [intet er over Ham] og Den Mest Nære [intet er nærmere end Ham], og Han har viden om alting." [Sūrah al-Ḥadīd:57:3][3]

41. Du'ā' (påkaldelse) til indfrielse af gæld.

«اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ، وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاك»

Allāhumma ikfinī bi-ḥalālika ʿan ḥarāmika, wa aghninī bifaḍlika ʿamman siwāka.

"O Allāh, lad Dit tilladte være mig tilstrækkeligt frem for Dit forbudte, og gør mig uafhængig af enhver anden end Dig ved Din gunst."[4]

---

[1] Overleveret af al-Bukhārī med Fatḥ al-Bārī (6/336), ḥadīth nr. (3276), og Muslim (1/120), ḥadīth nr. (134).

[2] Overleveret af Muslim (1/119–120), ḥadīth nr. (134).

[3] Overleveret af Abū Dāwūd (4/329), ḥadīth nr. (5110). Klassificeret som ḥasan (god) af al-Albānī i Ṣaḥīḥ Abī Dāwūd (3/962).

[4] Overleveret af at-Tirmidhī (5/560), ḥadīth nr. (3563). Se også: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/180).

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الهَمِّ وَالحَزَنِ، وَالعَجْزِ وَالكَسَلِ، وَالبُخْلِ وَالجُبْنِ، وَضَلَعِ الدَّيْنِ وَغَلَبَةِ الرِّجَال»

Allāhumma innī aʿūdhu bika mina al-hammi wa al-ḥazani, wa al-ʿajzi wa al-kasali, wa al-bukhli wa al-djubni, wa ḍalaʿi ad-dayni wa ghalabatir-ridjāli.

"O Allāh, jeg søger tilflugt hos Dig fra bekymring og bedrøvelse, fra magtesløshed og dovenskab, fra nærighed og fejhed, og fra gældens byrde og fra at blive overmandet af mennesker."[1].

42. Duʿāʾ (påkaldelse) mod hvisken under aṣ-ṣalāh (bønnen) og recitationen.

«أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيطَانِ الرَّجِيم»

Aʿūdhu billāhi minash-shayṭānir-radjīm.

"Jeg søger tilflugt hos Allāh mod satan, den udstødte."

"Og spyt tørt til din venstre side (tre gange)."[2]

43. Duʿāʾ (påkaldelse) for den, der står over for en vanskelig sag.

«اللَّهُمَّ لَا سَهْلَ إِلَّا مَا جَعَلْتَهُ سَهْلًا، وَأَنْتَ تَجْعَلُ الحَزْنَ إِذَا شِئْتَ سَهْلًا»

Allāhumma lā sahla illā mā djaʿaltahu sahlan, wa

[1] Overleveret af al-Bukhārī (7/158), ḥadīth nr. (2893), og tidligere nævnt (s. 83), ḥadīth nr. (121).

[2] Overleveret af Muslim (4/1729), ḥadīth nr. (2203), fra ḥadīthen overleveret af ʿUthmān ibn Abī al-ʿĀṣ – må Allāh være tilfreds med ham – hvori der står: "Jeg gjorde dette, og Allāh fjernede det fra mig."

anta tadjʿalu al-ḥazna idhā shiʾta sahlan.

"O Allāh, der er intet let, undtagen det, Du gør let, og Du gør det vanskelige let, hvis Du vil."[1]

44. Hvad den siger og gør, som har begået en synd.

"Der findes ingen tjener, som begår en synd, derefter udfører wuḍūʾ (rituel afvaskning) på den bedste måde, derefter rejser sig og beder to rakʿah, og derefter søger Allāhs tilgivelse, uden at Allāh tilgiver ham."[2]

45. Duʿāʾ (påkaldelse) til at drive satan og hans hvisken væk.

«أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيطَانِ الرَّجِيم»

Aʿūdhu billāhi minash-shayṭānir-radjīm

(At søge tilflugt hos Allāh mod ham).[3]

(Al-Adhān)[4].

(Adhkār (ihukommelse af Allāh) og recitation af

---

[1] Overleveret af Ibn Ḥibbān i Ṣaḥīḥ under ḥadīth nr. (2427) (Mawārid), og Ibn as-Sunnī under ḥadīth nr. (351). Al-Ḥāfiẓ sagde: "Dette er en ṣaḥīḥ-ḥadīth (autentisk)." Klassificeret som ṣaḥīḥ (autentisk) af ʿAbd al-Qādir al-Arnāʾūṭ i Takhrīj al-Adhkār af an-Nawawī (s. 106).

[2] Overleveret af Abū Dāwūd (2/86), ḥadīth nr. (1521), og at-Tirmidhī (2/257), ḥadīth nr. (406). Klassificeret som ṣaḥīḥ (autentisk) af al-Albānī i Ṣaḥīḥ Abī Dāwūd (1/283).

[3] Overleveret af Abū Dāwūd (1/203), ḥadīth nr. (764), og Ibn Mādjah (1/265), ḥadīth nr. (807). Tidligere refereret under ḥadīth nr. (31). Se også: Sūrah al-Muʾminūn [97–98].

[4] Overleveret af Muslim (1/291), ḥadīth nr. (389), og al-Bukhārī (1/151), ḥadīth nr. (608).

Koranen).

"Gør ikke jeres hjem til grave, for satan flygter fra det hjem, hvori Sūrah al-Baqarah reciteres."[1]

Og blandt det, der driver satan bort, er adhkār (ihukommelse af Allāh) for morgen og aften, ved søvn og opvågning, adhkār ved indtræden i hjemmet og ved udgang fra det, adhkār ved indtræden i moskeen og ved udgang fra den samt andre foreskrevne adhkār, såsom recitation af āyāt al-kursī ved sengetid og de to sidste āyāt af Sūrah al-Baqarah. Og den, der siger:

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِير»

Lā ilāha illallāhu waḥdahu lā sharīka lahu, lahul-mulku wa lahul-ḥamdu, wa huwa ʿalā kulli shay'in qadīr.

"Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh alene; Han har ingen partner. Ham tilhører suveræniteten, og Ham tilkommer al lovprisning, og Han har magt over alle ting."

Hvis han siger det et hundrede gange, vil det være en beskyttelse for ham mod satan hele dagen.[2] Ligeledes driver adhān (kald til bøn) satan bort.

---

[1] Overleveret af Muslim (1/539), ḥadīth nr. (780).
[2] Overleveret af al-Bukhārī (4/126), ḥadīth nr. (3293).

46. Du'ā' (bøn) man bør fremsige, når der sker noget, der mishager en, eller man overmandes af en situation.

«قَدَرُ اللَّهُ وَمَا شَاءَ فَعَل»

Qadarullāhu wa mā shā'a fa'al

"Allāh har bestemt, og hvad Han vil, gør Han."[1]

47. Lykønskning til den, der har fået en nyfødt, og dennes svar.

«بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِي المَوْهُوبِ لَكَ، وَشَكَرْتَ الوَاهِبَ، وَبَلَغَ أَشُدَّهُ، وَرُزِقْتَ بِرَّه»

Barakallāhu laka fil-mawhūbi laka, wa shakarta al-wāhiba, wa balagha ashuddahu, wa ruziqta birrah.

"Må Allāh velsigne dig i det, der er skænket dig, må du takke Giveren, må det nå sin fulde modenhed, og må du blive skænket dets godhed."[2]

Den, der bliver lykønsket, svarer ham ved at sige:

«بَارَكَ اللَّهُ لَكَ وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا، وَرَزَقَكَ اللَّهُ مِثْلَهُ، وَأَجْزَلَ

---

[1] "Den stærke troende er bedre og mere elsket af Allāh end den svage troende, og i hver enkelt er der godt. Stræb efter det, der gavner dig, søg hjælp hos Allāh, og vær ikke magtesløs. Hvis noget rammer dig, så sig ikke: 'Hvis bare jeg havde gjort sådan og sådan, ville det have været sådan og sådan', men sig: 'Det er Allāhs bestemmelse, og hvad Han vil, gør Han.' For sandelig, 'hvis bare' åbner døren for satans værk." Overleveret af Muslim (4/2052), ḥadīth nr. (2664).

[2] Nævnt blandt al-Ḥasan al-Baṣrīs udtalelser. Se også: Tuḥfat al-Mawdūd af Ibn al-Qayyim (s. 20), hvor han tilskrev den til Ibn al-Mundhir i al-Awsaṭ.

«وَبَارَكَ

Baraka-llāhu laka wa baraka ʿalayka, wa djazāka-llāhu khayran, wa razaqaka-llāhu mithlahu, wa adjzala thawābaka.

"Må Allāh velsigne dig og velsigne over dig, og må Allāh belønne dig med det bedste, og må Allāh forsyne dig med det tilsvarende og give dig rigelig belønning."[1].

48. Hvad man søger tilflugt med for børn.

Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – plejede at søge beskyttelse for al-Ḥasan og al-Ḥusayn – må Allāh være tilfreds med dem begge.

«أُعِيذُكُمَا بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَّة»

Uʿīdhu-kumā bi-kalimāti-llāhi t-tāmmati, min kulli shayṭānin wa hāmmah, wa min kulli ʿaynin lāmmah.

"Jeg søger tilflugt for jer begge hos Allāhs fuldkomne ord mod enhver satan, enhver hāmmah (giftigt eller stikkende skadedyr) og ethvert ondt øje, lāmmah (et øje, der rammer med misundelse eller skade)."[2]

---

[1] An-Nawawī sagde dette i al-Adhkār (s. 349). Se også: Ṣaḥīḥ al-Adhkār af an-Nawawī, ved Salīm al-Hilālī (2/713), og den fuldstændige takhrīdj i adh-Dhikr wa ad-Duʿāʾ wa al-ʿIlādj bi al-Ruqā af forfatteren (1/416).

[2] Overleveret af al-Bukhārī (4/119), ḥadīth nr. (3371), fra ḥadīthen overleveret af Ibn ʿAbbās – må Allāh være tilfreds med dem begge.

49. Duʿāʾ (påkaldelse) for den syge ved besøg hos ham.

«لَا بأْسَ طَهُورٌ إِنْ شَاءَ اللَّه»

Lā baʾsa, ṭahūrun, in shāʾAllāh.

"Intet ondt. En renselse, om Allāh vil."[1]

«أَسْأَلُ اللَّهَ العَظِيمَ رَبَّ العَرْشِ العَظِيمِ أَنْ يَشْفِيَك»

Asʾalu Allāha al-ʿAẓīma, Rabba al-ʿarshi al-ʿaẓīm, an yashfiyaka.

"Jeg beder Allāh, Den Almægtige, Herren over den mægtige trone, om at helbrede dig."

Gentages syv gange[2].

50. Dyden ved at besøge den syge

Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde: "Når en mand besøger sin syge muslimske broder, vandrer han i paradisets frugthøst, indtil han sætter sig. Når han har sat sig, omsluttes han af barmhjertighed. Hvis det er om morgenen, beder halvfjerds tusinde engle for ham, indtil det bliver aften, og hvis det er om aftenen, beder halvfjerds tusinde engle for ham, indtil det

[1] Overleveret af al-Bukhārī med Fatḥ al-Bārī (10/118), ḥadīth nr. (3616).

[2] "Der er ingen muslimsk tjener, som besøger en syg, hvis fastsatte tid endnu ikke er kommet, og siger dette syv gange, uden at han bliver helbredt." Overleveret af at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (2083), og Abū Dāwūd, ḥadīth nr. (3106). Se også: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (2/210) og Ṣaḥīḥ al-Djāmiʿ (5/180).

bliver morgen."[1]

51. Den syges du'ā' (påkaldelse), som har mistet håbet om at leve

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَأَلْحِقْنِي بِالرَّفِيقِ الأَعْلَى»

Allāhumma ighfir lī, warḥamnī, wa alḥiqnī bir-rafīqi al-aʿlā.

"O Allāh, tilgiv mig, hav barmhjertighed med mig, og lad mig slutte mig til ar-rafīq al-aʿlā (det højeste selskab)."[2]

Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – plejede ved sin død at dyppe sine hænder i vandet og tørre sit ansigt med dem, og sige:

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّه»

Lā ilāha illa-llāh

"Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh."

"Sandelig, døden har sine sakarāt (dødskvaler)."[3]

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ

[1] Overleveret af at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (969), Ibn Mādjah, ḥadīth nr. (1442), og Aḥmad, ḥadīth nr. (975). Se også: Ṣaḥīḥ Ibn Mādjah (1/244) og Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (1/286). Også klassificeret som ṣaḥīḥ (autentisk) af Aḥmad Shākir.

[2] Overleveret af al-Bukhārī, ḥadīth nr. (4435), og Muslim, ḥadīth nr. (2444).

[3] Overleveret af al-Bukhārī med Fatḥ al-Bārī (8/144), ḥadīth nr. (4449). I ḥadīthen nævnes siwāk (tandrensningspind).

لَهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَهُ المُلْكُ وَلَهُ الحَمْدُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ»

Lā ilāha illa-llāhu wa-llāhu akbar, lā ilāha illa-llāhu waḥdahu, lā ilāha illa-llāhu waḥdahu lā sharīka lahu, lā ilāha illa-llāhu lahu al-mulku wa lahu al-ḥamdu, lā ilāha illa-llāhu wa lā ḥawla wa lā quwwata illā bi-llāh.

"Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh, og Allāh er Den Største. Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh alene. Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh alene; Han har ingen partner. Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh. Ham tilhører herredømmet, og Ham tilkommer al lovprisning. Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh, og der er ingen magt og ingen styrke undtagen med Allāh."[1]

52. Talqīn (at fremføre trosbekendelsen for al-muḥtaḍar, den døende, så vedkommende kan gentage den).

"Den, hvis sidste ord er

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّه»

Lā ilāha illa-llāh

Der er ingen gud [værdig til tilbedelse]

[1] Overleveret af at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (3430), og Ibn Mādjah, ḥadīth nr. (3794). Klassificeret som ṣaḥīḥ (autentisk) af al-Albānī. Se også: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/152) og Ṣaḥīḥ Ibn Mādjah (2/317).

undtagen Allāh
vil indtræde i paradiset."[1].

53. Duʿāʾ (påkaldelse) for den, der rammes af en muṣībah (ulykke eller prøvelse)

«إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، اللَّهُمَّ أْجُرْنِي فِي مُصِيبَتِي، وَأَخْلِفْ لِي خَيْرًا مِنْهَا»

Innā li-llāhi wa innā ilayhi rādjiʿūna, Allāhumma adjurnī fī muṣībatī, wa akhlif lī khayran minhā.

"Vi tilhører Allāh, og til Ham vender vi tilbage. O Allāh! Beløn mig i min muṣībah (ulykke eller prøvelse), og erstat den for mig med noget bedre."[2]

54. Duʿāʾ (påkaldelse) ved lukning af den afdødes øjne.

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِفُلَانٍ (بِاسْمِهِ) وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ فِي المَهْدِيِّينَ، وَاخْلُفْهُ فِي عَقِبِهِ فِي الغَابِرِينَ، وَاغْفِرْ لَنَا وَلَهُ يَا رَبَّ العَالَمِينَ، وَافْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ، وَنَوِّرْ لَهُ فِيه»

Allāhumma ighfir li-fulānin (bismihi), warfaʿ daradjatahu fi-l-mahdiyyīna, wakhlufhu fī ʿaqibihi fi-l-ghābirīna, waghfir lanā wa lahu yā Rabba l-ʿālamīna, wafsaḥ lahu fī qabrihi, wa nawwir lahu fīhi.

"O Allāh! Tilgiv den og den (nævn hans navn), ophøj hans rang blandt de retledte, vær hans efterfølger blandt de efterladte, tilgiv os og ham, O verdenernes Herre, gør hans grav rummelig for

---

[1] Overleveret af Abū Dāwūd (3/190), ḥadīth nr. (3116). Se også: Ṣaḥīḥ al-Djāmiʿ (5/432).

[2] Overleveret af Muslim (2/632), ḥadīth nr. (918).

ham og oplys den for ham."[1]

55. Du'ā' (påkaldelse) for den afdøde under aṣ-ṣalāh (bønnen) over ham.

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ، وَعَافِهِ، وَاعْفُ عَنْهُ، وَأَكْرِمْ نُزُلَهُ، وَوَسِّعْ مُدْخَلَهُ، وَاغْسِلْهُ بِالمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالبَرَدِ، وَنَقِّهِ مِنَ الخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الثَّوْبَ الأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَأَبْدِلْهُ دَارًا خَيْرًا مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلاً خَيْرًا مِنْ أَهْلِهِ، وَزَوْجًا خَيْرًا مِنْ زَوْجِهِ، وَأَدْخِلْهُ الجَنَّةَ، وَأَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ القَبْرِ [وَعَذَابِ النَّارِ]»

Allāhumma ighfir lahu warḥamhu, wa ʿāfihi, waʿfu ʿanhu, wa akrim nuzulahu, wa wassiʿ mudkhalahu, waghsilhu bi-l-māʾi wath-thaldji wal-baradi, wa naqqihi mina-l-khaṭāyā kamā naqqayta ath-thawba-l-abyaḍa mina-d-danasi, wa abdilhu dāran khayran min dārihi, wa ahlan khayran min ahlihi, wa zawdjan khayran min zawdjihi, wa adkhilhu-l-Djannata, wa aʿidhhu min ʿadhābi-l-qabri wa ʿadhābi-n-nāri.

"O Allāh, tilgiv ham, vis ham barmhjertighed, skænk ham velbefindende, og tilgiv ham. Gør hans opholdssted ærefuldt, udvid hans indgang, vask ham med vand, sne og hagl, og rens ham for synder, som Du har renset det hvide klæde for snavs. Giv ham et hjem bedre end hans hjem, en familie bedre end hans familie og en ægtefælle bedre end hans ægtefælle. Indfør ham i paradiset, og beskyt ham

[1] Overleveret af Muslim (2/634), ḥadīth nr. (920).

mod gravens straf [og ildens straf]."[1]

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَمَيِّتِنَا، وَشَاهِدِنَا وَغَائِبِنَا، وَصَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا، وَذَكَرِنَا وَأُنْثَانَا، اللَّهُمَّ مَنْ أَحْيَيْتَهُ مِنَّا فَأَحْيِهِ عَلَى الإِسْلَامِ، وَمَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا فَتَوَفَّهُ عَلَى الإِيمَانِ، اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ، وَلَا تُضِلَّنَا بَعْدَهُ»

Allāhumma ighfir li-ḥayyinā wa mayyitinā, wa shāhidinā wa ghāʾibinā, wa ṣaghīrinā wa kabīrinā, wa dhakarinā wa unthānā. Allāhumma man aḥyaytahu minnā fa-aḥyihi ʿalā l-islāmi, wa man tawaffaytahu minnā fa-tawaffahu ʿalā l-īmāni. Allāhumma lā taḥrimnā adjrahu wa lā tuḍillanā baʿdahu.

"O Allāh, tilgiv vore levende og vore døde, dem iblandt os, der er til stede, og dem, der er fraværende, vore unge og vore gamle, vore mænd og vore kvinder. O Allāh, den iblandt os, som Du lader leve – lad ham leve i islām (underkastelse under Dig); og den iblandt os, som Du lader dø – lad ham dø i īmān (tro). O Allāh, berøv os ikke hans belønning, og lad os ikke fare vild efter ham."[2]

«اللَّهُمَّ إِنَّ فُلَانَ بْنَ فُلَانٍ فِي ذِمَّتِكَ، وَحَبْلِ جِوَارِكَ، فَقِهِ مِنْ فِتْنَةِ القَبْرِ، وَعَذَابِ النَّارِ، وَأَنْتَ أَهْلُ الوَفَاءِ وَالحَقِّ، فَاغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ إِنَّكَ أَنْتَ الغَفُورُ الرَّحِيم»

Allāhumma inna fulāna bna fulānin fī

[1] Overleveret af Muslim (2/663), ḥadīth nr. (963).

[2] Overleveret af Abū Dāwūd, ḥadīth nr. (3201), at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (1024), an-Nasāʾī, ḥadīth nr. (1985), Ibn Mādjah (1/480), ḥadīth nr. (1498), og Aḥmad (2/368), ḥadīth nr. (8809). Se også: Ṣaḥīḥ Ibn Mādjah (1/251).

dhimmatika, wa ḥabli djiwārika, faqihi min fitnati-l-qabri, wa ʿadhābi-n-nāri, wa anta ahlu-l-wafāʾi wa-l-ḥaqqi, faghfir lahu warḥamhu, innaka anta-l-ghafūru-r-raḥīm.

"O Allāh, sandelig er den og den, søn af den og den, i Din dhimmah (beskyttelse og pagt) og under Dit ḥabl al-djiwār (beskyttelsens bånd). Beskyt ham derfor mod gravens fitnah (prøvelse) og ildens straf. Du er Den, der holder løftet, og Du er Sandheden. Tilgiv ham derfor og vis ham barmhjertighed. Sandelig, Du er Den Altforgivende, Den Barmhjertige."[1]

«اللَّهُمَّ عَبْدُكَ وَابْنُ أَمَتِكَ احْتَاجَ إِلَى رَحْمَتِكَ، وَأَنْتَ غَنِيٌّ عَنْ عَذَابِهِ، إِنْ كَانَ مُحْسِنًا فَزِدْ فِي حَسَنَاتِهِ، وَإِنْ كَانَ مُسِيئًا فَتَجَاوَزْ عَنْهُ»

Allāhumma ʿabduka wabnu amatika iḥtādja ilā raḥmatika, wa anta ghaniyyun ʿan ʿadhābihi, in kāna muḥsinan fazid fī ḥasanātihi, wa in kāna musīʾan fatadjāwaz ʿanhu.

"O Allāh! Din tjener og søn af Din tjenerinde er i behov af Din barmhjertighed, og Du er fri for ethvert behov for at straffe ham. Hvis han har handlet godt, så forøg hans gode gerninger, og hvis

[1] Overleveret af Ibn Mādjah, ḥadīth nr. (1499). Se også: Ṣaḥīḥ Ibn Mādjah (1/251). Og overleveret af Abū Dāwūd (3/211), ḥadīth nr. (3202).

han har handlet forkert, så bær over med ham."[1]

56. Du'ā' (påkaldelse) for al-faraṭ (et barn, der er død før sine forældre) under aṣ-ṣalāh (bønnen) over det.

«اللَّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ القَبْرِ»

Allāhumma a'idhhu min 'adhābil-qabr

"O Allāh! Beskyt ham mod gravens straf."[2]."

Og hvis man siger:

«اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ فَرَطًا وَذُخْرًا لِوَالِدَيْهِ، وَشَفِيعًا مُجَابًا، اللَّهُمَّ ثَقِّلْ بِهِ مَوَازِينَهُمَا، وَأَعْظِمْ بِهِ أُجُورَهُمَا، وَأَلْحِقْهُ بِصَالِحِ المُؤْمِنِينَ، وَاجْعَلْهُ فِي كَفَالَةِ إِبْرَاهِيمَ، وَقِهِ بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ الجَحِيمِ، وَأَبْدِلْهُ دَارًا خَيْرًا مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلًا خَيْرًا مِنْ أَهْلِهِ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِأَسْلَافِنَا، وَأَفْرَاطِنَا، وَمَنْ سَبَقَنَا بِالإِيمَانِ»

Allāhumma-dj'alhu faraṭan wa dhukhran li-wālidayhi, wa shafī'an mudjāban. Allāhumma thaqqil bihi mawāzīnahumā, wa a'ẓim bihi udjūrahumā, wa alḥiqhu bi-ṣāliḥi-l-mu'minīna, wadj'alhu fī kafālati Ibrāhīma, wa qihi biraḥmatika 'adhāba-l-djahīmi, wa abdilhu dāran khayran min

---

[1] Overleveret af al-Ḥākim, og klassificeret som ṣaḥīḥ (autentisk) af ham. Adh-Dhahabī var enig med ham (1/359). Se også: Aḥkām al-Djanā'iz af al-Albānī (s. 125).

[2] Sa'īd ibn al-Musayyib sagde: "Jeg bad bag Abū Hurayrah – må Allāh være tilfreds med ham – over en dreng, der aldrig havde begået en synd, og jeg hørte ham sige..." Ḥadīthen. Overleveret af Mālik i al-Muwaṭṭa' (1/288), Ibn Abī Shaybah i al-Muṣannaf (3/217) og al-Bayhaqī (4/9). Dens isnād (transmissionskæde) blev klassificeret som ṣaḥīḥ (autentisk) af Shu'ayb al-Arnā'ūṭ i hans verificering af Sharḥ as-Sunnah af al-Baghawī (5/357).

dārihi, wa ahlan khayran min ahlihi. Allāhumma ighfir li aslāfinā, wa afrāṭanā, wa man sabaqanā bi-l-īmāni.

"O Allāh! Gør ham til en faraṭ (en, der går i forvejen til paradiset for sine forældre) og en skat for sine forældre, og til en accepteret shafīʿ (forbeder). O Allāh! Lad ham gøre deres vægtskåle af gode gerninger tungere, og forøg deres belønning gennem ham. Foren ham med de retskafne blandt de troende, og lad ham være under Ibrāhīms omsorg. Beskyt ham ved Din barmhjertighed mod helvedes straf. Erstat hans hjem med et bedre hjem og hans familie med en bedre familie. O Allāh! Tilgiv vore aslāf (forfædre) og vore afrāṭ (børn, der er gået forud for deres forældre i døden), og dem, der er gået forud for os i īmān (tro)."

så er det godt.[1]

«اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا فَرَطًا، وَسَلَفًا، وَأَجْرًا»

Allāhumma djʿalhu lanā faraṭan, wa salafan, wa adjran.

"O Allāh, gør ham til en faraṭ (en, der går i forvejen til paradiset), en salaf (en, der er gået forud), og en belønning for os."[2]

---

[1] Se: al-Mughnī af Ibn Qudāmah (3/416), og ad-Durūs al-Muhimmah li-ʿĀmmat al-Ummah af sheikh ʿAbd al-ʿAzīz ibn ʿAbdullāh ibn Bāz – må Allāh være ham barmhjertig – (s. 15).

[2] Al-Ḥasan plejede at recitere Sūrah al-Fātiḥah over barnet og sige... Ḥadīthen. Overleveret af al-Baghawī i Sharḥ as-Sunnah (5/357) og ʿAbd ar-Razzāq,

57. Duʿāʾ (påkaldelse) ved taʿziyah (at kondolere og trøste de efterladte).

«إِنَّ للَّهِ مَا أَخَذَ، وَلَهُ مَا أَعْطَى، وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِأَجَلٍ مُسَمًّى... فَلْتَصْبِرْ وَلْتَحْتَسِبْ»

Inna li-llāhi mā akhadha, wa lahu mā aʿṭā, wa kullu shayʾin ʿindahu bi-adjalin musamman... faltaṣbir waltaḥtasib.

"Sandelig, Allāh tilhører det, Han har taget, og Ham tilhører det, Han har givet. Alt hos Ham har en fastsat tid. Så vær tålmodig og søg belønningen hos Allāh."[1]

Og hvis man siger:

«أَعْظَمَ اللَّهُ أَجْرَكَ، وَأَحْسَنَ عَزَاءَكَ، وَغَفَرَ لِمَيِّتِك»

Aʿẓama Allāhu adjraka, wa aḥsana ʿazāʾaka, wa ghafara limayyitika.

"Må Allāh forøge din adjr (belønning), skænke dig den bedste ʿazāʾ (trøst og kondolence) og tilgive din afdøde."

så er det godt[2].

ḥadīth nr. (6588). Al-Bukhārī anførte den som muʿallaq (en ḥadīth med en ufuldstændig isnād (transmissionskæde)) i Kitāb al-Djanāʾiz (65), kapitlet om recitation af Sūrah al-Fātiḥah over begravelsen (2/113), før ḥadīth nr. (1335).

[1] Overleveret af al-Bukhārī (2/80), ḥadīth nr. (1284), og Muslim (2/636), ḥadīth nr. (923).

[2] Al-Adhkār af an-Nawawī (s. 126).

58. Du'ā' (påkaldelse) ved nedsættelsen af den afdøde i graven

«بِسْمِ اللَّهِ وَعَلَى سُنَّةِ رَسُولِ اللَّه»

Bismi-llāhi wa ʿalā sunnati Rasūli-llāhi

"I Allāhs navn og i overensstemmelse med Allāhs Sendebuds Sunnah."[1]

59. Du'ā' (påkaldelse) efter begravelsen af den afdøde

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ، اللَّهُمَّ ثَبِّتْه»

Allāhumma ighfir lahu, Allāhumma thabbithu.

"O Allāh! Tilgiv ham. O Allāh! Gør ham standhaftig."[2]

60. Du'ā' (påkaldelse) ved grav-besøg

«السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ، مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ، [وَيَرْحَمُ اللَّهُ الْمُسْتَقدِمِينَ مِنَّا وَالْمُسْتأْخِرِينَ] أَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمُ العَافِيَة»

---

[1] Overleveret af Abū Dāwūd (3/314), ḥadīth nr. (3215) med en autentisk isnād (transmissionskæde), og af Aḥmad, ḥadīth nr. (5234) og nr. (4812), med ordlyden: "I Allāhs navn og på Allāhs Sendebuds millah (religion)", og dens isnād (transmissionskæde) er ṣaḥīḥ (autentisk).

[2] Når Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – var færdig med at begrave den afdøde, stod han ved graven og sagde: "Bed om tilgivelse for jeres bror, og bed om tathbīt (standhaftighed) for ham, for han bliver nu spurgt." Overleveret af Abū Dāwūd (3/315), ḥadīth nr. (3223), og af al-Ḥākim, som klassificerede den som ṣaḥīḥ (autentisk), hvilket adh-Dhahabī var enig i (1/370).

As-salāmu ʿalaykum ahla-d-diyāri mina-l-muʾminīna wa-l-muslimīna, wa innā in shāʾa-llāhu bikum la-lāḥiqūna, [wa yarḥamu-llāhu-l-mustaqdimīna minnā wa-l-mustaʾkhirīna], asʾalu-llāha lanā wa lakumu-l-ʿāfiyah.

"Fred være med jer, beboere af disse hjem, blandt de troende og muslimerne. Og vi vil, hvis Allāh vil, slutte os til jer. [Må Allāh være barmhjertig mod dem blandt os, der gik forud, og dem, der kommer efter.] Jeg beder Allāh om al-ʿāfiyah (velvære og beskyttelse) for os og jer."[1]

61. Duʿāʾ (påkaldelse) når vinden blæser

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا»

Allāhumma innī asʾaluka khayrahā, wa aʿūdhu bika min sharrihā.

"O Allāh, jeg beder Dig om dens gode, og jeg søger tilflugt hos Dig mod dens onde."[2]

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَخَيْرَ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَشَرِّ مَا فِيهَا، وَشَرِّ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ»

Allāhumma innī asʾaluka khayrahā, wa khayra

---

[1] Overleveret af Muslim (2/671), ḥadīth nr. (975), og Ibn Mādjah (1/494), ḥadīth nr. (1547), og ordlyden er fra ham, fra Buraydah – må Allāh være tilfreds med ham. Det, der står i kantede parenteser, er fra ḥadīthen overleveret af ʿĀʾishah – må Allāh være tilfreds med hende – hos Muslim (2/671), ḥadīth nr. (975).

[2] " Overleveret af Abū Dāwūd (4/326), ḥadīth nr. (5099), og Ibn Mādjah (2/1228), ḥadīth nr. (3727). Se også: Ṣaḥīḥ Ibn Mādjah (2/305)."

mā fīhā, wa khayra mā ursilat bihi, wa aʿūdhu bika min sharrihā, wa sharri mā fīhā, wa sharri mā ursilat bihi.

"O Allāh, jeg beder Dig om dens gode, og det gode, der er i den, og det gode, den er sendt med. Og jeg søger tilflugt hos Dig mod dens onde, og det onde, der er i den, og det onde, den er sendt med."[1]

62. Duʿāʾ (påkaldelse) ved torden

«سُبْحَانَ الَّذِي يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ»

Subḥāna-lladhī yusabbiḥur-raʿdu biḥamdihi wa-l-malāʾikatu min khīfatihi.

"Ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Den, som tordenen lovpriser fri for enhver ufuldkommenhed med Hans lovprisning, og englene af frygt for Ham."[2].

63. Blandt adʿiyah (påkaldelser) om istisqāʾ (at bede om regn)

«اللَّهُمَّ اسْقِنَا غَيْثًا مُغِيثًا مَرِيئًا مَرِيعًا، نَافِعًا غَيْرَ ضَارٍّ، عَاجِلًا غَيْرَ آجِلٍ»

Allāhumma-sqinā ghaythan mughīthan marīʾan marīʿan, nāfiʿan ghayra ḍārrin, ʿādjilan ghayra

[1] Overleveret af Muslim (2/666), ḥadīth nr. (899), og ordlyden er hans, og al-Bukhārī (4/76), ḥadīth nr. (3206) og (4829).

[2] Når ʿAbdullāh ibn az-Zubayr – må Allāh være tilfreds med dem begge – hørte torden, ophørte han med at tale og sagde: ... ḥadīthen. Al-Muwaṭṭaʾ (2/992). Al-Albānī sagde i Ṣaḥīḥ al-Kalim aṭ-Ṭayyib (157): "Dens isnād (transmissionskæde) er ṣaḥīḥ (autentisk), og den er mawqūf (standset ved en ledsager)."

ādjilin.

"O Allāh! Skænk os ghayth (livgivende regn), som bringer hjælp, behagelig, frugtbar, gavnlig og ikke skadelig, snarlig og ikke forsinket."[1]

«اللَّهُمَّ أَغِثْنَا، اللَّهُمَّ أَغِثْنَا، اللَّهُمَّ أَغِثْنَا»

Allāhumma-ghithnā, Allāhumma-ghithnā, Allāhumma-ghithnā.

"O Allāh! Skænk os ghayth (livgivende regn). O Allāh! Skænk os ghayth (livgivende regn). O Allāh! Skænk os ghayth (livgivende regn)."[2]

«اللَّهُمَّ اسْقِ عِبَادَكَ، وَبَهَائِمَكَ، وَانْشُرْ رَحْمَتَكَ، وَأَحْيِ بَلَدَكَ المَيِّت»

Allāhumma-sqi ʻibādaka, wa bahāʼimaka, wa-nshur raḥmataka, wa aḥyi baladaka-l-mayyit.

"O Allāh! Giv Dine tjenere og Dine dyr at drikke, udbred Din barmhjertighed, og bring Dit døde land til live."[3]

64. Duʻāʼ (påkaldelse) når man ser regn

«اللَّهُمَّ صَيِّبًا نَافِعًا»

Allāhumma ṣayyiban nāfiʻan.

"O Allāh! [Giv os] ṣayyiban (regn), som er

---

[1] Overleveret af Abū Dāwūd (1/303), ḥadīth nr. (1171). Klassificeret som ṣaḥīḥ (autentisk) af al-Albānī i Ṣaḥīḥ Abī Dāwūd (1/216).

[2] Overleveret af al-Bukhārī (1/224), ḥadīth nr. (1014), og Muslim (2/613), ḥadīth nr. (897).

[3] Overleveret af Abū Dāwūd (1/305), ḥadīth nr. (1178). Klassificeret som ḥasan (god) af al-Albānī i Ṣaḥīḥ Abī Dāwūd (1/218).

gavnlig."[1]

65. Dhikr (ihukommelse af Allāh) efter regn

«مُطِرْنَا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِه»

Muṭirnā bifaḍli-llāhi wa raḥmatihi.

"Vi har fået regn ved Allāhs gunst og barmhjertighed."[2]

66. Blandt adʻiyah (påkaldelser) om istisḥā' (bøn om klart vejr)

«اللَّهُمَّ حَوَالَيْنَا وَلَا عَلَيْنَا، اللَّهُمَّ عَلَى الآكَامِ وَالظِّرَابِ، وَبُطُونِ الأَوْدِيَةِ، وَمَنَابِتِ الشَّجَر»

Allāhumma ḥawālaynā wa lā ʿalaynā, Allāhumma ʿalā al-ākāmi wa aẓ-ẓirābi, wa buṭūni-l-awdiyati, wa manābiti-sh-shadjari.

"O Allāh! Omkring os og ikke over os. O Allāh! På al-ākām (bakker / små forhøjninger) og aẓ-ẓirāb (høje / mindre bjerge), i dalenes lavninger og dér, hvor træerne vokser."[3]

---

[1] Overleveret af al-Bukhārī med Fatḥ al-Bārī (2/518), ḥadīth nr. (1032).

[2] Overleveret af al-Bukhārī (1/205), ḥadīth nr. (846), og Muslim (1/83), ḥadīth nr. (71).

[3] Overleveret af al-Bukhārī (1/224), ḥadīth nr. (933), og Muslim (2/614), ḥadīth nr. (897).

67. Duʿāʾ (påkaldelse) ved observation af nymånen

«اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُمَّ أَهِلَّهُ عَلَيْنَا بِالأَمْنِ وَالإِيمَانِ، وَالسَّلَامَةِ وَالإِسْلَامِ، وَالتَّوْفِيقِ لِمَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَتَرْضَى، رَبُّنَا وَرَبُّكَ اللَّه»

Allāhu akbar, Allāhumma ahillahu ʿalaynā bil-amni wal-īmāni, was-salāmati wal-islāmi, wat-tawfīqi limā tuḥibbu rabbanā wa tarḍā, rabbanā wa rabbuka-llāhu.

"Allāh er Den Største. O Allāh, lad den vise sig for os med tryghed og tro, sikkerhed og islām, og med succes til det, som Du elsker og er tilfreds med, vor Herre. Vor Herre og din Herre er Allāh."[1]

68. Duʿāʾ (påkaldelse) ved den fastendes ifṭār (fastenbrydelse)

«ذَهَبَ الظَّمَأُ وَابْتَلَّتِ العُرُوقُ، وَثَبَتَ الأَجْرُ إِنْ شَاءَ اللَّه»

Dhahaba-ẓ-ẓamaʾu, wa-btallati-l-ʿurūqu, wa thabata-l-adjru, in shāʾa-llāhu.

"Tørsten er forsvundet, årerne er blevet fugtede, og belønningen er sikret, om Allāh vil."[2]

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ أَنْ تَغْفِرَ لِي»

Allāhumma innī asʾaluka bi-raḥmatika-llatī

[1] Overleveret af at-Tirmidhī (5/504), ḥadīth nr. (3451), og ad-Dāramī med sin ordlyd (1/336). Se også Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/157).

[2] Overleveret af Abū Dāwūd (2/306), ḥadīth nr. (2359), og andre. Se også Ṣaḥīḥ al-Djāmiʿ (4/209).

wasiʿat kulla shay'in an taghfira lī.

"O Allāh, jeg beder dig ved Din barmhjertighed, som omfatter alt, om at tilgive mig"[1].

69. Duʿāʾ (påkaldelse) før måltidet

"Når en af jer spiser et måltid, så lad ham sige:"

«بِسْمِ اللَّه»

Bismillāh

I Allāhs navn,

"Så hvis han glemmer det i begyndelsen, så lad ham sige:"

«بِسْمِ اللَّهِ فِي أَوَّلِهِ وَآخِرِه»

Bismi-llāhi fī awwalihi wa ākhirihi.

"I Allāhs navn, i dets begyndelse og dets slutning."[2]

"Den som Allāh har givet mad at spise, skal sige:"

«اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَأَطْعِمْنَا خَيْرًا مِنْه»

Allāhumma bārik lanā fīhi, wa aṭʿimnā khayran minhu.

"O Allāh! Velsign det for os, og giv os noget bedre end det."

"Og den, som Allāh giver mælk at drikke, lad

---

[1] Overleveret af Ibn Mādjah (1/557), ḥadīth nr. (1753), fra ʿAbdullāh ibn ʿAmr – må Allāh være tilfreds med dem begge –. Al-Ḥāfiẓ klassificerede den som ḥasan (god) i Takhrīdj al-Adhkār. Se Sharḥ al-Adhkār (4/342).

[2] Overleveret af Abū Dāwūd (3/347), ḥadīth nr. (3767), og at-Tirmidhī (4/288), ḥadīth nr. (1858). Se også: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (2/167).

ham sige:"

«اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَزِدْنَا مِنْه»

Allāhumma bārik lanā fīhi wa zidnā minhu.

"O Allāh! Velsign det for os og forøg os af det."[1]

70. Duʿāʾ (påkaldelse), når man er færdig med at spise

«الحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا، وَرَزَقَنِيهِ، مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّة»

Al-ḥamdu li-llāhi-lladhī aṭʿamanī hādhā, wa razaqanīhi, min ghayri ḥawlin minnī wa lā quwwah.

"Al lovprisning tilkommer Allāh, som har givet mig denne mad og forsynet mig med den, uden nogen magt fra mig og uden nogen styrke."[2]

«الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ، غَيْرَ [مَكْفِيٍّ وَلَا] مُوَدَّعٍ، وَلَا مُسْتَغْنًى عَنْهُ رَبَّنَا»

Al-ḥamdu li-llāhi ḥamdan kathīran ṭayyiban mubārakan fīhi, ghajra [makfiyyin wa-lā] muwaddaʿin, wa-lā mustaghnan ʿanhu rabbanā.

"Al lovprisning tilkommer Allāh – en megen, god og velsignet lovprisning. Den er ikke [nogensinde] tilstrækkelig gengældt, den er ikke forladt, og vor

[1] Overleveret af at-Tirmidhī (5/506), ḥadīth nr. (3455). Se også Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/158).

[2] Overleveret af samlerne af de fire Sunan-værker undtagen an-Nasāʾī: Abū Dāwūd, ḥadīth nr. (4025), at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (3458), og Ibn Mādjah, ḥadīth nr. (3285). Se også Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/159).

Herre kan ikke undværes."[1].

71. Gæstens duʿāʾ (påkaldelse) for sin vært

«اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ فِيمَا رَزَقْتَهُم، وَاغْفِرْ لَهُمْ وَارْحَمْهُم»

Allāhumma bārik lahum fīmā razaqtahum, wa-ghfir lahum wa-rḥamhum.

"O Allāh! Velsign dem i det, Du har forsynet dem med, tilgiv dem, og forbarm Dig over dem."[2]

72. At-taʿrīḍu (indirekte hentydning) gennem Duʿāʾ (påkaldelse) for at anmode om mad eller drikke.

«اللَّهُمَّ أَطْعِمْ مَنْ أَطْعَمَنِي، وَاسْقِ مَنْ سَقَانِي»

Allāhumma aṭʿim man aṭʿamanī, wa-sqi man saqānī.

"O Allāh! Giv den, som har givet mig mad, mad, og giv den, som har givet mig drikke, drikke."[3]

73. Duʿāʾ (påkaldelse), når man har ifṭār hos en familie.

«أَفْطَرَ عِنْدَكُمُ الصَّائِمُونَ، وَأَكَلَ طَعَامَكُمُ الأَبْرَارُ، وَصَلَّتْ عَلَيْكُمُ المَلَائِكَةُ»

Afṭara ʿindakumuṣ-ṣāʾimūna, wa-akala

---

[1] Overleveret af al-Bukhārī (6/214), ḥadīth nr. (5458), og af at-Tirmidhī med sin ordlyd (5/507), ḥadīth nr. (3456).
[2] Overleveret af Muslim (3/1615), ḥadīth nr. (2042).
[3] Overleveret af Muslim (3/1626), ḥadīth nr. (2055).

ṭaʿāmakumu-l-abrāru, wa-ṣallat ʿalaykumu-l-malāʾikatu.

"De fastende har brudt fasten hos jer, de retskafne har spist jeres mad, og englene har bedt for jer."[1]

74. Den fastendes Duʿāʾ (påkaldelse), når maden er til stede, og han ikke bryder fasten.

"Når en af jer bliver inviteret, så lad ham acceptere. Hvis han faster, så lad ham bede (duʿāʾ), og hvis han ikke faster, så lad ham spise."[2]

Og betydningen af: "så lad ham bede" er: 'så lad ham fremsige en duʿāʾ (påkaldelse)'.

75. Hvad den fastende skal sige, hvis nogen fornærmer ham.

"Sandelig, jeg er fastende. Sandelig, jeg er fastende."[3]

---

[1] Overleveret af Abū Dāwūd i Sunan Abī Dāwūd (3/367), ḥadīth nr. (3856), og af Ibn Mādjah (1/556), ḥadīth nr. (1747), og af an-Nasāʾī i ʿAmal al-Yawm wa-l-Laylah, ḥadīth nr. (296–298). Han anførte, at Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – plejede at fremsige dette, når han brød fasten hos en husstand. Klassificeret som ṣaḥīḥ af al-Albānī i Ṣaḥīḥ Abī Dāwūd (2/730).

[2] Overleveret af Muslim (2/1054), ḥadīth nr. (1150).

[3] Overleveret af al-Bukhārī med Fatḥ al-Bārī (4/103), ḥadīth nr. (1894), og Muslim (2/806), ḥadīth nr. (1151).

76. Du‘ā’ (påkaldelse) ved synet af sæsonens første bākūrah (modne) frugt.

«اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي ثَمَرِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مَدِينَتِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي صَاعِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مُدِّنَا»

Allāhumma bārik lanā fī thamarinā, wa-bārik lanā fī madīnatinā, wa-bārik lanā fī ṣāʿinā, wa-bārik lanā fī muddinā.

"O Allāh, velsign os i vore frugter, velsign os i vor by, velsign os i vor ṣāʿ (ca. 3 liter), og velsign os i vor mudd (ca. 0,75 liter)."[1]

77. Du‘ā’ (påkaldelse) ved nys.

"Når en af jer nyser, så lad ham sige:"

«الحَمْدُ لِلَّه»

Al-ḥamdu lillāh

Al lovprisning tilkommer Allāh,

"Og lad hans broder eller hans ledsager sige til ham:"

«يَرْحَمُكَ اللَّه»

Yarḥamuka Allāh

"Må Allāh forbarme Sig over dig,"

"Når han siger til ham: 'Må Allāh forbarme Sig over dig', så lad ham sige:"

[1] Overleveret af Muslim (2/1000), ḥadīth nr. (1373).

«يَهْدِيكُمُ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بَالَكُم»

Yahdīkumu-llāhu wa-yuṣliḥu bālakum.

"Må Allāh retlede jer og forbedre jeres tilstand."[1]

78. Hvad man siger til en ikke-troende, når han nyser og siger: "Al lovprisning tilkommer Allāh".

«يَهْدِيكُمُ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بَالَكُم»

Yahdīkumu-llāhu wa-yuṣliḥu bālakum

"Må Allāh retlede jer og forbedre jeres tilstand."[2].

79. Duʿāʾ (påkaldelse) for den nygifte.

«بَارَكَ اللَّهُ لَكَ، وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ»

Bāraka-llāhu laka, wa-bāraka ʿalayka, wa-djamaʿa baynakumā fī khayr.

"Må Allāh velsigne dig, og skænke dig Sin velsignelse, og forene jer begge i godhed."[3]

---

[1] Overleveret af al-Bukhārī (7/125), ḥadīth nr. (5870).

[2] Overleveret af at-Tirmidhī (5/82), ḥadīth nr. (2741), og af Aḥmad (4/400), ḥadīth nr. (19586), og af Abū Dāwūd (4/308), ḥadīth nr. (5040), og se også: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (2/354).

[3] Overleveret af samlerne af de fire Sunan-værker undtagen an-Nasāʾī: Abū Dāwūd, ḥadīth nr. (2130), at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (1091), Ibn Mādjah, ḥadīth nr. (1905), og af an-Nasāʾī i ʿAmal al-Yawm wa-l-Laylah, ḥadīth nr. (259). Se også: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (1/316).

80. Duʿāʾ (påkaldelse) for den nygifte og ved køb af et ridedyr eller lastdyr.

"Når en af jer gifter sig med en kvinde, eller når han køber en tjener, så lad ham sige:"

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَخَيْرَ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَشَرِّ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْه»

Allāhumma innī asʾaluka khayrahā, wa-khayra mā djabaltahā ʿalayhi, wa-aʿūdhu bika min sharrihā, wa-sharri mā djabaltahā ʿalayhi.

"O Allāh, jeg beder Dig om hendes gode og om det gode, Du har skabt hende med af natur, og jeg søger tilflugt hos Dig fra hendes onde og fra det onde, Du har skabt hende med af natur,"

"Og når han køber en kamel, skal han tage fat i toppen af dens pukkel og sige det samme."[1]

81. Duʿāʾ (påkaldelse) før man har intimt samkvem med sin hustru.

«بِسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ، وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا»

Bismi-llāhi, Allāhumma djannibnāsh-shayṭāna, wa-djannibi-sh-shayṭāna mā razaqtanā.

I Allāhs navn. O Allāh! Hold satan borte fra os, og

[1] Overleveret af Abū Dāwūd (2/248), ḥadīth nr. (2160), og af Ibn Mādjah (1/617), ḥadīth nr. (1918). Se også: Ṣaḥīḥ Ibn Mādjah (1/324).

hold satan borte fra det, Du skænker os."[1]

82. Du'ā' (påkaldelse) ved vrede.

«أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيم»

Aʿūdhu billāhi minash-shayṭānir-radjīm

"Jeg søger tilflugt hos Allāh mod satan, den udstødte."[2]."

83. Du'ā' (påkaldelse), når man ser en, der er ramt af en prøvelse.

«الحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي مِمَّا ابْتَلَاكَ بِهِ، وَفَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلًا»

Al-ḥamdu li-llāhi alladhī ʿāfānī mimmā btalāka bihi, wa-faḍḍalanī ʿalā kathīrin mimman khalaqa tafḍīlā.

"Al lovprisning tilkommer Allāh, som har friholdt mig fra det, Han har prøvet dig med, og har givet mig fortrin over mange af dem, Han har skabt."[3].

84. Hvad man siger i en forsamling.

Overleveret af Ibn ʿUmar – må Allāh være tilfreds med ham – som sagde: Der blev talt, at Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være

---

[1] Overleveret af al-Bukhārī (6/141), ḥadīth nr. (141), og Muslim (2/1028), ḥadīth nr. (1434).

[2] Overleveret af al-Bukhārī (7/99), ḥadīth nr. (3282), og Muslim (4/2015), ḥadīth nr. (2610).

[3] Overleveret af at-Tirmidhī (5/494) og (5/493), ḥadīth nr. (3432). Se også: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/153).

over ham – i den samme forsamling sagde [denne du'ā'] hundrede gange, før han rejste sig:

«رَبِّ اغْفِرْ لِي، وَتُبْ عَلَيَّ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الغَفُور»

Rabbi-ghfir lī, wa-tub ʿalayya, innaka anta at-Tawwābu-l-Ghafūr.

"O min Herre, tilgiv mig, og modtag min anger. Du er visselig Den, der til stadighed tager imod anger, Den Tilgivende".[1]

85. Soningen for en forsamling.

«سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْك»

Subḥānaka Allāhumma wa-biḥamdika, ashhadu an lā ilāha illā anta, astaghfiruka wa-atūbu ilayka.

"Ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Du, O Allāh, og al lovprisning tilkommer Dig. Jeg bevidner, at der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Dig. Jeg beder Dig om tilgivelse og vender mig angrende mod Dig."[2].

---

[1] at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (3434), og Ibn Mādjah, ḥadīth nr. (3814). Se også: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/153) og Ṣaḥīḥ Ibn Mādjah (2/321), og ordlyden er at-Tirmidhīs.

[2] Overleveret af samlerne af de fire Sunan-værker: Abū Dāwūd, ḥadīth nr. (4858), at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (3433), og an-Nasā'ī, ḥadīth nr. (1344). Se også: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/153). Det er desuden bekræftet, at ʿĀ'ishah – må Allāh være tilfreds med hende – sagde: "Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sad aldrig i en forsamling, reciterede aldrig Koranen og bad aldrig en ṣalāh (bøn), uden at han afsluttede det med disse ord..." [indtil slutningen af] ḥadīthen. Overleveret af an-Nasā'ī i ʿAmal al-Yawm wa-l-Laylah, ḥadīth nr. (308), og af Aḥmad (6/77), ḥadīth nr.

86. Duʿāʾ (påkaldelse) for den, der siger: "Må Allāh tilgive dig."

«وَلَك»

Wa laka
"og til dig"[1].

87. Duʿāʾ (påkaldelse) for den, der har gjort dig en tjeneste.

«جَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا»

Djazāka-llāhu khayran
"Må Allāh belønne dig godt."[2].

88. Det, hvormed Allāh beskytter én mod ad-Dadjdjāl (den falske messias).

"Den, der memorerer ti āyāt (vers) fra begyndelsen af Sūrah al-Kahf, vil blive beskyttet mod ad-Dadjdjāl (den falske messias)."[3]

Og at søge tilflugt hos Allāh mod hans prøvelse efter den sidste tashahhud (vidnesbyrdet, der reciteres i den siddende del af bønnen) i enhver

(24486). Dr. Fārūq Ḥamādah klassificerede den som ṣaḥīḥ i sin verifikation af ʿAmal al-Yawm wa-l-Laylah af an-Nasāʾī (s. 273).

[1] Overleveret af Aḥmad (5/82), ḥadīth nr. (20778), og af an-Nasāʾī i ʿAmal al-Yawm wa-l-Laylah (s. 218), ḥadīth nr. (421). Verificeret af dr. Fārūq Ḥamādah.

[2] Overleveret af at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (2035), og se: Ṣaḥīḥ al-Djāmiʿ, ḥadīth nr. (6244) og Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (2/200).

[3] Se: ḥadīth nr. (55) og ḥadīth nr. (56) (s. 41) i denne bog.

ṣalāh (bøn).[1]

89. Du'ā' (påkaldelse) for den, der siger: "Jeg elsker dig for Allāhs skyld"

«أَحَبَّكَ الَّذِي أَحْبَبْتَنِي لَه»

Aḥabbaka-lladhī aḥbabtanī lahu

"Må Han [Allāh] for hvis skyld du elsker mig, elske dig."[2]

90. Du'ā' (påkaldelse) for den, der tilbyder dig sin formue.

«بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِك»

Bāraka-llāhu laka fī ahlika wa-mālika

"Må Allāh velsigne dig i din familie og din formue."[3]

91. Du'ā' (påkaldelse) for den, der giver et lån, ved indfrielsen af gælden.

«بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِك»

Bāraka-llāhu laka fī ahlika wa-mālika

"Må Allāh velsigne dig i din familie og din formue. Sandelig, belønningen for et lån er kun

---

[1] Muslim (1/555), ḥadīth nr. (809), og i en beretning: fra de sidste [ti āyāt (vers)] af al-Kahf (1/556), ḥadīth nr. (809).

[2] Overleveret af Abū Dāwūd (4/333), ḥadīth nr. (5125), og klassificeret som ḥasan af al-Albānī i Ṣaḥīḥ Sunan Abī Dāwūd (3/965).

[3] Overleveret af al-Bukhārī med Fatḥ al-Bārī (4/288), ḥadīth nr. (2049).

lovprisning og tilbagebetaling."[1]

92. Duʿāʾ (påkaldelse) ved frygt for shirk (at tillægge nogen eller noget det, som kun tilkommer Allāh).

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أُشْرِكَ بِكَ وَأَنَا أَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا أَعْلَم»

Allāhumma innī aʿūdhu bika an ushrika bika wa-anā aʿlam, wa-astaghfiruka limā lā aʿlam.

"O Allāh, jeg søger tilflugt hos Dig fra at begå shirk ved Dig (at tillægge nogen eller noget det, som kun tilkommer Dig), mens jeg har viden derom, og jeg beder Dig om tilgivelse for det, som jeg ikke har viden om."[2]

93. Duʿāʾ (påkaldelse) for den, der sagde: "Må Allāh velsigne dig."

«وَفِيكَ بَارَكَ اللَّه»

Wa-fīka bāraka-llāh

"Og må Allāh velsigne dig."[3]

---

[1] Overleveret af an-Nasāʾī i ʿAmal al-Yawm wa-l-Laylah (s. 300), og Ibn Mādjah (2/809), ḥadīth nr. (2424). Se også: Ṣaḥīḥ Ibn Mādjah (2/55).

[2] Overleveret af Aḥmad (4/403), ḥadīth nr. (19606), og al-Adab al-Mufrad af al-Bukhārī, ḥadīth nr. (716). Se også: Ṣaḥīḥ al-Djāmiʿ (3/233), og Ṣaḥīḥ at-Targhīb wa-t-Tarhīb af al-Albānī(1/19).

[3] Overleveret af Ibn as-Sunnī (s. 138), ḥadīth nr. (278), og se: al-Wābil aṣ-Ṣayyib af Ibn al-Qayyim (s. 304), redigeret af Bashīr Muḥammad ʿUyūn.

94. Duʿāʾ (påkaldelse) ved modvilje mod ṭiyarah (overtroisk varseltro).

«اللَّهُمَّ لَا طَيْرَ إِلَّا طَيْرُكَ، وَلَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرُكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ»

Allāhumma lā ṭayra illā ṭayruka, wa-lā khayra illā khayruka, wa-lā ilāha ghayruka.

"O Allāh, der er intet varsel undtagen Dit varsel, og der er intet godt undtagen Dit gode, og der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Dig."[1]

95. Duʿāʾ (påkaldelse) ved at stige ind eller på et transportmiddel.

«بِسْمِ اللَّهِ، وَالحَمْدُ للَّه»

Bismi-llāh, wa-l-ḥamdu li-llāh

"I Allāhs navn, og al lovprisning tilkommer Allāh."

«سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِين»

Subḥāna-lladhī sakhkhara lanā hādhā, wa-mā kunnā lahu muqrinīn.

---

[1] Overleveret af Aḥmad (2/220), ḥadīth nr. (7045), og Ibn as-Sunnī, ḥadīth nr. (292), og klassificeret som ṣaḥīḥ (autentisk) af al-Albānī i Silsilat al-Aḥādīth aṣ-Ṣaḥīḥah (3/54), ḥadīth nr. (1065). Hvad angår al-faʾl (gode varsler), kunne Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – lide det; derfor hørte han et godt ord fra en mand og kunne lide det, hvorefter han sagde: "Vi har taget dit gode varsel fra din mund." Overleveret af Abū Dāwūd, ḥadīth nr. (3719), og Aḥmad, ḥadīth nr. (9040), og klassificeret som ṣaḥīḥ (autentisk) af al-Albānī i Silsilat al-Aḥādīth aṣ-Ṣaḥīḥah (2/363), og af Abū ash-Shaykh i Akhlāq an-Nabī – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – (s. 270).

"Ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Den, der har underlagt dette for os, og vi ville ikke have været i stand til det."

«وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنقَلِبُون»

Wa-innā ilā rabbinā lamunqalibūn.

"Og sandelig, til vores Herre vil vi visselig vende tilbage,"

«الحَمْدُ لِلَّهِ، الحَمْدُ لِلَّهِ، الحَمْدُ لِلَّهِ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي؛ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْت»

Al-ḥamdu li-llāh, al-ḥamdu li-llāh, al-ḥamdu li-llāh, Allāhu akbar, Allāhu akbar, Allāhu akbar, subḥānaka Allāhumma innī ẓalamtu nafsī faghfir lī; fa-innahu lā yaghfiru adh-dhunūba illā Anta.

"Al lovprisning tilkommer Allāh, al lovprisning tilkommer Allāh, al lovprisning tilkommer Allāh. Allāh er den største. Allāh er den største. Allāh er den største. Ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Du, O Allāh! Sandelig, jeg har gjort uret mod mig selv, så tilgiv mig, for sandelig, ingen tilgiver synder undtagen Dig."[1]

96. Du'ā' (påkaldelse) ved rejsen.

«اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَر»

[1] Overleveret af Abū Dāwūd (3/34), ḥadīth nr. (2602), og at-Tirmidhī (5/501), ḥadīth nr. (3446), og se: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/156), Sūrah az-Zukhruf [13-14].

Allāhu akbar, Allāhu akbar, Allāhu akbar

"Allāh er Den Største, Allāh er Den Største, Allāh er Den Største."

«سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِين»

Subḥāna alladhī sakhkhara lanā hādhā wa mā kunnā lahu muqrinīn.

"Ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Den, der har underlagt dette for os, og vi ville ikke have været i stand til det."

"Ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Den, der har underlagt dette for os, og vi ville ikke have været i stand til det."

«وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنقَلِبُون»

Wa-innā ilā rabbinā lamunqalibūn.

"Og sandelig, til vores Herre vil vi visselig vende tilbage,"

«اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا البِرَّ وَالتَّقْوَى، وَمِنَ العَمَلِ مَا تَرْضَى، اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا سَفَرَنَا هَذَا وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ، وَالخَلِيفَةُ فِي الأَهْلِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْثَاءِ السَّفَرِ، وَكَآبَةِ المَنْظَرِ، وَسُوءِ المُنْقَلَبِ فِي المَالِ وَالأَهْل»

Allāhumma innā nasʾaluka fī safarinā hādhā al-birra wa-t-taqwā, wa-mina l-ʿamali mā tarḍā, Allāhumma hawwin ʿalaynā safaranā hādhā wa-ṭwi ʿannā buʿdahu, Allāhumma antaṣ-ṣāḥibu fi-s-safari,

wa-l-khalīfatu fi-l-ahli, Allāhumma innī aʿūdhu bika min waʿthāʾi-s-safari, wa-kaʾābati-l-manẓari, wa-sūʾi-l-munqalabi fi-l-māli wa-l-ahli.

"O Allāh! Sandelig, vi beder Dig på denne vores rejse om al-birr (dyd) og at-taqwā (gudsbevidsthed), og af handlinger det, som Du er tilfreds med. O Allāh! Gør denne vores rejse let for os og forkort dens afstand for os. O Allāh! Du er ledsageren på rejsen og Stedfortræderen over familien. O Allāh! Jeg søger tilflugt hos Dig fra rejsens besvær, et sørgeligt syn og en dårlig tilbagevenden med hensyn til formue og familie."

Når Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – vendte tilbage [fra rejsen], sagde han de samme ord og tilføjede han:

«آيِبُونَ، تائِبُونَ، عَابِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُون»

Āʾibūna, tāʾibūna, ʿābidūna, li-rabbinā ḥāmidūn.

"Vendende tilbage, angrende, tilbedende, vores Herre lovprisende."[1]

97. Duʿāʾ (påkaldelse) ved indtræden i landsbyen eller byen.

«اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَمَا أَظْلَلْنَ، وَرَبَّ الأَرَضِينَ السَّبْعِ وَمَا أَقْلَلْنَ، وَرَبَّ الشَّيَاطِينِ وَمَا أَضْلَلْنَ، وَرَبَّ الرِّيَاحِ وَمَا ذَرَيْنَ، أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذِهِ القَرْيَةِ، وَخَيْرَ

[1] Overleveret af Muslim (2/978), ḥadīth nr. (1342).

أَهْلِهَا، وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَشَرِّ أَهْلِهَا، وَشَرِّ مَا فِيهَا»

Allāhumma rabba-s-samāwāti-s-sabʿi wa-mā aẓlalna, wa-rabba-l-arāḍīna-s-sabʿi wa-mā aqlalna, wa-rabba-sh-shayāṭīni wa-mā aḍlalna, wa-rabba-r-riyāḥi wa-mā dharayna, asʾaluka khayra hādhihi-l-qaryati, wa-khayra ahlihā, wa-khayra mā fīhā, wa-aʿūdhu bika min sharrihā, wa-sharri ahlihā, wa-sharri mā fīhā.

"O Allāh! Herre over de syv himle og alt, hvad de skygger over, og Herre over de syv jorde og alt, hvad de bærer, og Herre over djævlene og dem, de har vildledt, og Herre over vindene og alt, hvad de spreder. Jeg beder Dig om det gode i denne landsby, det gode i dens indbyggere og det gode, som den indeholder, og jeg søger tilflugt hos Dig fra det onde i den, det onde i dens indbyggere og det onde, som den indeholder."[1]

98. Duʿāʾ (påkaldelse) ved indtræden i markedet.

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ المُلْكُ، وَلَهُ الحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، بِيَدِهِ الخَيْرُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»

[1] Overleveret af al-Ḥākim, som klassificerede den som ṣaḥīḥ (autentisk), hvilket adh-Dhahabī tilsluttede sig (2/100), og Ibn as-Sunnī, ḥadīth nr. (524), og klassificeret som ḥasan af al-Ḥāfiẓ i Takhrīdj al-Adhkār (5/154). Al-ʿAllāmah (den særdeles lærde) Ibn Bāz – må Allāh være ham barmhjertig – sagde: "Og overleveret af an-Nasāʾī med en ḥasan isnād (god overleveringskæde)." Se: Tuḥfat al-Akhyār (s. 37).

Lā ilāha illā Allāhu waḥdahu lā sharīka lah, lahu-l-mulku, wa-lahu-l-ḥamdu, yuḥyī wa-yumītu, wa-huwa ḥayyun lā yamūtu, bi-yadihi-l-khayru, wa-huwa ʿalā kulli shayʾin qadīr.

"Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh alene; Han har ingen partner. Ham tilhører herredømmet, og Ham tilkommer al lovprisning. Han giver liv og lader dø, og Han er Den Levende; Han dør ikke. I Hans hånd er det gode, og Han har magt over alle ting."[1]

99. Duʿāʾ (påkaldelse), når ridedyret eller transportmidlet kommer i vanskeligheder.

«بِسْمِ اللَّه»

Bismillāh

"I Allāhs navn."[2].

100. Den rejsendes duʿāʾ (påkaldelse) for den hjemmeværende.

«أَسْتَوْدِعُكُمُ اللَّهَ الَّذِي لَا تَضِيعُ وَدَائِعُه»

Astawdiʿukumu-llāha-lladhī lā taḍīʿu wadāʾiʿuhu.

"Jeg betror jer til Allāh, Han, hos hvem det, der

[1] Overleveret af at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (3428), og Ibn Mādjah (5/291), ḥadīth nr. (3860), og al-Ḥākim (1/538). Klassificeret som ḥasan (god) af al-Albānī i Ṣaḥīḥ Ibn Mādjah (2/21) og i Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/152).

[2] Overleveret af Abū Dāwūd (4/296), ḥadīth nr. (4982). Klassificeret som ṣaḥīḥ (autentisk) af al-Albānī i Ṣaḥīḥ Abī Dāwūd (3/941).

bliver betroet, aldrig går tabt."[1]

101. Den hjemmeværendes duʿā' (påkaldelse) for den rejsende.

«أَسْتَوْدِعُ اللَّهَ دِينَكَ، وَأَمَانَتَكَ، وَخَوَاتِيمَ عَمَلِكَ»

Astawdiʿu-llāha dīnaka, wa-amānataka, wa-khawātīma ʿamalika.

"Jeg betror din religion, det, der er betroet dig, og afslutningerne på dine handlinger til Allāh."[2]

«زَوَّدَكَ اللَّهُ التَّقْوَى، وَغَفَرَ ذَنْبَكَ، وَيَسَّرَ لَكَ الخَيْرَ حَيْثُ ما كُنْت»

Zawwadaka-llāhu-t-taqwā, wa-ghafara dhanbaka, wa-yassara laka-l-khayra ḥaythu mā kunta.

"Må Allāh forsyne dig med at-taqwā (gudsbevidsthed), tilgive din synd og gøre det gode let for dig, hvor end du er."[3]

102. Takbīr (at sige: Allāhu akbar) og tasbīḥ (at sige: Subḥāna-llāh) under rejsens færd.

Djābir – må Allāh være tilfreds med ham – sagde:

---

[1] Overleveret af Aḥmad (2/403), ḥadīth nr. (9230), og Ibn Mādjah (2/943), ḥadīth nr. (2825), og se: Ṣaḥīḥ Ibn Mādjah (2/133).

[2] Overleveret af Aḥmad (2/7), ḥadīth nr. (4524), og at-Tirmidhī (5/499), ḥadīth nr. (3443), og klassificeret som ṣaḥīḥ (autentisk) af al-Albānī i Ṣaḥīḥ Sunan at-Tirmidhī (3/419).

[3] Overleveret af at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (3444). Se også: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/155).

"Når vi steg op, sagde vi takbīr (Allāhu Akbar), Man siger:

«اللَّهُ أَكْبَر»

Allāhu akbar

"Allāh er Den Største." "Og når vi steg ned, udførte vi tasbīḥ (Subḥāna-llāh – Ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Allāh)."[1].

Man siger:

«سُبْحَانَ اللَّه»

Subḥān Allāh

"Ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Allāh."

103. Den rejsendes duʿāʾ (påkaldelse), når det er ved morgengry.

«سَمَّعَ سَامِعٌ بِحَمْدِ اللَّهِ، وَحُسْنِ بَلَائِهِ عَلَيْنَا، رَبَّنَا صاحِبْنَا، وَأَفْضِلْ عَلَيْنَا، عَائِذًا بِاللَّهِ مِنَ النَّار»

Samiʿa sāmiʿun bi-ḥamdi-llāhi, wa ḥusni balāʾihi ʿalaynā, Rabbanā ṣāḥibnā, wa afḍil ʿalaynā, ʿāʾidhan bi-llāhi mina-n-nār.

"Måtte en lytter bevidne lovprisningen af Allāh og Hans gode balāʾ (velgerninger og gunstbevisninger) over os. Vor Herre, ledsag os og overøs os med Din gunst, idet jeg søger tilflugt hos

[1] Overleveret af al-Bukhārī med Fatḥ al-Bārī (6/135), ḥadīth nr. (2993).

Allāh mod Ilden."[1]

104. Duʿāʾ (påkaldelse), når man slår sig ned et sted, på en rejse eller uden for en rejse.

«أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَق»

Aʿūdhu bi-kalimāti-llāhi t-tāmmāti min sharri mā khalaq.

"Jeg søger tilflugt hos Allāhs fuldkomne ord mod det onde, som Han har skabt."[2].

105. Dhikr (ihukommelse af Allāh) ved tilbagevenden fra rejsen.

"Man fremsiger takbīr (Allāhu Akbar) tre gange ved hver sharaf (forhøjning), derefter siger man:"

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، آيِبُونَ، تَائِبُونَ، عَابِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ، صَدَقَ اللَّهُ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَه»

Lā ilāha illa-llāhu waḥdahu lā sharīka lah, lahu-l-mulku, wa lahu-l-ḥamdu, wa Huwa ʿalā kulli shayʾin qadīr. Āʾibūna, tāʾibūna, ʿābidūna, li-Rabbinā

---

[1] Overleveret af Muslim (4/2086), ḥadīth nr. (2718), og betydningen af "Samiʿa sāmiʿun" er: dvs. at et vidne bevidnede vores lovprisning af Allāh – ophøjet er Han – for Hans velsignelser og Hans gode balāʾ (velgerninger og gunstbevisninger). Og betydningen af "Samiʿa sāmiʿun" er: at en lytter videreformidlede disse mine ord til andre og sagde det samme som en påmindelse om dhikr (ihukommelse af Allāh) og duʿāʾ (påkaldelse) i tiden før daggry. Sharḥ an-Nawawī ʿalā Ṣaḥīḥ Muslim (17/39).

[2] Overleveret af Muslim (4/2080), ḥadīth nr. (2709).

ḥāmidūn. Ṣadaqa-llāhu waʿdahu, wa naṣara ʿabdahu, wa hazama-l-aḥzāba waḥdah.

"Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh alene; Han har ingen partner. Ham tilhører herredømmet, og Ham tilkommer al lovprisning, og Han har magt over alle ting. Vendende tilbage, angrende, tilbedende, vores Herre lovprisende. Allāh opfyldte Sit løfte, gav Sin tjener sejr, og Han besejrede forbundshærene alene."[1]

106. Hvad bør man sige, når man oplever en hændelse, der glæder én eller er ubehagelig for én.

Når en hændelse tilstødte Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – som glædede ham, sagde han:

«الحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بِنِعْمَتِهِ تَتِمُّ الصَّالِحَات»

Al-ḥamdu li-llāhi alladhī bi-niʿmatihi tatimmu ṣ-ṣāliḥāt.

"Al lovprisning tilkommer Allāh, ved Hans nåde de gode gerninger fuldendes."

Og når en hændelse tilstødte ham, som han ikke brød sig om, sagde han:

---

[1] Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – plejede at sige dette, når han vendte tilbage fra et ghazw (felttog) eller ḥadjdj (den store pilgrimsrejse). Overleveret af al-Bukhārī (7/163), ḥadīth nr. (1797), og Muslim (2/980), ḥadīth nr. (1344).

«الحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَال»

Al-ḥamdu li-llāhi ʿalā kulli ḥāl.

"Al lovprisning tilkommer Allāh i enhver situation."[1]

107. Dyderne ved ṣalāh (at sende velsignelser) over Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham.

Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde: "Den, der sender ṣalāh (velsignelser) over mig én gang, vil Allāh sende ṣalāh (velsignelser) over ham tifold."[2] Såsom at sige:

«اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّد»

Allāhumma ṣalli wa sallim ʿalā Nabiyyinā Muḥammad.

(O Allāh, send ṣalāh (velsignelser) og salām (fred) over vores Profet Muḥammad).

Og Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde: "Gør ikke min grav til en ʿīd (festdag), og send ṣalāh (velsignelser) over mig; for jeres ṣalāh (velsignelser) når mig, hvor end I

[1] Overleveret af Ibn as-Sunnī i *ʿAmal al-Yawm wa-l-Laylah*, ḥadīth nr. (377), og af al-Ḥākim, som klassificerede den som ṣaḥīḥ (autentisk) (1/499). Klassificeret som ṣaḥīḥ (autentisk) af al-Albānī i *Ṣaḥīḥ al-Djāmiʿ* (4/201).

[2] Overleveret af Muslim (1/288), ḥadīth nr. (384).

befinder jer."[1].

Og Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde: "Den nærige er den, hos hvem jeg nævnes, og som ikke sender ṣalāh (velsignelser) over mig."[2]

Og Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde: "Sandelig, Allāh har omrejsende engle på jorden, som overbringer mig salām (fredshilsener) fra mit folk."[3]

Og Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde: "Der er ingen, der sender salām (fredshilsen) over mig, uden at Allāh giver mig min sjæl tilbage, så jeg kan besvare hans salām (fredshilsen)."[4]

108. At udbrede as-Salām (fredshilsenen).

Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde: "I vil ikke træde ind i al-djannah (paradis), før I tror, og I vil ikke tro, før I elsker hinanden. Skal jeg da ikke vejlede jer til noget, som – hvis I gør det – vil få jer til at elske

---

[1] Overleveret af Abū Dāwūd (2/218), ḥadīth nr. (2044), og Aḥmad (2/367), ḥadīth nr. (8804). Klassificeret som ṣaḥīḥ (autentisk) af al-Albānī i Ṣaḥīḥ Abī Dāwūd (2/383).

[2] Overleveret af at-Tirmidhī (5/551), ḥadīth nr. (3546), og andre, og se: Ṣaḥīḥ al-Djāmiʿ (3/25) og Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/177).

[3] Overleveret af an-Nasāʾī (3/43), ḥadīth nr. (1282), og al-Ḥākim (2/421). Klassificeret som ṣaḥīḥ (autentisk) af al-Albānī i Ṣaḥīḥ an-Nasāʾī (1/274).

[4] Overleveret af Abū Dāwūd, ḥadīth nr. (2041). Klassificeret som ḥasan (god) af al-Albānī i Ṣaḥīḥ Abī Dāwūd (1/383).

hinanden? Udbred as-salām (fredshilsenen) iblandt jer."[1]

"Tre ting; den, der samler dem, har sandelig samlet al-īmān (troen): Retfærdighed fra dig selv, at udbrede as-salām (fredshilsenen) til alle, og at give ud (af sine midler) trods knappe kår."[2]

Og overleveret fra ʿAbdullāh bin ʿUmar – må Allāh være tilfreds med dem begge – at en mand spurgte Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham –: "Hvilken Islām (underkastelse under Allāh) er bedst?" Han sagde: "At give mad og at hilse med as-salām (fredshilsenen) til den, du kender, og den, du ikke kender."[3]

109. Hvordan man besvarer as-salām (fredshilsenen) til en ikke-muslim, når han hilser.

«وَعَلَيْكُم»

Wa ʿalaykum.

"Når Ahl al-Kitāb (Skriftens Folk) hilser på jer,

[1] Overleveret af Muslim (1/74), ḥadīth nr. (54), og Aḥmad, ḥadīth nr. (1430), og ordlyden er hans, og Muslims ordlyd er: "I vil ikke træde ind...".

[2] Overleveret af al-Bukhārī med Fatḥ al-Bārī (1/82), ḥadīth nr. (28), fra ʿAmmār – må Allāh være tilfreds med ham – som mawqūf (standset ved en Ṣaḥābī) og muʿallaq (med afbrudt overleveringskæde).

[3] Overleveret af al-Bukhārī med Fatḥ al-Bārī (1/55), ḥadīth nr. (12), og Muslim (1/65), ḥadīth nr. (39).

så sig: 'Og over jer.'"[1]

110. Duʿāʾ (påkaldelse) ved at høre hanens galen og æslets skryden.

"Når I hører hanernes galen, så bed Allāh om noget af Hans gunst; for de har set en engel."

Såsom at sige:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِك»

Allāhumma innī asʾaluka min faḍlika.

(O Allāh! Sandelig, jeg beder Dig om noget af Din gunst).

"Og når I hører æslets skryden, så søg tilflugt hos Allāh mod ash-shayṭān (satan); for det har set en shayṭān (satan)."[2] Såsom at sige:

«أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيم»

Aʿūdhu billāhi minash-shayṭānir-radjīm.

(Jeg søger tilflugt hos Allāh mod ash-Shayṭān (Satan), den udstødte).

111. Duʿāʾ (påkaldelse) ved at høre hundes gøen om natten.

"Når I hører hundenes gøen og æslernes skryden om natten, så søg tilflugt hos Allāh mod

---

[1] Overleveret af al-Bukhārī med Fatḥ al-Bārī (11/42), ḥadīth nr. (6258), og Muslim (4/1705), ḥadīth nr. (2163).

[2] Overleveret af al-Bukhārī med Fatḥ al-Bārī (6/350), ḥadīth nr. (3303), og Muslim (4/2092), ḥadīth nr. (2729).

dem; for sandelig, de ser, hvad I ikke ser."[1]

Såsom at sige:

«أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيم»

Aʿūdhu billāhi minash-shayṭānir-radjīm.

(Jeg søger tilflugt hos Allāh mod satan den udstødte).

112. Duʿāʾ (påkaldelse) for den, man har fornærmet eller skældt ud.

Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde: "O Allāh! Enhver troende, som jeg har fornærmet, gør det for ham til en qurbah (et middel til nærhed) til Dig på opstandelsens dag."[2]

113. Hvad en muslim siger, når han roser en anden muslim.

Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde: "Når en af jer uundgåeligt skal rose sin ledsager, så skal han sige: "Jeg anser den og den [for at være retskaffen], og Allāh er hans regnskabsfører, og jeg erklærer ingen for at være retskaffen over for Allāh. Jeg anser ham – hvis han

[1] Overleveret af Abū Dāwūd (4/327), ḥadīth nr. (5105), og Aḥmad (3/306), ḥadīth nr. (14283). Klassificeret som ṣaḥīḥ (autentisk) af al-Albānī i Ṣaḥīḥ Abī Dāwūd (3/961).

[2] Overleveret af al-Bukhārī med Fatḥ al-Bārī (11/171), ḥadīth nr. (6361), og Muslim (4/2007), ḥadīth nr. (396), og hans ordlyd er: "Så gør den for ham til en zakāt (renselse) og barmhjertighed."

ved dette om ham – for at være sådan og sådan.""[1]

114. Hvad en muslim skal sige, når han bliver rost.

«اللَّهُمَّ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا يَقُولُونَ، وَاغْفِرْ لِي مَا لَا يَعْلَمُونَ، [وَاجْعَلْنِي خَيْرًا مِمَّا يَظُنُّون]»

Allāhumma lā tu'ākhidhnī bimā yaqūlūna, wa-ghfir lī mā lā ya'lamūna, [wa-dj'alnī khayran mimmā yaẓunnūna].

"O Allāh, drag mig ikke til ansvar for det, de siger, og tilgiv mig det, de ikke ved, [og gør mig bedre end det, de tror]."[2]

115. Hvordan fremsiger den, der er i iḥrām (pilgrimsvielse), talbiyah under ḥadjdj (pilgrimsfærd) eller 'umrah (den mindre pilgrimsfærd)?

«لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الحَمْدَ، وَالنِّعْمَةَ، لَكَ وَالمُلْكَ، لَا شَرِيكَ لَك»

Labbayka Allāhumma labbayk, labbayka lā sharīka laka labbayk, inna-l-ḥamda wa-n-ni'mata

---

[1] Overleveret af Muslim (4/2296), ḥadīth nr. (3000).

[2] Overleveret af al-Bukhārī i al-Adab al-Mufrad, ḥadīth nr. (761), og dens isnād (fortællerkæde) er klassificeret som ṣaḥīḥ (autentisk) af al-Albānī i Ṣaḥīḥ al-Adab al-Mufrad, ḥadīth nr. (585), og det, der står mellem de kantede parenteser, er en tilføjelse af al-Bayhaqī i Shu'ab al-Īmān (4/228) via en anden overleveringsvej.

laka wa-l-mulk, lā sharīka lak.

"Jeg besvarer Dit kald og står til Din tjeneste, O Allāh, jeg står til Din tjeneste. Jeg står til Din tjeneste – Du har ingen partner – jeg står til Din tjeneste. Sandelig, al lovprisning, al velsignelse og herredømmet tilkommer Dig. Du har ingen partner."[1]

116. Takbīr (at sige "Allāhu Akbar"), når man kommer til al-Ḥadjar al-Aswad (Den Sorte Sten).

"Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – udførte ṭawāf (cirkelbevægelse) omkring al-Bayt (Kaʿbah) på en kamel, og hver gang han kom til ar-Rukn (Hjørnet), pegede han på det med noget, han havde hos sig, og fremsagde takbīr (Allāhu Akbar)."[2]

117. Duʿāʾ (påkaldelse) mellem ar-Rukn al-Yamānī (Det Yemenitiske Hjørne) og al-Ḥadjar al-Aswad (Den Sorte Sten).

﴿...رَبَّنَآ ءَاتِنَا فِي ٱلدُّنۡيَا حَسَنَةٗ وَفِي ٱلۡأٓخِرَةِ حَسَنَةٗ وَقِنَا عَذَابَ ٱلنَّارِ﴾.

Rabbanā ātinā fi-d-dunyā ḥasanatan, wa fi-l-

[1] Overleveret af al-Bukhārī med Fatḥ al-Bārī (3/408), ḥadīth nr. (1549), og Muslim (2/841), ḥadīth nr. (1184).

[2] Overleveret af al-Bukhārī med Fatḥ al-Bārī (3/476), ḥadīth nr. (1613), og det, der menes med "tingen", er miḥdjan (en stav med bøjet ende). Se også: Al-Bukhārī med Al-Fatḥ (3/472).

ākhirati ḥasanatan, wa qinā ʿadhāba-n-nār.

﴿...رَبَّنَآ ءَاتِنَا فِي ٱلدُّنۡيَا حَسَنَةٗ وَفِي ٱلۡأٓخِرَةِ حَسَنَةٗ وَقِنَا عَذَابَ ٱلنَّارِ﴾.

"O vor Herre! Giv os det gode i denne verden og det gode i det hinsidige, og beskyt os mod ildens straf."[1].

118. Duʿāʾ (påkaldelse) stående på aṣ-Ṣafā og al-Marwah.

Da Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – nærmede sig aṣ-Ṣafā, reciterede han:

«إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَآئِرِ اللَّهِ...، أَبْدَأُ بِمَا بَدَأَ اللَّهُ بِه»

Inna ṣ-Ṣafā wa-l-Marwata min shaʿāʾiri-llāh... abdaʾu bimā badaʾa-llāhu bih.

"Sandelig, aṣ-Ṣafā og al-Marwah (to bakker i Makkah) er blandt Allāhs shaʿāʾir (rituelle tegn). Jeg begynder med det, som Allāh begyndte med."

"Så begyndte han ved aṣ-Ṣafā, steg op på den, indtil han så al-Bayt (Kaʿbah), vendte sig derpå mod al-Qiblah (bederetningen), bekendte Allāhs enhed, ophøjede Ham ved at fremsige takbīr og sagde:"

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الأَحْزَابَ وَحْدَه»

[1] Overleveret af Abū Dāwūd (2/179), ḥadīth nr. (1894), og Aḥmad (3/411), ḥadīth nr. (15398), og al-Baghawī i Sharḥ as-Sunnah (7/128). Klassificeret som ḥasan (god) af al-Albānī i Ṣaḥīḥ Abī Dāwūd (1/354). Sūrah al-Baqarah.

Lā ilāha illa-llāhu waḥdahu lā sharīka lah, lahu-l-mulku, wa lahu-l-ḥamdu, wa Huwa ʿalā kulli shayʾin qadīr. Lā ilāha illa-llāhu waḥdahu, anjaza waʿdahu, wa naṣara ʿabdahu, wa hazama-l-aḥzāba waḥdah.

"Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh alene; Han har ingen partner. Ham tilhører herredømmet, og Ham tilkommer al lovprisning, og Han har magt over alle ting.

Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh alene;. Han opfyldte Sit løfte, gav Sin tjener sejr, og Han besejrede forbundshærene alene."

"Derefter fremsagde han duʿāʾ (påkaldelse) imellem dette. Han gentog dette tre gange." Ḥadīthen. Og i den: "Så gjorde han på al-Marwah, ligesom han gjorde på aṣ-Ṣafā."[1]

119. Duʿāʾ (påkaldelse) på ʿArafah-dagen.

Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde: "Den bedste duʿāʾ (påkaldelse) er duʿāʾ (påkaldelsen) på ʿArafah-dagen, og det bedste, som jeg og profeterne før mig har sagt, er:"

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِير»

Lā ilāha illallāhu waḥdahu lā sharīka lah, lahul-mulku wa lahul-ḥamdu, wa huwa ʿalā kulli shayʾin qadīr.

[1] Overleveret af Muslim (2/888), ḥadīth nr. (1218). Sūrah al-Baqarah (2:158).

”Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh alene; Han har ingen partner. Ham tilhører suveræniteten, og Ham tilkommer al lovprisning, og Han har magt over alle ting.”[1]

120. Dhikr (ihukommelse af Allāh) ved al-Mashʿar al-Ḥarām (Det Hellige Mærkested).

"Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – red på al-Qaṣwāʾ (navnet på hans kamel), indtil han kom til al-Mashʿar al-Ḥarām (Det Hellige Mærkested). Derpå vendte han sig mod al-Qiblah (bederetningen), påkaldte Ham, ophøjede Ham ved at fremsige takbīr (at sige: "Allāhu Akbar"), fremsagde tahlīl (at sige: "Lā ilāha illallāh") og bekendte Hans enhed. Og han blev stående, indtil det blev meget lyst, hvorefter han drog videre, før solen stod op."[2]

121. Takbīr (at sige: "Allāhu Akbar") ved ramy al-djimār (kastning af småsten ved stensøjlerne), med hver småsten.

"Han – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – fremsagde takbīr (at sige: "Allāhu Akbar"), hver gang han kastede en småsten ved de tre djamrāt (stensøjlerne). Derefter gik han frem, stod

---

[1] Overleveret af at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (3585), og klassificeret som ḥasan (god) af al-Albānī i Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/184) og i Silsilat al-Aḥādīth aṣ-Ṣaḥīḥah (4/6).

[2] Overleveret af Muslim (2/891), ḥadīth nr. (1218).

vendt mod al-Qiblah (bederetningen), løftede sine hænder og fremsagde duʿāʾ (påkaldelse) efter den første og den anden djamrah. Hvad angår Djamrat al-ʿAqabah (stensøjlen ved al-ʿAqabah), kastede han småsten på den, fremsagde takbīr (at sige: "Allāhu Akbar") ved hver småsten, gik videre og blev ikke stående ved den."[1]

122. Duʿāʾ (påkaldelse) ved forundring og en glædelig hændelse.

«سُبْحَانَ اللَّه»

Subḥāna-llāh

"Ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Allāh!"[2].

«اللَّهُ أَكْبَر»

Allāhu akbar

"Allāh er Den Største!"[3].

---

[1] Overleveret af al-Bukhārī med Fatḥ al-Bārī (3/583), ḥadīth nr. (1751), og se dens ordlyd dér. Og overleveret af al-Bukhārī med Al-Fatḥ (3/583), (3/584) og (3/581), ḥadīth nr. (1753), og den er også overleveret af Muslim, ḥadīth nr. (1218).

[2] Overleveret af al-Bukhārī med Fatḥ al-Bārī (1/210), (390) og (414), ḥadīth nr. (115), (3599) og (6218), og Muslim (4/1857), ḥadīth nr. (1674).

[3] Overleveret af al-Bukhārī med Fatḥ al-Bārī (8/441), ḥadīth nr. (4741) og (3062), og at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (2180), og an-Nasāʾī i al-Kubrā, ḥadīth nr. (11185), og se: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (2/103) og (2/235), og Musnad Aḥmad (5/218), ḥadīth nr. (21900).

123. Hvad man bør gøre, når en glædelig hændelse tilstøder én.

"Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – plejede, når en hændelse tilstødte ham, som glædede ham, eller som han blev glad for, at udføre sudjūd (at lægge panden på jorden i hengivenhed til Allāh) i taknemmelighed over for Allāh – Den Ærefulde og Den Ophøjede."[1]

124. Hvad man bør gøre og sige, når man mærker smerte i sin krop.

"Læg din hånd på det sted på din krop, som gør ondt, og sig:"

«بِسْمِ اللَّه»

Bismillāh
I Allāhs navn,
Gentages tre gange, Og sig syv gange:

«أَعُوذُ بِاللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَاذِر»

Aʿūdhu bi-llāhi wa qudratihi min sharri mā adjidu wa uḥādhiru.
"Jeg søger tilflugt hos Allāh og Hans magt mod det onde i det, jeg mærker og frygter."[2]

---

[1] Overleveret af samlerne af de fire Sunan-værker, undtagen an-Nasāʾī: Abū Dāwūd, ḥadīth nr. (2774), og at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (1578), og Ibn Mādjah, ḥadīth nr. (1394). Og se: Ṣaḥīḥ Ibn Mādjah (1/233) og Irwāʾ al-Ghalīl (2/226).

[2] Overleveret af Muslim (4/1728), ḥadīth nr. (2202).

125. Duʿāʾ (påkaldelse) for den, der frygter at ramme nogen eller noget med det onde øje.

"Hvis en af jer ser noget hos sin bror, hos sig selv eller i sin ejendom, som han beundrer, [så bed Allāh om at velsigne det], for sandelig er det onde øje en realitet."[1]

126. Hvad man skal fremsige ved forskrækkelse.

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّه»

Lā ilāha illallāh

"Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh."[2].

127. Hvad man siger ved slagtning eller ofring af et dyr.

«بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ [اللَّهُمَّ مِنْكَ وَلَكَ] اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي»

Bismi-llāhi wa-llāhu akbar. Allāhumma minka wa laka. Allāhumma taqabbal minnī.

"I Allāhs navn, og Allāh er Den Største. [O Allāh! Fra Dig og til Dig.] O Allāh! Acceptér fra mig."[3]

---

[1] Overleveret af Aḥmad (4/447), ḥadīth nr. (15700), og Ibn Mādjah, ḥadīth nr. (3508), og Mālik (3/118–119). Klassificeret som autentisk (ṣaḥīḥ) af al-Albānī i Ṣaḥīḥ al-Djāmiʿ (1/212). Se også al-Arnāʾūṭs taḥqīq (verificering) af Zād al-Maʿād (4/170).

[2] Overleveret af al-Bukhārī med Fatḥ al-Bārī (6/381), ḥadīth nr. (3346), og Muslim (4/2208), ḥadīth nr. (2880).

[3] Overleveret af Muslim (3/1557), ḥadīth nr. (1967), og al-Bayhaqī (9/287). Det, der står mellem de kantede parenteser, stammer fra al-Bayhaqī

128. Hvad man fremsiger for at afværge de oprørske shayāṭīns (satanernes) list.

«أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ الَّتِي لَا يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ: مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ، وَبَرَأَ وَذَرَأَ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَعْرُجُ فِيهَا، وَمِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ فِي الأَرْضِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا، وَمِنْ شَرِّ فِتَنِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ طَارِقٍ إِلَّا طَارِقًا يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا رَحْمَنُ»

Aʿūdhu bi-kalimāti-llāhi t-tāmmāti llatī lā yudjāwizuhunna barrun wa lā fādjir, min sharri mā khalaqa, wa baraʾa wa dharaʾa, wa min sharri mā janzilu mina s-samāʾi, wa min sharri mā yaʿrudju fīhā, wa min sharri mā dharaʾa fi l-arḍ, wa min sharri mā yakhrudju minhā, wa min sharri fitani l-layli wa n-nahār, wa min sharri kulli ṭāriqin illā ṭāriqan yaṭruqu bi-khayr, yā Raḥmān.

"Jeg søger tilflugt hos Allāhs fuldkomne ord, som hverken en barr (retskaffen person) eller en fādjir (synder, der åbent overskrider Allāhs grænser) kan overskride, mod det onde i det, som Han har skabt, baraʾa (frembragt) og dharaʾa (udbredt), og mod det onde i det, der stiger ned fra himlen, og mod det onde i det, der stiger op i den, og mod det onde i det, som Han har dharaʾa (udbredt) på jorden, og mod det onde i det, der kommer ud af den, og mod det

(9/287) og andre, og den sidste sætning har jeg gengivet efter betydningen ud fra Muslims overlevering.

onde i nattens og dagens prøvelser, og mod det onde i enhver ṭāriq (én, der kommer om natten), undtagen en ṭāriq (én, der kommer om natten), som kommer med godt. O Den Mest Barmhjertige."[1]

129. Istighfār (at søge Allāhs tilgivelse) og tawbah (oprigtig anger).

Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde: "Ved Allāh, jeg søger sandelig tilgivelse hos Allāh og vender mig til Ham i tawbah (oprigtig anger) mere end halvfjerds gange om dagen."[2]

Og Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde: "O mennesker! Vend jer til Allāh i tawbah (oprigtig anger), for sandelig vender jeg mig til Ham i tawbah (oprigtig anger) hundrede gange om dagen."[3]

Og Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde: "Den, der siger:

«أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ العَظِيمَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الحَيُّ القَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيه»

Astaghfiru-llāhal-ʿAẓīma l-ladhī lā ilāha illā huwa l-Ḥayyu l-Qayyūmu wa atūbu ilayh.

---

[1] Overleveret af Aḥmad (3/419), ḥadīth nr. (15461), med en autentisk (ṣaḥīḥ) fortællerkæde (isnād), og Ibn as-Sunnī, ḥadīth nr. (637). Dens fortællerkæde (isnād) er klassificeret som autentisk (ṣaḥīḥ) af al-Arnāʾūṭ i hans takhrīdj af aṭ-Ṭaḥāwiyyah (s. 133), og se: Madjmaʿ az-Zawāʾid (10/127).

[2] Overleveret af al-Bukhārī med Fatḥ al-Bārī (11/101), ḥadīth nr. (6307).

[3] Overleveret af Muslim (4/2076), ḥadīth nr. (2702).

"Jeg søger tilgivelse hos Allāh, Den Almægtige, udover Hvem der ingen gud [værdig til tilbedelse] er, Den Levende, Den Opretholdende, og vender mig til Ham i tawbah (oprigtig anger)."

"Allāh vil tilgive ham, selv om han er flygtet fra slagmarken."[1]

Og Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde: "Det nærmeste Herren er Sin tjener, er i den dybeste del af nattens sidste del. Så hvis du er i stand til at være blandt dem, der ihukommer Allāh i den time (stund), så vær det."[2]

Og Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde: "Det nærmeste en tjener er sin Herre, er når han er i sudjūd (at lægge ansigtet mod jorden i hengivelse til Allāh) – så forøg jeres duʿāʾ (påkaldelse)."[3]

Og Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde: "Sandelig, et ghayn (et let slør) lægger sig over mit hjerte, og jeg søger

---

[1] Overleveret af Abū Dāwūd (2/85), ḥadīth nr. (1517), og at-Tirmidhī (5/569), ḥadīth nr. (3577), og al-Ḥākim, som klassificerede den som ṣaḥīḥ (autentisk), hvilket adh-Dhahabī var enig i (1/511), og al-Albānī klassificerede den som ṣaḥīḥ (autentisk). Se: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/182) og Djāmiʿ al-Uṣūl li Aḥādīth ar-Rasūl – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – (4/389–390), med al-Arnāʾūṭs taḥqīq (verificering).

[2] Overleveret af at-Tirmidhī, ḥadīth nr. (3579), og an-Nasāʾī (1/279), ḥadīth nr. (572), og al-Ḥākim (1/309). Se også: Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/183) og Djāmiʿ al-Uṣūl med al-Arnāʾūṭs taḥqīq (verificering) (4/144).

[3] Overleveret af Muslim (1/350), ḥadīth nr. (482).

tilgivelse hos Allāh hundrede gange om dagen."[1]

130. Dyd og belønning i tasbīḥ (at sige: "SubḥānAllāh"), taḥmīd (at sige: "al-ḥamdulillāh"), tahlīl (at sige: "lā ilāha illa-llāh") og takbīr (at sige: "Allāhu akbar").

Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde: "Den, der siger:

«سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ»

Subḥānallāhi wa biḥamdih

"Ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Allāh, og Ham tilkommer al lovprisning."

"...hundrede gange på én dag, vil hans synder blive fjernet, selv om de var som havets skum."[2]

Og Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde: "Den, der siger:

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِير»

---

[1] Overleveret af Muslim (4/2075), ḥadīth nr. (2702). Ibn al-Athīr sagde: "Ghayn (et let slør) lægger sig over mit hjerte" – det vil sige, at hjertet dækkes og tildækkes. Hermed menes sahw (forglemmelse), for han – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – befandt sig til stadighed i tiltagende dhikr (ihukommelse af Allāh), nærhed [til Allāh] og vedvarende murāqabah (årvågen bevidsthed om Allāh). Hvis han på visse tidspunkter oplevede sahw (forglemmelse) i forhold til noget af dette eller glemte det, betragtede han det som en synd mod sig selv og skyndte sig derfor til istighfār (at søge Allāhs tilgivelse). Se: Djāmiʿ al-Uṣūl (4/386).

[2] Overleveret af al-Bukhārī (7/168), ḥadīth nr. (6405), og Muslim (4/2071), ḥadīth nr. (2691). Og se: "Dyden for den, der fremsiger den hundrede gange ved morgenen og aftenen" (s. 65) i denne bog.

Lā ilāha illallāhu waḥdahu lā sharīka lah, lahul-mulku wa lahul-ḥamdu, wa huwa ʿalā kulli shay'in qadīr.

"Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh alene; Han har ingen partner. Ham tilhører suveræniteten, og Ham tilkommer al lovprisning, og Han har magt over alle ting."

"...ti gange, vil være som én, der har frigivet fire slaver blandt Ismāʿīls efterkommere."[1]

Og Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde: "To sætninger, der er lette på tungen, [men som vil være] tunge på vægtskålen [på dommens dag] og elskede af ar-Raḥmān (Den Mest Nådige):"

«سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحانَ اللَّهِ العَظِيم»

Subḥāna-llāhi wa bi-ḥamdihī, Subḥāna-llāhil-ʿAẓīm.

"Ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Allāh, og Ham tilkommer al lovprisning. Ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Allāh, al-ʿAẓīm (Den Mægtige)."[2].

Og Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde: "At jeg siger:

---

[1] Overleveret af al-Bukhārī (7/67), ḥadīth nr. (6404), og Muslim med denne ordlyd (4/2071), ḥadīth nr. (2693). Og se: "Dyden for den, der fremsiger den hundrede gange". Duʿā' (påkaldelse) nr. (93) (s. 66) i denne bog.

[2] Overleveret af al-Bukhārī (7/168), ḥadīth nr. (6404), og Muslim (4/2072), ḥadīth nr. (2694).

«سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَر»

Subḥāna-llāh, wal-ḥamdu li-llāh, wa lā ilāha illa-llāh, wa-llāhu akbar.

"Ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Allāh, og al lovprisning tilkommer Allāh, og der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh, og Allāh er Den Største,"

"...er mere kær for mig end alt det, solen står op over."[1]

Og Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde: "Er en af jer ude af stand til at opnå tusind gode gerninger hver dag?" "Så spurgte en af dem, der sad hos ham: 'Hvordan kan en af os opnå tusind gode gerninger?' Han sagde:"

«سُبْحَانَ اللَّه»

Subḥān Allāh

"Han fremsiger tasbīḥ (at sige: "SubḥānAllāh") hundrede gange, hvorefter der vil blive nedskrevet tusind gode gerninger for ham, eller tusind synder vil blive fjernet fra ham."[2]

"Den, der siger:

«سُبْحَانَ اللَّهِ العَظِيمِ وَبِحَمْدِه»

Subḥāna-llāhil-ʿAẓīm wa bi ḥamdihi

[1] Overleveret af Muslim (4/2072), ḥadīth nr. (2695).
[2] Overleveret af Muslim (4/2073), ḥadīth nr. (2698).

"Ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Allāh, al-ʿAẓīm (Den Mægtige), og Ham tilkommer al lovprisning."

"... vil der blive plantet en daddelpalme for ham i paradiset."[1].

Og Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde: "O ʿAbdullāh ibn Qays! Skal jeg ikke vise dig en skat blandt paradisets skatte?" "Så sagde jeg: 'Jo, O Allāhs Sendebud.' Han sagde:" "Sig:"

«لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّه»

Lā ḥawla wa lā quwwata illā billāh.

"Der er ingen magt og ingen styrke undtagen ved Allāh."[2].

Og Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde: "De mest elskede ord hos Allāh er fire:"

«سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَر»

Subḥāna-llāh, wal-ḥamdu li-llāh, wa lā ilāha illa-llāh, wa-llāhu akbar.

"Ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Allāh, og al lovprisning tilkommer Allāh, og der er

---

[1] Overleveret af at-Tirmidhī (5/511), ḥadīth nr. (3464), og al-Ḥākim (1/501), som klassificerede den som ṣaḥīḥ (autentisk), hvilket adh-Dhahabī var enig i. Se: Ṣaḥīḥ al-Djāmiʿ (5/531) og Ṣaḥīḥ at-Tirmidhī (3/160).

[2] Overleveret af al-Bukhārī med Fatḥ al-Bārī (11/213), ḥadīth nr. (4206), og Muslim (4/2076), ḥadīth nr. (2704).

ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh, og Allāh er Den Største,"

"Det gør ingen forskel for dig, hvilken af dem du begynder med."[1]

"En beduin kom til Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – og sagde: 'Lær mig nogle ord, som jeg kan sige.' Han sagde:" "Sig:

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ العَالَمِينَ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ العَزِيزِ الحَكِيمِ»

Lā ilāha illa-llāhu waḥdahū lā sharīka lah, Allāhu akbaru kabīrā, wal-ḥamdu li-llāhi kathīrā, Subḥāna-llāhi Rabbil-ʿālamīn, lā ḥawla wa lā quwwata illā bi-llāhil-ʿAzīzil-Ḥakīm.

"Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh alene; Han har ingen partner. Allāh er Den Største, overmåde Stor, og megen lovprisning tilkommer Allāh. Ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Allāh, verdenernes Herre. Der er ingen magt og ingen styrke undtagen ved Allāh, al-ʿAzīz (Den Almægtige), al-Ḥakīm (Den Vise)."

"Han sagde: 'Disse er for min Herre. Hvad får jeg så?' Han sagde:" "Sig:

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَارْزُقْنِي»

[1] Overleveret af Muslim (3/1685), ḥadīth nr. (2137).

Allāhumma-ghfir lī, warḥamnī, wahdinī, warzuqnī.

"O Allāh, skænk mig maghfirah (tilgivelse), raḥmah (barmhjertighed), hidāyah (retledning) og rizq (forsynelse)."[1]

"Når en person omfavnede Islām, lærte Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – ham aṣ-ṣalāh (bønnen). Derefter befalede han ham at påkalde [Allāh] med disse ord:"

«اللَّهُمَّ اغْفِرِ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَعَافِنِي وَارْزُقْنِي»

Allāhumma-ghfir lī, warḥamnī, wahdinī, wa ʿāfinī, warzuqnī.

"O Allāh, skænk mig maghfirah (tilgivelse), raḥmah (barmhjertighed), hidāyah (retledning), ʿāfiyah (velbefindende) og rizq (forsynelse)."[2]

"Sandelig, den mest fortræffelige duʿā' (påkaldelse)"

«الحَمْدُ لِلَّه»

Al-ḥamdu li-llāh.

Al lovprisning tilkommer Allāh,

Og den bedste dhikr (ihukommelse af Allāh)

---

[1] Overleveret af Muslim (4/2072), ḥadīth nr. (2696), og Abū Dāwūd (1/220), ḥadīth nr. (832). Da beduinen vendte sig om for at gå, sagde Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham –: "Hans hånd er sandelig blevet fyldt med godhed."

[2] Overleveret af Muslim (4/2073), ḥadīth nr. (3697). Og i en anden beretning hos ham: "For sandelig, disse samler din verden og dit hinsidige for dig."

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّه»

Lā ilāha illa-llāh.

Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh.[1].

"De bestandige retskafne gerninger:"

«سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّه»

Subḥāna-llāh, wal-ḥamdu li-llāh, wa lā ilāha illa-llāh, wa-llāhu akbar, wa lā ḥawla wa lā quwwata illā bi-llāh.

"Ophøjet og fri for enhver ufuldkommenhed er Allāh, og al lovprisning tilkommer Allāh, og der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh, og Allāh er Den Største, og der er ingen magt og ingen styrke undtagen ved Allāh."[2]

---

[1] Overleveret af at-Tirmidhī (5/462), ḥadīth nr. (3383), og Ibn Mādjah (2/1249), ḥadīth nr. (3800), og al-Ḥākim (1/503), som klassificerede den som ṣaḥīḥ (autentisk), hvilket adh-Dhahabī var enig i. Se: Ṣaḥīḥ al-Djāmiʿ (1/362).

[2] Overleveret af Aḥmad, ḥadīth nr. (513), efter Aḥmad Shākirs rækkefølge, og se: Madjmaʿ az-Zawāʾid (1/297). Ibn Ḥadjar tilskrev den i Bulūgh al-Marām, fra Abū Saʿīds beretning, til an-Nasāʾī [i al-Kubrā], ḥadīth nr. (10617), og sagde: Klassificeret som ṣaḥīḥ (autentisk) af Ibn Ḥibbān, ḥadīth nr. (840), og al-Ḥākim (1/541).

131. Hvordan plejede Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – at fremsige tasbīḥ (at sige: "SubḥānAllāh")?

Overleveret af ʻAbdullāh Ibn ʻAmr – må Allāh være tilfreds med dem begge. Han berettede: "Jeg så Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – tælle tasbīḥ (at sige: "SubḥānAllāh") på sine fingre, og i en tilføjelse: "med sin højre hånd."[1]

132. Blandt formerne for godhed og de omfattende ādāb (gode manerer).

Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sagde: "Når nattens mørke falder på – eller når det bliver aften – så hold jeres børn inde, for shayāṭīn (satanerne) spreder sig på det tidspunkt. Men når en stund af natten er gået, så lad dem gå ud. Og luk dørene og nævn Allāhs navn, for Satan åbner ikke en lukket dør. Og luk jeres vandsække forsvarligt og nævn Allāhs navn. Og tildæk jeres kar og nævn Allāhs navn, selv om I blot lægger noget hen over dem. Og sluk jeres lamper."[2]

"Og må Allāhs fred, velsignelser og barakah

[1] Overleveret af Abū Dāwūd med denne ordlyd (2/81), ḥadīth nr. (1502), og at-Tirmidhī (5/521), ḥadīth nr. (3486), og se: Ṣaḥīḥ al-Djāmiʻ (4/271), ḥadīth nr. (4865). Klassificeret som ṣaḥīḥ (autentisk) af al-Albānī i Ṣaḥīḥ Sunan Abī Dāwūd (1/411).

[2] Overleveret af al-Bukhārī med Fatḥ al-Bārī (10/88), ḥadīth nr. (5623), og Muslim (3/1595), ḥadīth nr. (2012).

(velsignende overflod) være over vores Profet Muḥammad, hans familie og alle hans ledsagere."

❋❋❋

Indeks

Ḥiṣn al-Muslim (Muslimens Fæstning) – adhkār (ihukommelser af Allāh/bønner) fra Koranen og Sunnah.....2
Introduktion.....2
Dyderne ved dhikr (ihukommelse af Allāh).....4
1. Adhkār (ihukommelser af Allāh/bønnerne) ved opvågning fra søvn.....8
2. Duʿāʾ (påkaldelse) ved påklædning.....12
3. Duʿāʾ (påkaldelse) ved iføring af nyt tøj.....13
4. Duʿāʾ (påkaldelse) for den, der har iført sig nyt tøj.....13
5. Hvad man siger, når man tager sit tøj af.....14
6. Duʿāʾ (påkaldelse/bøn) ved indtræden på toilettet.....14
7. Duʿāʾ (påkaldelse) efter at have forladt toilettet.....15
8. Dhikr (ihukommelse af Allāh) før wuḍūʾ (den rituelle afvaskning).....15
9. Dhikr (ihukommelse af Allāh) efter at have afsluttet wuḍūʾ (den rituelle afvaskning).....15
10. Dhikr (ihukommelse af Allāh) ved udgang fra hjemmet.....16
11. Dhikr (ihukommelse af Allāh) ved indtræden i hjemmet.....17
12. Duʿāʾ (påkaldelse) på vej til masdjid (moskéen).....18
13. Duʿāʾ (påkaldelse) ved indtræden i masjid (moskéen).....19
14. Duʿāʾ (påkaldelse) ved udgang fra masjid (moskéen).....21
15. Adhkār (ihukommelser af Allāh) ved adhān (kaldet til aṣ-ṣalāh).....21
16. Duʿāʾ al-istiftāḥ (den indledende påkaldelse i aṣ-ṣalāh).

..... 24
17. Duʿāʾ (påkaldelse) i rukūʿ (foroverbøjning). 31
18. Duʿāʾ (påkaldelse) når man retter sig op fra rukūʿ (foroverbøjning). 33
19. Duʿāʾ (påkaldelse) i sudjūd (at lægge ansigtet mod jorden i hengivelse til Allāh)..... 34
20. Duʿāʾ (påkaldelse) i den siddende stilling mellem de to sadjdah (at lægge ansigtet mod jorden i hengivelse til Allāh). 37
21. Duʿāʾ (påkaldelse) ved sudjūd (at lægge ansigtet mod jorden i hengivelse til Allāh) under recitation af Koranen. .. 37
22. Tashahhud (vidnesbyrdet, der reciteres i den siddende del af bønnen). 39
23. Aṣ-ṣalāh (påkaldelse af Allāhs velsignelser og fred) over Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – efter tashahhud. 39
24. Duʿāʾ (påkaldelse) efter den sidste tashahhud og før salām (afslutningen af bønnen). 41
25. Adhkār (ihukommelse af Allāh) efter taslīm (afslutningen af bønnen med fredshilsenen)..... 48
26. Duʿāʾ (påkaldelse) ved ṣalāt al-istikhārah (bønnen om Allāhs vejledning)..... 54
27. Adhkār (ihukommelser af Allāh) om morgenen og aftenen 56
28. Adhkār (bønner og påmindelser) ved sengetid..... 75
29. Duʿāʾ (påkaldelse), når man vender sig om natten.... 85
30. Duʿāʾ (påkaldelse) ved forskrækkelse under søvn og for den, der er prøvet med ensomhedsfølelse..... 85
31. Hvad man skal gøre, når man ser en (ubehagelig) drøm 86
32. Duʿāʾ (påkaldelse) ved Qunūt i Witr-bønnen..... 87

33. Dhikr (ihukommelse af Allāh) efter taslīm fra Witr-bønnen 89
34. Duʿāʾ (bøn) ved bekymring og sorg. 90
35. Duʿāʾ (påkaldelse) ved nød..... 91
36. Duʿāʾ (påkaldelse) ved mødet med en fjende og en magthaver..... 93
37. Duʿāʾ (påkaldelse) for den, der frygter magthaverens uret..... 94
38. Duʿāʾ (påkaldelse) imod fjenden..... 96
39. Hvad den siger, som frygter et folk..... 96
40. Duʿāʾ (påkaldelse) for den, der rammes af hvisken i sin īmān (tro)..... 96
41. Duʿāʾ (påkaldelse) til indfrielse af gæld. 97
42. Duʿāʾ (påkaldelse) mod hvisken under aṣ-ṣalāh (bønnen) og recitationen..... 98
43. Duʿāʾ (påkaldelse) for den, der står over for en vanskelig sag..... 98
44. Hvad den siger og gør, som har begået en synd. 99
45. Duʿāʾ (påkaldelse) til at drive satan og hans hvisken væk..... 99
46. Duʿāʾ (bøn) man bør fremsige, når der sker noget, der mishager en, eller man overmandes af en situation. 101
47. Lykønskning til den, der har fået en nyfødt, og dennes svar..... 101
48. Hvad man søger tilflugt med for børn. 102
49. Duʿāʾ (påkaldelse) for den syge ved besøg hos ham. 103
50. Dyden ved at besøge den syge..... 103
51. Den syges duʿāʾ (påkaldelse), som har mistet håbet om at leve 104
52. Talqīn (at fremføre trosbekendelsen for al-muḥtaḍar,

den døende, så vedkommende kan gentage den). 105
53. Duʿāʾ (påkaldelse) for den, der rammes af en muṣībah (ulykke eller prøvelse) 106
54. Duʿāʾ (påkaldelse) ved lukning af den afdødes øjne. 106
55. Duʿāʾ (påkaldelse) for den afdøde under aṣ-ṣalāh (bønnen) over ham. 107
56. Duʿāʾ (påkaldelse) for al-faraṭ (et barn, der er død før sine forældre) under aṣ-ṣalāh (bønnen) over det. 110
57. Duʿāʾ (påkaldelse) ved taʿziyah (at kondolere og trøste de efterladte). 112
58. Duʿāʾ (påkaldelse) ved nedsættelsen af den afdøde i graven 113
59. Duʿāʾ (påkaldelse) efter begravelsen af den afdøde 113
60. Duʿāʾ (påkaldelse) ved grav-besøg 113
61. Duʿāʾ (påkaldelse) når vinden blæser 114
62. Duʿāʾ (påkaldelse) ved torden 115
63. Blandt adʿiyah (påkaldelser) om istisqāʾ (at bede om regn) 115
64. Duʿāʾ (påkaldelse) når man ser regn 116
65. Dhikr (ihukommelse af Allāh) efter regn 117
66. Blandt adʿiyah (påkaldelser) om istiṣḥāʾ (bøn om klart vejr) 117
67. Duʿāʾ (påkaldelse) ved observation af nymånen 118
68. Duʿāʾ (påkaldelse) ved den fastendes iftār (fastenbrydelse) 118
69. Duʿāʾ (påkaldelse) før måltidet 119
70. Duʿāʾ (påkaldelse), når man er færdig med at spise 120
71. Gæstens duʿāʾ (påkaldelse) for sin vært 121
72. At-taʿrīḍu (indirekte hentydning) gennem Duʿāʾ

(påkaldelse) for at anmode om mad eller drikke..... 121
73. Duʿāʾ (påkaldelse), når man har iftār hos en familie. 121
74. Den fastendes Duʿāʾ (påkaldelse), når maden er til stede, og han ikke bryder fasten. 122
75. Hvad den fastende skal sige, hvis nogen fornærmer ham. 122
76. Duʿāʾ (påkaldelse) ved synet af sæsonens første bākūrah (modne) frugt. 123
77. Duʿāʾ (påkaldelse) ved nys. 123
78. Hvad man siger til en ikke-troende, når han nyser og siger: "Al lovprisning tilkommer Allāh". 124
79. Duʿāʾ (påkaldelse) for den nygifte. 124
80. Duʿāʾ (påkaldelse) for den nygifte og ved køb af et ridedyr eller lastdyr. 125
81. Duʿāʾ (påkaldelse) før man har intimt samkvem med sin hustru. 125
82. Duʿāʾ (påkaldelse) ved vrede. 126
83. Duʿāʾ (påkaldelse), når man ser en, der er ramt af en prøvelse. 126
84. Hvad man siger i en forsamling. 126
85. Soningen for en forsamling. 127
86. Duʿāʾ (påkaldelse) for den, der siger: "Må Allāh tilgive dig." 128
87. Duʿāʾ (påkaldelse) for den, der har gjort dig en tjeneste. 128
88. Det, hvormed Allāh beskytter én mod ad-Dadjdjāl (den falske messias). 128
89. Duʿāʾ (påkaldelse) for den, der siger: "Jeg elsker dig for Allāhs skyld" 129
90. Duʿāʾ (påkaldelse) for den, der tilbyder dig sin formue.

129
91. Duʿāʾ (påkaldelse) for den, der giver et lån, ved indfrielsen af gælden. 129
92. Duʿāʾ (påkaldelse) ved frygt for shirk (at tillægge nogen eller noget det, som kun tilkommer Allāh). 130
93. Duʿāʾ (påkaldelse) for den, der sagde: "Må Allāh velsigne dig." 130
94. Duʿāʾ (påkaldelse) ved modvilje mod ṭiyarah (overtroisk varseltro). 131
95. Duʿāʾ (påkaldelse) ved at stige ind eller på et transportmiddel. 131
96. Duʿāʾ (påkaldelse) ved rejsen. 132
97. Duʿāʾ (påkaldelse) ved indtræden i landsbyen eller byen 134
98. Duʿāʾ (påkaldelse) ved indtræden i markedet. 135
99. Duʿāʾ (påkaldelse), når ridedyret eller transportmidlet kommer i vanskeligheder. 136
100. Den rejsendes duʿāʾ (påkaldelse) for den hjemmeværende. 136
101. Den hjemmeværendes duʿāʾ (påkaldelse) for den rejsende. 137
102. Takbīr (at sige: Allāhu akbar) og tasbīḥ (at sige: Subḥāna-llāh) under rejsens færd 137
103. Den rejsendes duʿāʾ (påkaldelse), når det er ved morgengry. 138
104. Duʿāʾ (påkaldelse), når man slår sig ned et sted, på en rejse eller uden for en rejse. 139
105. Dhikr (ihukommelse af Allāh) ved tilbagevenden fra rejsen. 139
106. Hvad bør man sige, når man oplever en hændelse, der glæder én eller er ubehagelig for én. 140

107. Dyderne ved ṣalāh (at sende velsignelser) over Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham. 141
108. At udbrede as-Salām (fredshilsenen)..... 142
109. Hvordan man besvarer as-salām (fredshilsenen) til en ikke-muslim, når han hilser. 143
110. Duʿāʾ (påkaldelse) ved at høre hanens galen og æslets skryden. 144
111. Duʿāʾ (påkaldelse) ved at høre hundes gøen om natten. 144
112. Duʿāʾ (påkaldelse) for den, man har fornærmet eller skældt ud..... 145
113. Hvad en muslim siger, når han roser en anden muslim. 145
114. Hvad en muslim skal sige, når han bliver rost. 146
115. Hvordan fremsiger den, der er i iḥrām (pilgrimsvielse), talbiyah under ḥadjdj (pilgrimsfærd) eller ʿumrah (den mindre pilgrimsfærd)? 146
116. Takbīr (at sige "Allāhu Akbar"), når man kommer til al-Ḥadjar al-Aswad (Den Sorte Sten). 147
117. Duʿāʾ (påkaldelse) mellem ar-Rukn al-Yamānī (Det Yemenitiske Hjørne) og al-Ḥadjar al-Aswad (Den Sorte Sten). 147
118. Duʿāʾ (påkaldelse) stående på aṣ-Ṣafā og al-Marwah. 148
119. Duʿāʾ (påkaldelse) på ʿArafah-dagen. 149
120. Dhikr (ihukommelse af Allāh) ved al-Mashʿar al-Ḥarām (Det Hellige Mærkested). 150
121. Takbīr (at sige: "Allāhu Akbar") ved ramy al-djimār (kastning af småsten ved stensøjlerne), med hver småsten. 150
122. Duʿāʾ (påkaldelse) ved forundring og en glædelig

hændelse. 151
123. Hvad man bør gøre, når en glædelig hændelse tilstøder én. 152
124. Hvad man bør gøre og sige, når man mærker smerte i sin krop. 152
125. Duʿāʾ (påkaldelse) for den, der frygter at ramme nogen eller noget med det onde øje. 148
126. Hvad man skal fremsige ved forskrækkelse. 153
127. Hvad man siger ved slagtning eller ofring af et dyr. 153
128. Hvad man fremsiger for at afværge de oprørske shayāṭīns (satanernes) list. 154
129. Istighfār (at søge Allāhs tilgivelse) og tawbah (oprigtig anger). 155
130. Dyd og belønning i tasbīḥ (at sige: "SubḥānAllāh"), taḥmīd (at sige: "al-ḥamdulillāh"), tahlīl (at sige: "lā ilāha illa-llāh") og takbīr (at sige: "Allāhu akbar"). 157
131. Hvordan plejede Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – at fremsige tasbīḥ (at sige: "SubḥānAllāh")? 164
132. Blandt formerne for godhed og de omfattende ādāb (gode manerer)..... 164

❋❋❋

da24v5.0 - 11/10/2026

رئاسة الشؤون الدينية بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and the Prophet's Mosque in languages